

Bonne édition. recherchée des curieux.

De Bure. B. M. 1788.

coll. 1 page.

20 p.

John Carter Brown

I. AVRELIVS AVGVRELLVS.

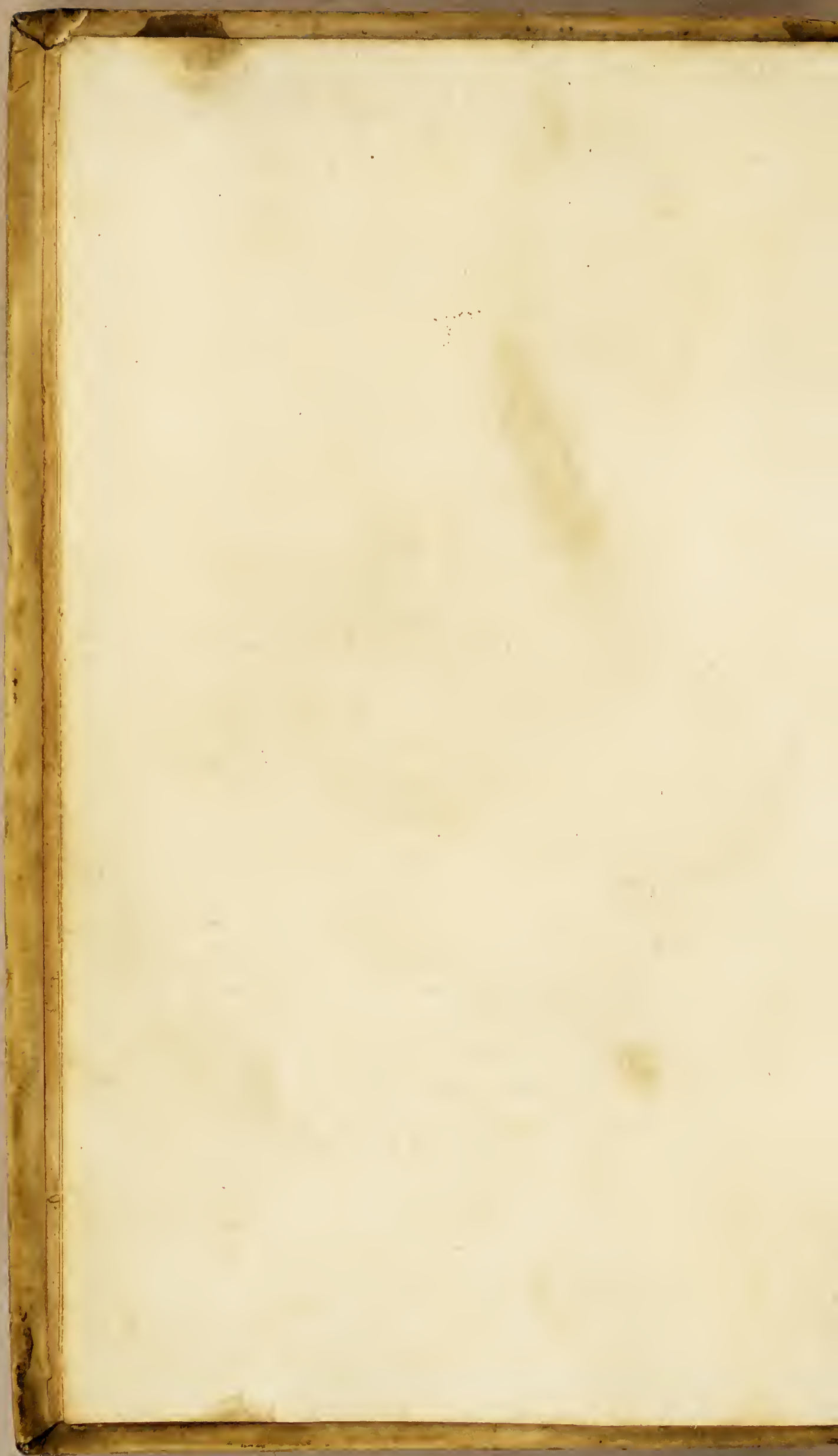

1.9

Bonne édition. 42. 61

a ii

IOANNIS AVRELII AVGVRELI
LIAMBICVS LIBER PRIMVS.

POETAS DIVINO FVRORE EX-
CITARI, ET PRODE RE-
LICES ESSE.

CARMEN. I.

Oelestis intus excitat vates vigor:

Vltraq; semper promouet:

Illhic ut illos sistat, unde mouerāt:

Cæloq; cives asserat.

Donecq; sedes incolunt mortalium

Hac obliti caligine:

Virtus tenèbris una solos eximit

Ardente sole purior:

Splendore cuius tutiores ambulent:

Ferantq; lucem cæteris.

Hinc non honorum non opum cordi faces

Volens edaces admouet,

Ad sacra certo qui semel ritu pedem

Musis dicata contulit.

Vitat sed ægrum vulgus, odit anxii

Curas ineptis ordinis.

Aequè dolori, gudioq; deditus,

Neutro retentus læditur.

Oportat frequenter, nec cupit. cauet, neq;

Pauet timore territus.

I A M B I C V S .

E rgo aut patentes circuit Mundi plagas :
 Floremq; rerum colligit :
 D um multiformis interim coloribus
 Natura doctis pingitur.
 A ut quid decenter expetatur omnibus,
 Iugi labore quæritat.
 C ultisq; mores mentibus probos ferens,
 Inculta quæq; præterit.
 A ut sæpe lætos inter admissus choros
 Ludit latenter uirginum :
 A d quos aperte progredi nullis datur :
 At ire clam, paucissimis.
 I llhic amœnæ uallis in recessibus
 Frondentis alte populi
 A estum sub umbra uitat aura leniter
 Remurmurante frondium.
 I llhic uirentis floridum campi solum
 Innoxius perambulat.
 V el ad sonorum uitreæ lymphæ caput
 Curis solutus sternitur.
 G rato uel antro iam Deo plenus sedet :
 Lyra'q; Musam suscitât :
 A ntro, quod hederæ uestiunt circum sacræ,
 Laurusq; obumbrat mysticâ :
 H éroas unde tum, uirosq; laudibus,
 Diuosq; dignis concinit.
 Quid hoc beatius ? quis huic opes simul
 Omnes furori comparet ?

AD

LIBER . I .

AD LAVRENTIVM LAVRETAE

Num . P . Ven . Phoenix , sub qua Domus
Lauretana significatur .

CARMEN . II .

Iranda ponit iandiu nidos Avis
m Hoc sub uetusto stipite :
Et usq; ab indis , et rubro aduectos mari
Miros odores congerit :
Quibus se adurit , et innouans sub unica
Aeterna Lauru permanet :
I am qualis ornans purpura pennas , recens
Illustrat Auro uerticem .
E t in feroces iam uolucres sic Ioue
Vires uolente comparat .
A pplaudit alis , et sinu mites fouens ,
Clangore segnes excitat .
V estra hæc sub alta nam Domus lauro uiget
Phoenix perennis altera .
Quæ semper æquos , semper in Re Publica
Summos futuros parturit :
H abetq; semper . semper et bonos domi
Forisq; profert Principes .
C en cui fauente nunc polo rerum graues
Virtus habenas credidit :
S ub quo uerentur patrias leges mali :
Gaudent at illis optimi .
A c cum nefando Martius gradu furor

IAMBICVS.

Vrbes oberret Italas.
H is bella mitis arcet ex oris procul
A daucta Pax felicibus.
T uentur æqui scilicet diui piam
Gentem sub almo Principe;

PATRIÆ GRATVLATVR, QVOD
sub ditionem Venetam Venerit.

CARMEN. III.

Etatis actæ plurimam sub aureis
a Partem peregi legibus.
Donatus Vrbe donec Antenorea
Illic uacabam litteris:
M ox Taruifina: factus hic quoq; munere
Ciuitatis auctior:
V el esse dum me ciuitatum principis
Quandoq; iuuat incolam.
I stius ergo Publicæ mores Rei
Quot uel fuerunt optimæ
I am nemo, ut ipse, nouerit quidem, neq;
Magis sit illi deditus,
Quam mens parère pro uirili concupit
Huic nostra semper unicæ.
M iretur ecquis, si uideri gestiam
Nunc usitato lætior?
G estit quod intus spirat, ac feruens mihi
Pleno

LIB. I.

Pleno redundat gaudio.

Videbo te ne dulcis ò te Patria

Videbo sub sanctissimo

Semel Senatu te uidebo immobili

Frui quiete patria?

Qua Ciuitates sempiterna moribus

Agunt beatis ceteræ.

Redibis ergo nobilis potentium

Quiritium Colonia

Nunc in nitorem pristinum, nunc os situ

Demes honestum squallido.

Videre iam uidemur altis substrui

Portus decenter molibus.

Pro lapsa priscis undecunq; mœnibus

Novo reduci cotili.

At templa miris excitari sumptibus

Cultu dicanda numinum.

Præruata quin et tecta passim ciuium

Domos parari dirutas.

Coli feraces undiq; extantis tuos

Colles honestos frugibus.

Dicêris Aemiliæ urbium, ut quondam, omnium

Ariminum Vrbs pulcherrima;

GRATIARVM CONVIVIUM.

CARMEN. IIII.

i Nuitat olim Bacchus ad coenam suos

IAMBICVS.

Comon, Iocum, Cupidinem.
Discumbit una Liber, ac Amor: Iocus
 Comosq; contra proxime.
Illis decentes subministrant Gratiae
 Grati saporis pocula.
Suavosq; miscent, et uenena temperant
 Multi uicissim palmitis.
Insitato prolunt se Nectare
 Plene sodales uidi.
Ac forte iusto plus parum dulcedine
 Lactante capti ingurgitant.
Hic inter agros incipit uerbis Deos
 Ridenda primum rixula.
Graues Ameri Bacchus obiecit dolos,
 Quibus frequenter utitur.
Illi Cupido uana ludens gaudia,
 Blasasq; uoces exprobrat.
Como iocus risus leues: Comos Ioco
 Sales ineptos obiiat.
Mox in capillos, atq; ocellos aduolant,
 Manusq; nectunt paruuli.
Adsunt sorores illico tres perditis,
 Pacemq; suadent optimae.
Tandem sagittas, et Pharetram clanculum
 Bacchus Cupidini inuolat.
At uidentem florida iocus coma
 Como coronam diripit.
Sic inde scissis crinibus cedens Amor

LIBER . I .

Matri fit obuiam ebrius .

C omus facetos ad uiros se proripit
Per Angiportum deuium .

B acchus , Iocusq; contrahunt fœdus , breui
Mox desitutum tempore .

A st ut propinquans sordidum natum mero
Venus madentem conspicit :

I rata secum , limpidum ad fontem manus
Apprensam et hærens attrahit .

H uic rore puro protinus lauat sacri
Crines solutos uerticis .

P ectitq; et ægre extricat , ac dat undiq;
Collo nitenti pendulos .

S ed forte oberrans rosidam manus cutem
Contingit acri pectine .

T um læsus ille subdit accensam pio
Facem Parentis pectori .

A mbusti at ipsa : ut erat : in undas profilit ,
Secum trahens Cupidinem .

F ons unus ergo sic leuatos dispari
Ambos calore liberat ;

AD VINCENTIVM QVIRINVM .

P . V . VELLVS AVREVM .

CARMEN . V .

o Vem relicto Pastor educens grege

IAMBICVS.

Alcon sub antro collocat .
I llicq; solam sedulus sectis alit
 Herbis , et haustis fontibus .
N usquam uagari narq; sub diuo sinit ,
 Septo sed arcto continet ,
C andente donec quæ nitebat uellere ,
 Atro colore obducitur .
D chinc et uirenti, cerulo' ue sepius
 Nec non rubore spargitur .
T andem priori restituta tegmini ,
 Albre rursus incipit .
S ensimq; tantum prodit , ut spectantibus
 Visus acumen auferat .
T um Pastor illi subministrat largius
 Quæsitâ passim pabula .
A t ipsa , quod mox omnibus mirum foret ,
 Quicunq; propter incolunt
S ilis fluenta , protinus pingui satur
 Læti sagina graminis ,
I nsigne mutat tergus , ac illi undiq;
 Vellus renidēt aureum .
A uroq; dentes , et pusilla cornua ,
 Paruæq; fulgent ungulæ .
S urrepta demum nobilis fato pecus
 Spirans et aurum concidit .
A t lætus Alcon diuitis pondus gregis
 Domum referre nititur .
F estumq; Pastor Aurifex agit diem ,

LIBER. I.

Habetq; diuis gratias.

Meram Quirine iusseramus fabulam

Hanc, quam tibi nunc mittimus.

Sunt qui subesse non nihil tamen putent,
Quod fors nec ipse attenderim.

Hinc illæ ineptæ fictiones sæpius,
Et longa commentaria.

Superfedeto tu: nec, ut rerum omnium
Scrutator es grauissimus,

His è tenuibus erui quicquam uelis,
Quod nec subest reconditum.

Non nulla priscis excidisse Vatribus
Ferunt furore peratis:

Ac esse paucas illa uere cognita:
Abstrusa nanq; permanent.

Educat ipsa ni quis è penetralibus,
Reddatq; aperta posteris.

Quæ uix probarim: tam potest antiquitas,
Quam nos fidem uerbis damus.

At exatari dixerim Vates tamen,
Ferriq; mentis impetu:

Id uel mouente intrinsecus causa, uel id
Cœlo fauente prodeat;

IAMBICVS.

AD PEROLLAM. COMMENDATIO
LINTEI Elegantissime acu picti.

CARMEN. VI.

Pus uidere contigit mirum mihi
o Nouæ profectum nunc ab arte Palladis :
Natura quale uel potens Pictor daret :
Lætum , et feracem qui referret hortulum ,
Veris colores æmulatus floridi .
Apellis æque nec tabellæ mouerant
Spectantium animos : aut Myronis ærea ,
Ceu uina foret , operta tauris Bucula
Gregem , gregisq; sic ducem fefellerat :
Nec Praxitelea marmor in sacros Deum
Virtute uultus ex politum uerterat
In se tuentes : ut Perollæ sericum
Me mouit Iphi munus hoc missum suo :
Tantum quibusq; in rebus excellentia .
Pollet , sibiq; conciliat , et secum trahens
Mentes potenter nequit admirantium .
I am nunc quid elegans acu possit manus
Videtur arcto redditum telæ sinus ,
Vbi uirentis herbido terræ solo
Arbusta ramis pullulant florentibus .
Spectare parua quoq; licet Animantia
Passim recessus ut subintrent abditos ,
Densisq; rursus è Latibulis exeant ,

LIB. I.

Et prata cursu perferantur mutuo,
 Ut rupe ab alta riuulus cadens fugit
 Inter Lapillos et suborta gramina,
 Virent'q; fontis ora Musco limpidi:
 Ac ut canoræ uespribus sidunt aues:
 Et ut sub undis uitrei pisces natant.
 Insecta quin et muneris partes sui
 Actura, ut hærent, cursitant, repunt, uolant.
 Et ridet omne quicquid hic pictum uides.
 Sed iam uaganti dandus est Musæ modus,
 Certare nequa uidear imprudens tibi
 Frustra minutis hisce tecum uersibus
 Perolla dulcæ sæculi nostri decus;

AD FRANCISCVM CORNELIVM
 PATRICIVM VENETVM.

CARMEN. VII.

Orneliorum gente qui ducis genus
 Clara, uetusta, Diuite,
 Franciscæ, iâmbis te quoq; in nostris locū
 Tenere uel primum uelim:
 Sed nullus altum nasculo fontem breui
 Tentarit unquam claudere.
 Nec ipse sperem posse quæ tibi attinent
 Dia minuto carmine.
 Vide quid error seduli Vatis queat;

IAMBICVS.

Vt tendat illhuc, quo nequit.
 P riscae ne tenui proferam domus Lyrae
 O pes, Viros, Praconia?
 D icenda ui sunt grandiore haec plurimi
 O ris, uel alti carminis.
 S at est Amico tantulo uelut mihi
 Referre solum hoc, quod potest,
 V t fons honestae scilicet prolis scatet
 Semper uiris uberrimus:
 Q uos inter ampla honoris, et rerum uigens
 Successione oleueris.
 A c ut te honestant hi, ipse sic illis Decus
 Contra resulges splendidum;

AD ANDRIONEM ARTVSI-
 NVM RAVENNATEM.

CARMEN EX SOLIS IAMBIS.
 CARMEN. VIII.

i ambe cede quam potes meus celer:
 Et alta regis ora scande fluminum:
 Vbi uetusta fiet urbs tibi obuiam
 Mei sodalis Andrionis optimi
 Amœna dulcis et beata Patria.
 Ibi salute plurima prius pete
 Eum, subinde nos ualere dicito.
 Requirit ille forsitan, quid egerim

Diu

Diu, uel an quod actitem frequens opus.
 At ipse sorte me referto uiuere,
 Mihi benigna quam dedere sydera,
 Vel æqua Mens parauit, ut nimis nihil
 Velim, satisq; subministret usui
 Breuis scætente fontis ore copia.
 Et ut Camæna suauit modos mihi:
 Quibus uidetur admouere seriis
 Volens iocosa, nec minus lubens statim
 Amarulenta temperare dulcibus.
 Mihiq; uita, quæ solebat, ut sedet
 Modesta semper, omnibus iocis tamen
 Referta, ni quod absunus cupidine
 Procul, petebat ægra qui leuis mihi
 Frequente corda, nec graui diu, face.
 Sed hæc locutus ante, quære postmodum
 Quid is lucretur usq; cum negotiis:
 Quæ honesta et æqua plurima, ut uirū decet,
 Agit frequenter, et subinde splendidum
 Sibi Reiq; Publicæ Decus parit.
 Itemq; prole cum sua ut ualet Pater:
 Domusq; ut omnis. Interim ne litteras
 Situ perire squallidas putri sinit.
 At ille mente concitus tamen Deum
 Suis honesta sæpe multa Gratis
 Dabat fauente Gratis Apolline;

IAMB.

AD C. NVPER INITIATAM.

CARMEN. IX.

Vo uirgo tendis omnium pulcherrima?
q Quo te misella subtrahis?
Vbi decorem protinus tantum, uelut
Effecta uecors, oculis?
Heu quo repente, quo fugis? quo te tibi
Aufers? malorum nescia,
Quae te petent, te different, in te undiq;
Facto ferentur agmine.
Vbi parentes impie temnens graui
Dolore fessos deseris?
Quibus cor una eras, et una spiritus,
Erasq; prorsus omnia.
Hostilis ecquid improbe quicquam magis
Manus patrare quiuerit?
Quam si fouentis filiam matris sinu
Aut patris amplexu auferat?
O pes inepta diuitis tantas domus:
Sumptusq; tantos despicias.
O rnatus annos qui tenellos, qui genus,
Qui te decebat spernitur.
Quam tristis omnis heu iuuentus linquitur,
Sed inter omnes tristior,
Aetate siquis florida tuas puer
Optarat ardens nuptias:

Qui

LIB . I .

Qui te , tuosq; prole felices diu
Pulchra nepotum redderet ;

RESPONSIO PRO . C .

CARMEN . X .

Entare quid tot impiis piam modis
Vates puellam inuenerit ?
Quæ nouit uni protinus se maximo
Constanter orbis principi :
Ex quo beata hæc cuncta , quæ iactas , fore
Breui caduca nouerat :
At firma contra , quæ sequatur , omnia :
Nulloq; læsa tempore .
Sunt ista , quæ tu colligis , quidem bona :
Vitæq; prorsus commoda :
Sed implicata pluribus passim malis
Plus fellis et mellis minus
Habent : nec uno perseuerant ordine :
Incepta sed uix , desinunt .
Nec illa caros sic parentes deserens ,
Ut reris , errat impia .
Hos nanq; tanta caritate amplectitur ,
Quam magna natæ conuenit .
Nomen sed illis anteposit optimi
Rerum parentis omnium .
Facitq; solum id maximi , præq; unico

IAMB.

Nil esse ducit cætera .
Ergo parentes quam sibi ablatam , putent
Vero parenti redditam .
Perculsa quin et tristibus tandem modum
Ponat iuuentus lachrymis .
Quæ nanq; spretis inuidia mortalibus ?
Nupsisse diuo uirginem ;

AD BERTVTIVM LAMBERTVM :

Ad quem significat mittere tris subse=
quentes Odas : Faunum . Ly=
cen . et mutuo amantes .

CARMEN . XI .

I quando curas pectoris graues sacri
s Leuas honestis lusibus :
Lamberte quos nunc mittimus iocos tibi
Ommino ne tu spreueris .
Faunum uidebis nubilem sequi Lycen
Locos per omnes auios :
Quocunq; præceps illa sese proripit :
Dulcisq; differt nuptias .
Leges , ut Orus alteram Lycen sibi
Amator optet feruidus .
Ut flora et Alcon mutuo se diligant :
Pariq; se affectu beent .
Hæc submonere uisus es pridem mihi
Ludens

LIB. I.

Ludens ut ad te scriberem .
Qui dum iocosis mutuare seria ,
Condis amara dulcibus ;

FAVNVS .

CARMEN . XII .

More captus nubilis Faunus Lyces ,
a Eam dicari coniugem sibi cupit .
Sectatur instat feruidus celer furens ,
Quocunq; se fert illa , quo pauens fugit :
Quo se recipiens fessa anhelansq; occultit .
Vel cum profundi fluminis uadium natat :
Vel cum latébras infimæ uallis subit :
Densæ uel intrat abditum siluæ sinum .
Rupes uel alti dirutas repit iugi .
Solatur acres interim curas tamen
Quandoq; lassus ad sacrae lymphæ caput
Dulciq; blandis consona uerbis lyra
Nymphis Amores conquerens suos canit .
Nymphæ perennis fontis almæ præsides ,
Quæ me cadentem iam , atq; semimortuum
Vestri frequenter ope liquoris excitum
Fouetis : atq; alacriorem redditis ,
Vt sorte cursus iam mihi datos sequar :
Ecquid pii me compotem uoti queam
Vrquam uidere ? an semper infensus me .e

I A M B .

Luci , meoq; spiritu degam grauis ?
 Quæ uita , quæ cor unice spirat mihi .
 Desyderatos eæ in amplexus feror .
 Et cara tendo insaniens ad oscula .
 O delicati pectris papillulas :
 Iam semipomæ molliter quæ prominent .
 O colla parium marmor excedentia .
 O suauienda centies labellula .
 Sparsas rubentes ore quid dicam rosas
 Albis ligustis candidisq; liliis ?
 Totius edam quid micans oris iubar ?
 Vel quæ serena fronte lucent sydera ?
 Et quicquid illic aureus uertex tegit ?
 Cum nocte semper et die me saucient
 Quæ pulchriora suspicor latentia ;

ORVS AD LYCEN .

C A R M E N . XIII .

E nebo te nunc et fruar cupidine
 Desyderato tandiu Lyce mihi :
 Spectabo præsens , æmuliq; syderum
 Ictus ocelli sustinebo communis .
 Deosculabor os tenellum suauio
 Presso labellis molliter mellifluis .
 Gratas Amantis en tibi uoces prope
 Haurire cupidus nunc licebit auribus .

At

LIB. I.

At ipse felix et beatus audiam
 Coram sonantis dulce murmur osculi.
 Narrabis, ut me maximi solum facis.
 Et cuncta pro me iam tibi sordent simul.
 Ut prorsus uni te colis et ornas mihi:
 Et mi placere, quo queas, semper cupis.
 Contra sed inquam, miserum ut ipse me putem,
 Ni semper una tecum agam praesentius.
 Ac ut propinquem, deserarq; nuspiciam,
 Horrenda quaeq; cupiam adire et perpeti,
 Omniq; tecum coner ut degam modo,
 Et mente saltem, re nisi detur, siem.
 O me beatum, teq; contentam Lyce,
 Quod sic in unum prospere convenimus;

FLORA ET ALCON MV-
 TVO SE AMANTES.

CARMEN. XIII.

Mica sicuti praestitam fidem servat,
 a Lætoq; ridens annuit uenus uultu,
 Dici beatus hoc magis potest nemo.
 At siqua amantem perditæ est uirum nacta,
 Cupidinisq; uinculo tenet uinctum,
 Felicitati iam sibi uiam fecit.
 Sed si quis ardet, nec parem refert ignem
 Grato ex Amore, nec sibi modum ponit,

b iiii

IAMB.

Miserrimis æque omnibus miser uiuit .
 Quod ne supersitet prouidis onus uobis
 Cauetis unâ , m^uotuoq; uos inter
 Pendetis affectu , uniciq; consensus
 Dulcem tenore ducitis pio uitam .
 Sic hæret ulmo proxime diu uitis .
 Inseparato compari gemit Turtur .
 Vno Palumbes congerunt loco nidos .
 Adiunctus uni pipilat suæ Passer ;

AD HIERONYMVM Aëtionum
 Auogirium Taruisinum commenda
 tio tabulæ , quam pingendam ,
 et ornarnandâ curauerat .

CARMEN. XV.

Abella diuæ dediata Palladi
 e Pictre nuper diligente prodiit ,
 Spectanda nobis , et colenda posteris :
 Ni prorsus obstet temporum uecordia .
 Hanc mirus addens artifex lignarius
 Circum columnas et coronam , reddidit
 Maiore dignam protinus spectaculo .
 Tantum decoris contrahunt quæ proxime
 Apte cohærent , et simul lucem ferunt .
 Debetur istis certa laus , et forsitan
 Vterq; nostro uiuet olim carmine .

At

LIB. I.

At Auogari, qui studes hic inuicem
 Certare summos, et subire dispari
 Virtute censuram acriter spectantium,
 Nec ipse laude debita fraudabere.
 Pollere miris haud parum est sic artibus:
 Pictoria hic uelut, ille fabrili potest.
 At his fauere, et hos fouere, splendidum
 Et grande munus: Sed magis tanto quidem,
 Quanto uidentur ista paucioribus,
 Ut sint fauore quolibet dignissima;

AD PAULVM DE CANA-
 LEM Patrit. Venetum eos
 beate uiuere qui amoris et
 disciplinis incumbunt.

CARMEN. XVI.

Ilene, nam cum dulcis Euhys tibi
 Inflare uenas coeperit,
 Arcana claro cuncta cernis lumine,
 Vltroq; uisa praedicis:
 Dic, oro, quæ nam causa sic mortalium
 Mentes inanes concitet,
 Volens ut ullus haud uicem ferat suam
 Sed quisq; prorsus improbet.
 Hæc ego, mihi cum reddidit contra Deus
 Amotus ora cantharo,

I A M B .

N e quære quod mortalis unquam uis nequit
 Indagine ulla consequi .
 S ic est , supremo sic semel uisum Ioui ,
 In æs ut Aurum uerterat ,
 F erroq; deinceps inquinarat secula ,
 Quondam beata et aurea .
 H æc fatus ille munus ad suum redit ,
 Sitimq; sedat anxius .
 A t tu per omnes Paule ne putes tamen
 Id usquequaq; porrigi ,
 V t nullus unquam sorte contentus sua
 Possit beatus uiuere .
 V erum putato quos hiantes uideris
 Vel semper his honoribus ,
 Quos Aura vulgi uentilat , uel rebus his ,
 Fortuna quas dat unica ,
 E os nec ulla sorte contentos , neque
 Vlla beatos degere .
 S ed esse multa , triste quæ uirus queant
 Horum per artus spargere .
 A t qui relictis anxiiis curis procul
 Vitam quiete protrahit ,
 V el qui puellæ gratus in sinu suæ
 Amoris igne adurit ,
 A nt qui sororum concitus sacris nouem
 Phœbi furore ducitur ,
 H is pura mentis lux renidet omnibus ,
 Aerq; cedit nubilus .

LIB . I .

Hinc tu pudenti , nam sapiſ , cupidine
Raræ tenèris uirginis ,
Et uerba , tum modos amas , tum ſplendidè
Vultus nitorem ſuſpicis .
Hoc præſtat ægro ſanus , hoc intelligens
Indocto Amator intereſt .
Ingreſſus hanc tu ſemitam complecteris
Quicquid beatis conuenit :
Nam ſingularis obtigit quondam tibi
Primis ab annis indoles .
Mores ſecuti ſunt et artes optimæ ,
Quibus potenti cæteros
Præcurris Auſu iuuenis , ac harum quoq;
Ardore flagras intimo .
Vterq; ſummus eſt et impotens Amor ,
Vterq; cœlo prouenit .
Nutu tuetur ille ſe cupidinis ,
Hic lege contra Pallados .
Quis ſorte non contentus hac ? quis deniq;
Te non beatum duxerit ?

AD ANGELVM CABRIELVM
PATRITIVM VENETVM:
Viuentum eſſe , et amandum .

CARMEN . XVII .

16 Inuamus , atq; nos amemus Lesbiam

Vatum Catullus optimus cum diceret,
 Non dixit uni; sed, ut opinor, omnibus.
 Est vita rebus præferenda singulis,
 At hanc uolentes perdimus semper tamen:
 Et mille miseram spiculis confodimus.
 Amare cunctis ac amari conuenit.
 At cuncta subter syderum cursum licet
 Amore perstent, et labent discordia:
 Hunc tamen amaris uocibus laceffimus.
 Et nunc prociacem nunc proteruū nunc grauem
 Vanumq; sæpe dicimus cupidinem:
 Quasi cupido hæc sit grauis mortalibus.
 At ni sit ista, quid boni relinquitur,
 Dispersa in unum quod reducat amplius?
 Natura quinam deferet primordio?
 Contraria, ut quæq; inuicem coerceat:
 Nexisq; ab illis exeant uiuentia:
 Ni uis Amoris id ministret abdit?
 Sic est: malorum causa nos nobis sumus.
 Vitam replemus perditis affectibus,
 Vel quos inepti fert honoris ambitus,
 Vel quos auara spes Lucelli comparat.
 At ut rebellem atq; sceleratam pellimus
 Affectionem Liberi Cupidinis.
 Quæ sola forsan cælitus nobis uenit.
 Hinc Chabriele est, quod frequenter, nec minus
 Prudenter admiraris esse pauculos,
 Bene ac beate qui frui Vita uelint.

LIB. I.

spectare et illud huc uidetur maxime :
 Quod ut perite faris et agis cætera ,
 Inter Sodales id uenuste comprobans
 Ac tanquam adhortans sic eosdem, sæpius
 Atq; eleganter uatis ore candidi
 Vinamus, inquis, ac amemus Lesbia ;

AD SEBASTIANVM MEDV-
 lum Taruissinum, Neq; fidem ma-
 iorem, neq; Amorem firmio-
 rem, quam coniugis .

CARMEN. XVIII.

V ne putato dulcius quicquam tibi
 t Posse euenire carius'ue Medule,
 Quam si fidelis mutuo respondeat
 Amore Virgo, quæ uenustis moribus
 Raræq; formæ uinculis te cœperit .
 Sed nulla maior extat et patet fides
 Amor nec ullus firmior, quam coniugis,
 Quæ uix adulta patriam linquit domum,
 Caroq; felix degit in sinu Viri .
 Hanc ipsa nanq; uentilat facem Venus,
 Ut uiuat, utq; crescat hanc semper fouet .
 O quid quis unquam deligat beatius ?
 Quam sic amata re potiri prospere
 Ut è propinquo hanc spectet, hanc ut osculo

I A M B .

Donet licenter , huic ut amplexum ferat ,
 Vniq; molli fas sit ut cubet thoro.
 Quid si faceta dulcibus iuuet iocis
 Et te iacentem tollat , et tristem leuet .
 Ac mox decenti prole te reddat patrem ,
 Blesq; circum uoce nati lusitent ?
 Nec litterarum studia prorsus quippiam
 Vllō ue pacto , ut arbitrantur , læserit .
 Sed una curas auferens domesticas
 Ardentio rem te per illa duxerit .
 Hæc te putabit alteram se protinus ,
 Hanc temet esse cum putabis alterum :
 Quin illa tuq; iam duo , nunc unici
 Viuetis uno sub fauore spiritus ;

AD HIERONYMVM BONONIVM
 TAR . IOCOSI ITINERIS
 DESCRIPTIO .

G A R M E N . XVIII .

Vam me Bononi iuuerit lætus Dies ,
 q Nec non Sodales optimos , qui candidus
 Mihi refulsit nuper et Sodalibus ,
 Siquid iocosis uersibus uacaueris ,
 Qui penè risu prodire conciti ,
 Scies : et æque forsā , ac simul comes
 Nobis inisset hoc iter , lætaberis .

LIB. I.

Reuerteremur rure dum Marcellio,
 Vbi egeramus biduum lautissime,
 Currum faceti quattuor conscendimus.
 Marcellus ægro nam parumper corpore,
 Sed mente sana præditus forsan nimis,
 Vt sæpe qui me salibus lacefferet,
 Primus sedili se suo locauerat.
 Secundus ipse sat pudens ad dexteram
 Hærebam, ut illi sic facultas afforet
 Me prouocandi maior hærentem prope.
 At parte currus altera Aduogarius
 Pancratiusq; Iureconsultissimi
 Latus premebant inuicem, nec alteri
 Cedebat alter, diuidentibus uelut
 Suis adessent gnauiter Clientibus.
 Interq; semet dissidentes maxime
 De Iure nobis, Portio quæ sit loci,
 Vel partiendæ prolis, et quid Eræum,
 Se uelle signant eleganter dicere.
 Ridemus omnes. Interim sed callidus
 Marcellus, ut qui dirrimat litem ioco
 Nouo iocosam, sic renidens incipit.
 Quam nunc serena sint, uidetis, omnia:
 Vates sed iste nobilis prædixerat,
 Himbres futuros continenter uberes.
 Statimq; fingit fabulam pulcherrime:
 Fuisse quosdam, qui ratem iam pendulo
 Fune alligarint turris ad cacumina,

Vnde esset ex tantis in undas protinus
 Iactus, repente dissectis funibus.
 Secutus ad quæ risus est effusior:
 Tam sæpe natum sydus observantium
 Prædictiones hi facere riserant.
 At ipse contra iam fore id perendie
 Contendo ueris auguratus sortibus.
 Ac ut pari par redderem: quid heus tibi,
 Inquam, ualitudo ipsa negligentiae est
 Tantum? ut reclusis nunc fenestris dormias:
 Intraq; malis acidis cubiculum
 Degas refertum, iam minante proximas
 A siro procellas execrandas himbrium.
 Quid plura? risu inemori nos dices:
 Tam penè uisum est, quod loquebamur, nihil.
 Tum lætus undè quisque nostrum cœpirus
 Cantare summas maximi laudes Iouis:
 Et cæterorum non tacendas cælitum.
 Illisq; habere multiformem gratiam,
 Quod sic redire sospites nobis domum
 Liceret, et iam rustici plenos Ioci.
 Referre dehinc quæ rusticando fecimus
 Iuuat, simulq; quæ legendo diximus,
 Non usquequaq; negligenda forsitan.
 Vt Alleotus optimus sodalium
 Et ipse nobis opitulatum uenerit
 Centum iocosis ampliusq; lusibus.
 Ac nos lubentes postmodum perduxerit

visum

LIB. I.

Visum uirenti fronde Citriaria,
 Quæ cultor ipse mirus hoc cœgerit
 Cælo subesse quippe non idoneo
 Illis colendis: fertur at uictor labos
 Et cura uictrix impotens per omnia.
 Ut hic uidere poma iuuat aurea
 Pendere prono crebra de ramusculo:
 Virere quicquid undecunq; cernitur:
 Sterniq; lapsis floribus passim solum:
 Olêre cuncta suauiter fragrantia.
 Hæc quo fuere gesta nobis antea,
 Eo petuntur et feruntur ordine.
 Apricus inter collis hæc Pansacius
 Non præteritur: laude sed penè omnium
 Maiore fertur, quam mihi dici queat,
 Haud tam minutis prædicandus uersibus.
 Quis nanq; paruo carminis sub ambitu
 Laudes feracis prædii comprehenderit?
 Cultoris arte, non sua ui cætera
 Vincentis, et quæ fertili uigent solo
 Protectione rusticantis numinis,
 Et quæ uetustum prosequuntur ordinem
 Successione prospera colentium,
 Hæc dum gerentes aucupamur undiq;
 Quodcunq; risum subministret, interim
 Dum quisq; nostrum oblitus est quidem sui,
 Adhuc canentes penè in Urbem lassuli
 Intramus, ac mox hospitis nostri domo

IAMB.

*Læte recepti, regie discumbimus
Tapetas inter, et superba pocula;*

CARMINA INSCRIPTA CODI
CI PETRARCAE, QVEM
mihi dono dederat Lodovicus
Barbadius P. Venetus
recenter mihi par
tus Amicus.

CARMEM. XX.

*Ipse carior mihi
l Auro et Lapillis omnibus:
Quos diues affert India:
Habere quem mihi dedit
Partus recenter optimus
Amicus, et dignissimus
Amore, quanto quis potest
Quenquam, ac honore prosequi.
Te sedula aperiam manu:
Grataq; cura perlegam:
Vt Auctor est uenustior
Multis aperte uatibus.
Donator est multis mihi
Carissimis recentior;*

LIB. I.

AD. H. BONONIVM IN
OBITU FILIOLI
CARISSIMI.

CARMEN. XXI.

Octavi Animula Matris et Patris uita ,
o Quo subtrahis te? quo fugis? redi: persta.
Ego te ad Parentes anxios tui ducam .
Mane columbule mi , mane puer dulcis .
Hei mihi , quid est , quod te tenere non possum?
Sed umbra ueluti submoues mihi tete .
Et uultus hic est quippe tuus , et incessus :
Octavius certe es Bononii Vatis :
Quem nocte semper , et die uocat semper
Tristi camæna conquerens miser frustra .
Ornatus hic unde est tibi ? et decor formæ ?
Augustior , quam soleat , et Deum spirans ?
O si ad Parentes ducere hunc te Amor possim :
Quam carus esses : quæ tibi darent grata .
Accede sodes , huc ades Puer quæso :
Huc suauium , huc mellite , corculū huc perge .
Vidēris hæc dudum facere nihil uerba .
Sed hic quis est infantium leuis coetus ?
Assistit en te qui supra , et uolans circum
Repente ? quo te nubibus ferunt scissis
Purum per aëra ad aureas Poli sedes ?
Quis dulcis aures personat meas cantus ?

IAMB.

O te beatum, putre qui cito pondus
Humi relinquens, par tibi petis sydus.
Hæc per quietem uisa sunt mihi miram,
Dum me Bononi flebilis mouet casus,
Qui te immerentem perculit nimis nuper.
Quæ, si lenare non nihil tibi possent
Acrem dolorem, misimus Deæ iussu,
Quam tu solebas ad fluentæ Permessi
Dulci sonantem prosequi Lyra Musam;

AD MARINVM LAMBER
TVM: AMORIS LAVS.

CARMEN EX SOLIS IAMBIS.
XXII.

C   Vid hoc Marine, et unde suspicer dari?
q   Fidelium esse Amantium, sub altero
        Ut alter usq; uiuat, et cor inuicem
        Agat colentis in colente pectore?
        Quid illud est quoq; ut magis uelit nihil
        Et optet hoc, quod ardet: ac nihil putet
        Honoris, atq; res amata, dignius?
        Quid ut ualore nullius capi queat,
        Amore nullius, pudore nullius,
        Sed una semper ante forma prodeat,
        Ametur et colatur una maxime?
        At ipsa forte si perire contigit,

Tamen

LIB. I.

Tamen relinquit hæc sui cupidinem .
 Procul recedat hæc , idem hoc facit quoq;
 Manet reposta mente Amantis unica :
 Nec alteram ingredi sinit , sed eiicit ,
 Inepta siqua forsân hic erat prius .
 Amante prorsus est uenustius nihil :
 Amore nanq; feruidus nitet , uelut
 Domus renidet igne læta splendido .
 Amore constat omne quod uides , Amor
 Decentis unus omnis est boni Pater ;

AD CORNELIVM CASTALIVM
 FERTINVM : IMITANDVM

Petrarcam iis : qui eius generis poetica
 præstare uelint , quod in ea lingua ,
 qua loquimur , cæteris præ=
 ferendus est .

CARMEN . XXIII .

Irum uideri Vadius sibi quondam
 m Dicebat id : Cum , aliâs acutus et solers
 Vates , Petrarca scriberet frequens plures
 Versus latine , et quid deceret expertus
 Parum uideret : qua utimur tamen lingua
 Veneres eum ita lepidi Poëmatis cunctas
 Impleffe , ut optimis quibusq; conferri
 Graiæ , ac latinæ natibus queat Musæ .

I A M B .

Hæc ille : erat qui candidus simul Iudex ,
 Simulq; rerum doctus , et simul prudens ,
 Vtraq; lingua uir peritus , et grandi
 Virtute miræ præditus senex uitæ .
 Contra ipse quotiens elegans tuum scruter
 Ad me , Bononiumq; nunc datum carmen :
 Et quosq; similes his frequenter emittis :
 Te laude totiens prosequor statim iusta :
 Quod lege ueteres æmulatus antiqua ,
 Nec sensa tantum , uerba sed quoq; illorum
 Effingis , atq; par tibi decus quæris .
 Cum uero Amores perlegu tuos , qui nunc
 Circunferuntur , miror aliter , ac ante ,
 Sentire te , qui solitus inclytos semper
 Sequi Poëtas lydios , uelut Dantem
 Seu mage Petrarcam , luseris graues olim ,
 Simulq; dulci concitos Lyra uersus .
 Secutus at nunc perperam novos quosdam
 Vates minutos , præuenis quidem hos tanto ,
 Quanto è uetustis sumpseras prius pleno
 Haustu liquores fontibus : sed haud æquas ,
 Quos tu solebas pristino uiros cursu .
 Nec mentis hoc uitio tibi putem dandum :
 Ni quod ita uis tu : sordidos enim primum
 Exuere amictus , ut lubet , potes liber :
 Mox aurea , quæ te decet , frui ueste .
 Ornatus est nam puritas nouæ linguae ,
 Splendorq; , et acris additus labor limæ :

Ne

LIB. I.

Ne penitus extet barbara hæc recens aucta :
E barbarorum tum profecta conuentu ,
Cum iam latinam pellerent senem sede .
Quod assequetur , qui sequi uelit uatem ,
Etrusca cælo quem datum tulit tellus ;

PROSOPOPEIA . F. MOLINI
APVD DAMASCVM OBE
VNTIS, AD SODALES .

CARMEN . XXIIII .

h   Eu quã repẽte , quamq; acerbe uos petã
         Tristi sodales nuntio :
         Quos heu , parentes post meos , acris cio
Iri dolore conatum :
C   um rumor heu me tã breui affectum grauis
         Vobis ademptum perferet .
Quo cessit agro robur , et uigor mihi ?
         Flos quo Iuuentæ elanguit ?
E   go patria sic oppetam dulci procul ?
         Meisq; prorsus omnibus ?
O   spes inanes , et leues quidem meas
         Quocunq; curas tempore :
D   um nanq; agebam uos apud felix domi ,
         Me huc , uos relinquens , contuli .
N   unc uos requiro , uosq; nunc sero miser ,
         Frustraq; conor alloqui .

I A M B .

N ihil ne penitus proderit nunc ? non opes ,
Non forma , non genus mihi ?
V bi ille , qui iam mouerat cunctos , decor
Cunctis refertus gratis ?
A n non superna sic tenêre numina
Sæuire ne uelint , potest ?
V el lege firma quod semel sancit Deus ,
Mortalis haud euaserit ;

ALDO MANVTIO ROMANO
HORVM LIBRORVM COM
MENDATIO, ut pro sin-
gulari doctrina sua eos re
cognoscat, et pro dexte
ritate imprimen-
dos curet.

C A R M E N . XXV .

Itæ peractis Alde sex lustris mihi
Sunt cœpta, noster quæ libellus cōtinet,
Perfecta uero lustra post paulo decem .
Hinc est, quod annos, ut ferunt, nouem premant
Fortasse Vates, quicquid optant edere
Nulla inquinatum labe, si non omnibus
Queant refertum gratis, si non ferit
Id semper arcus, quod minatur eminus,
Humana si uis optimum parit nihil .

His

LIB. I.

His ergo, curæ quicquid impendi potest,
 Nostra dabamus pro uirili sedulo,
 Vt ipsa adirent maxime nitentia
 Et culta prorsus posterum quondam manus.
 Viuis nec essent protinus contemptui,
 Librata lance si prius iusta forent.
 Sic cogitabam non breuem meis dare
 Vitam libellis, optime uelut mihi
 Satis, et ex more educatis liberis.
 Quibus futura est uita, opinor, altera,
 Si, quod merentur, auctiores munere
 Adoptionis hos tuæ dignaberis.
 Id est, acute siquid hic inspexeris,
 Quod rite dici possit elegantius,
 Illudq; scitu pro tuo mutaueris.
 Mox et nitenti ueste si circumdatos,
 Quam laude multa uatibus donas tua,
 Domo parentis exeuntes duxeris;

AD HIERONYMVM ACT. AVO
 GAR. MOMVM: LAVRVS
 ARBORIS LAVS.

CARMEN. XXVI.

a Mantis olim laurus hæc Apollinis
 Crinem decebat Aureum:
 Circùm uirebat plectra, amœnum sæpius

IAMB.

Tegmen canenti fecerat.
 Exinde uates arborem tantam colunt :
 Et penè adorant seduli.
 Sed inter omnes Lydium sub hac simul
 Iuuit Poëtam ludere,
 I uère eòdem semita uelut data
 Frondes petìtum plurimi.
 Sed sæpe frustra, uixq; spectanti procul
 Frondes uidere contigit.
 Tam difficilis est aditus, ac longo sacra
 Recedit arbor tramite.
 Tu sorte uero Mome felici tua
 A cedis hanc solers prope.
 Et nunc sub alto frondium cacumine
 Auram uirentum mobilem
 Captas : honesto nunc coronam uertici
 Viuo refringis stipite.
 Tractasq; præsens, et leui interdum geris
 Lectos manu ramusculos.
 Umbraq; gaudens uini pulcherrima,
 Vbiq; temnis cæteras.
 Quondam Triumphos hæc adornans maximos,
 Curruq; uecta principum,
 Docbat esse stirpium non infimam,
 Quotcunq; tellus proferat.
 Quod fulminantis haud Iouis negat manus :
 Vnam quod hanc non percutit ;

LIB. I.

PEROLLA AD IPHIN:
QVOD DE SE SVSPI
CARI NOLIT.

CARMEN, XXVII.

Ex mentis, atq; corporis

Mei potens et unice

Da semper operam, ut nos ames.

Serua datam mihi fidem:

Fidusq; promissis mane:

Velut facis quammaxime.

Et quanquam agas id sedulo:

Nam me cupis solam scio,

Et præter hoc nil expetis:

Amor tamen sic excitat

Mihi furentem spiritum:

Vt cogar his te colloqui.

Non quod patens ignis tuus

Extinctus usquam appareat:

Calor'ue sit uetus minor:

Quin immo semper excitum

Te miror: atq; sentio

Timore perculsum graui:

Ne forsân alter hæreat

Amans mihi propinquius:

Et te misellum deseram.

Sed sede montes propria

I A M B .

Prius moueri uideris :
Et retro ferri flumina :
Quam non perenni tempore
Te corde conditum intimo
Dulci geram cupidine .
A c forte siquem detinet
Spes ulla nostri : hic maximo
Errore captus fallitur .
N am talis est Amor meus :
Quem iam tibi dono dedi :
Qualis nequit qui diuidi .
S i me cor exoptat tuum :
Et ipsa te solum expeto :
Nec nox , dies'ue præterit :
Quin tecum agam : tecum loquar :
Tibi propinquem : te uolens ,
Lubens , frequensq; prosequar .
S i perditte me diligis :
Et ipsa te in terris colo :
Cælo uelut missum mihi .
T u uita , spesq; , et corculum :
Tu quicquid est mihi boni ,
Et unde pendent omnia .
F accessat ergo omnis procul
Abs te timor : Si me mea
Tibi dedit felicitas .
N am quod semel fatum probat
Mutare nunquam paululum

LIB . I .

- Mortalis ullus quiverit .
N e uita sit igitur grauis
Tibi : hoc amabò mi caue :
Ne suspiceris amplius .
F ac ut tibi mollis Thorus
Dulci quiete somnia
Persusa semper præbeat .
H ei non parum me commouet
Lentis tua erga me fides ,
Nec : ut deceret : credula .
V elimq; fias certior :
Te mi dolorem maximum
Afferre , quod sic hæsites .
D issolue falsam languido
Affectionem pectore : et
Causam doloris amoue .
A c si mihi uelis bene :
Nec quod ferat poenam cupis :
Hoc sic ages , ut quærimus .
L ætiq; sic ambo diu
Aberimus ò nigris mea
Lux cogitationibus .
E t mille post annos erit :
Qui forte Amoris gratia
Tanti stupefeat inuidus ;

IAMB.

AD BENEDICTVM BERTOL
DVMPATAVINVM. ELE
GANTIS AMORIS
COMMENDATIO.

CARMEN. XXVIII.

Vm tu perusti detegis tuos mihi
c Ignes Amice pectoris:
Languentis in me desides incendii
Vires resummi sentio.
A cuta quin et expediri spicula,
Arcumq; neruo contrahi,
Quo me frequenti sauciare perditum
Amor solebat vulnere.
Quis nanq; flamma pulchriore adurit?
Quis lentiore fomite?
A rdes beatus uirgnum pulcherrimam
Quotcunq; uiui marginem
F ontis frequentant, qui puellis proxime
Aditur unus omnibus.
H abes et unde lenius sub hoc tibi
Ardore pectus aestuet,
Quod usq; pura fluminis Lympha sacri
Foues inusta uulnera.
H umorq; uires his leuandis sufficit:
Calorq; contra nititur.
S catent ab iisdem quippe ui tam dispari

LIB. I.

Latex, et ignis fontibus .

Quid non amando ferre : quid non perpeti :

Quid non adire possumus ?

Iam qui ferarum contudit uictor minas ,
Iussis puellæ paruit .

Adnabat iras turbidi temnens maris
Viso Leandrus lumine .

Caram petiuit ditis ad sedes Lyra
Vates canora coniugem .

Tu subter undas ureris , dum Naiada
Vndis latentem quæritas ;

SOMNII: SIVE NON FALSI
VISVS IMAGO .

CARMEN . XXIX .

Dest Deum munus sopor :

Mortalium dulcis quies :

Vos curæ abite in maximam

Oblivionem pessumæ .

Abite , quid moramini ?

An semper altera alteri

Suædet ? ac iugis uago

Ritu scatebit fluminis ?

Non quippe : nam uos aut mero

Tristes abunde diluam :

Aut uos puellæ uerbulis

Tandem resoluam blandulæ.
 S ternetur hic mollis thorus:
 Spirabit hic olens Rosa:
 Pulsabit elegans puer,
 Virgo canora succinet.
 O brepet oculis languido
 Sensim mihi lenis sopor:
 Letæq; menti somnia
 Optata semet offerent.
 V idere uideor en leues
 Ludantium iam iam choros
 Nympharum ad undæ limpidum
 Musis dicatæ Riuium.
 N um somnus hic est? an quies?
 An uisus? d'n ne insomnium?
 Videre quod uidemur, et
 Dulci quiete perfrui.
 Quid illa? quæ tot flosculis
 Sertum enariat: aut quæ rosas
 Legens rubenti è stipite
 Illi ministrat sutiles?
 O cui parantur uertici,
 Doctæq; fronti præmia.
 Cui Myrtus una Cypridis,
 Phœbiq; laurus textitur.
 N i forte nascenti modo
 Vati Coronam nectitis
 O dulcæ, et o perenniter
 Fluentis Vndæ præsides;

LIB. II.

IOANNIS AVRELII AVGVREL-
LI IAMBICVS LIBER SECVN-
DVS AD HIERONYMV M
BONONIV M POETAM
TARVISINVM.
POETIS DICANDA
OPERA POE-
TARVM.

CARMEN EX SOLIS IAMBIS.
I.

*Desto diua Pieris uolens
mihi ,
Diu tuere munus hoc ,
quod affero
Tuo decente nunc in æde
præsidi .*

*Opus quod ipsa nam magis probaueris
Eo , quod ille qui Deas colit , uolet
Piis perenne nuncupare uatibus ?
Tabella si qua diis dicetur illita
Potentis Artis inditis coloribus ,
Videre pictor alter hanc statim solet
Amicus ante , quam probanda protinus
Vel improbanda proferatur insciis .
Peritus ergo cum propinquat artifex ,
(Quod auctor ipse forsitan nequiuera*

d

I AMBICVS.

Amore captus interim rei) uidet
Quid illa peccet, aut quid elegantibus
Referta possit exhibere gratis.
Idem poëta iudicis gerens uicem
Aget sodalis in recente carmine.
Idem Bononi onus libellus hic tibi
Meus, tuo sed exaratus omine,
Dabit subire, me expetente Amiculo.
Polibis æquus, eluesq; sordium
Erit quod intus et foris faberrime,
Nec ipsa fraude gloria inquinabitur,
Vbi micare quid tibi uidebitur.
Locare carmen haud potest ineptius
Poëta, qui unicus dicat potentibus,
Prius nec auris erudita quæritur;

AD ANTONIVM VONICAM
TARVISINVM: Intertermi-
tenda interdum philosophiæ stu-
dia, et mansuetioribus
Musis uacandum.

CARMEN. II.

Lterna quæ non requie lenire laborem
a Vis sœuenerit mortalium,
Vonici assiduo sub pondere uicta fatiscet,
Et semet ipsa corruet.

Sic

Sic qui Socraticis plenum sermonibus annum
 Iam dediti peregrinus,
Horrida ni placidis mollimus seria musis,
 Intenta uel remittimus,
Forsan onus pressis humeris cogemur in ipso
 Itinere fessi ponere.
Ipsa pares natura uices observat, et æquis
 Alternat una legibus.
Artificisq; manus uariant, et leues uicissim
 Fessæ subintrat dexteræ.
Interdumq; graui uates in carmine nugis
 Prudens inanes inserit,
Vt leuet attentos nimium grauioribus, utq;
 Alacriores præbeat,
Et uegetos reddat magis ad discrimina rerum,
 Siquando nodus incidat,
Qui solui dignus mentis perstringat acumen
 Intrinsecus spectantium.
Sic interpositis paulum leuioribus ipse
 Vicem repende seriis:
Et quo laudatus coepisti carmine perge,
 Gradumq; profer longius:
Dum positis reliquis acres ego conor iambos
 Aptare dulci Barbitō;

IAMBICVS.

AD LODOVICVM MARCELLVM

HIER. Equitem: eum sibi beatum uideri, propterea quod duabus gratis, quibus ipse fruitur, urbana et rurali, tertiam superaddat, id est, quod his contentus uiuat;

CARMEN. III.

Arcele, quo non alter est beatior,
m Si, quod beatum est, ipse tecum pensites:
Tibi frequenter, urbe uel ruri uelis,
Ludunt decentes hinc et inde gratiæ.
Tuam frequentat optimus ciuis domum.
Peritus omnis arte quauis artifex.
Musis amicus omnis et uates pius.
Aedes honestis commodis pares tuis
Lautis renident undecunq; sumptibus.
Urbana profert hæc tibi se gratia.
Ruralis æq; nec moratur altera:
Vbi uirentis prædium collis petas
Vtcunq; amœnum, siue rupis horridæ
Antro, uel unda limpidi fontis iuuat
Spectare Nymphas, uel sacro passim deos
Luco uagantes, cum tibi purissimis
Pomona replet foetibus mitis sinum.
Cum flora fertis floridis ambit caput.
Et læta cornu prodit amplo copia.

Duabus

LIB . II .

Duabus ergo sic beatus gratiis
Videre multis . At mihi diues , potens ,
Benignus : ista sic fatemur singula .
Totum negamus illud , ut beaueris
His te : Sed ampliore commodo , quod his
Contentus omni degis ambitu procul :
Nec plura quæris liber , et uiuens tibi :
Sororq; inhærens sic duabus tertia,
Quæ uera doctis creditur felicitas ,
Hæc una reddit te beatum gratia ;

REDEVNTI MVSÆ .

CARMEN EX SOLIS IAMBIS .

IIII .

Vis hoc beatior dies , quis hoc iocis
q Magis refertus omnibus ?
Puella , quam Sodalis huc meus mihi
Bononius reduxerat ,
P edes ad ecæ constitit meos gemens ,
Precesq; fundit uberes :
V t ipsa semper , ac fuit diu , mihi
Adhæreat propinquius .
F ugae peperimus , nec amplius graues
Pati serena quiuimus
N otare lumina et faces eam , quibus
Nitore uincit æthéra .

I A M B .

R estringor arctius simulq; conferor
Pari libentius pede ,
V t illa prodit, ut sedetq; , et omnia
Ait, facit decentius .
A mabere ergo semper, et fovebere
V enusta post Lycen mihi,
S uperba prole, dulcis arte filia
C lius Apollini Sata;

REDDIT CAUSAM QVARE VA
LEAT, ET ADHVC POETIS
Tanquam inter omnes scriptores
maximis oblectetur .
AD FLAMINIVM.

CARMEN. V.

Vid mihi Flamini properantes obiicis an
q Natura quod profert onus . (nos?
An uideor tremulae postes pultare sene=
Procul uel esse postibus? (etæ?
C um saepe hanc faciem dicas, dum cernis eandem,
Mutare debuit dies .
Q uam satius fortasse foret, si quod uideas , ut
Est, esse sic idem putes .
N am non uana uides , color hic iuuenilibus ipse
Suis renidet uiribus .
N am licet egrediar tria ter iam lustra perenni
Fallentis

LIB. II.

Fallentis æui tramite ,
 Sic potui quondam labentis frena iuuentæ
 Forti tenere dextera ,
 Ut qui florentes primus uigor issæt in annos ,
 Retentus hic serus quoq;
 Adsit, et ut graciles grato consueuerat artus
 Præstare firmos robore ,
 Idem continua mihi me uirtute ualentem
 Seruare adhuc pergit potens ,
 L usibus ut placidis interdum ludere curem
 Curis solutus omnibus .
 Deliciasq; inter, terrestria munera sanctos
 Inmet poëtas uoluere :
 Quos tu nescioqua ductus ratione, leuiq;
 Causa uidêris spernere .
 Cum tamen, hæc etsi facias, incedere uates
 Inter poëtas nobilis
 Visus es hoc ipso, quo ludis carmine Musas ,
 Caputq; lauro cingere .
 Utilius sedenim nullum conferre poëtis
 Mortalium genus queas ,
 Qui tibi, non ut ais, nugoso ludicra uersu
 Vanasq; fabellas ferant,
 Sed qui cum primum dulci medicamine curis
 Animum lenarint tristibus ,
 Mox hominum quicquid ualeat conducere uitæ ,
 Auidis ferant in auribus .
 Non hic Pieridum cultoribus addere laudes

IAMB.

Instituo, quas suas habent.
 Sed tamen, ut breuib; dicam quæ sentio cunctos
 Cum penè scriptores legam,
 Seu qui per rerum causas spaciuntur anhelò,
 Plenoq; nunquam pectore,
 Aut quos imprimis ueterum iuuat acta uirorū
 Verbis referre grandibus,
 Vel quoscunq; alios, uario qui è semine mentis
 Fortis legenda comparant,
 Et sapere humano quodcunq; et dicere more
 Passim uidentur cæteri:
 Vnus at inter nos fari cœlestia uates:
 Forsan quod inde prodiit;

CVM ALIAS RES AGEREM, PE-
 tit de me Amicus, qui pueri formam
 carminibus descripserat, ut Puel-
 læ speciem luderem, quod
 cum frustra tentarem, in
 hoc principii tandem
 carmen ipsum ex
 sese prorupit.

CARMEN. VI.

q Vid hoc negotii est? quid hoc mali caput
 Sedemq; mentis occupat?
 An non Amicus quod petit carmen queam
 Vel

LIB. II.

Vel quaecumq; promere?

Amicus ipse qui potest uno decem
Mutare uersu carmina.

Facessat hinc meus uerendus hic pudor,
Metus ue, uel torpor mihi.

Conemur omni, sic iubet, ui, uirginis
Formæ decorem dicere.

Te Musa, quando tu puellarum es decus,
Fauere coeptis conuenit:

Ades benigna, et hic tuas propinquius
Partes tuendo sustine.

Formosa primum haud est mihi, cui largiter
Natura non succurrerit:

Ab arte sed petit hæc, quod optat auxili,
Fucataq; incedit, uelut

Conspersa non suis Aus coloribus.
Nec illa contra perplacet,

Natina cui si contingere plurima,
Ipsa hæc iners non excolit.

Vtrumq; sed sortita, diligentius
Quæ seruet id, quod obtigit,

Hæc una digna est quæ placere debeat
Amanter intuentibus.

Intectus auro cui capillus uertice
Non elaboratus nitet:

Sed negligentem ferre diligentiam
Præ se uidetur pendulus.

Quæ cuncta callet, atq; rebus gratiam

IAMB.

suam quibusq; comparat .
 M icant ocelli fronte , sed condit modis
 Vel promit hos decentibus .
 T acet uicissim , nec loquacibus strepit
 Inter loquentes uerbulis .
 D ecenter incedit , sedetq; molliter
 Aptis uenusta moribus .
 C olore quouis grata , si succus subest ,
 Candente quauis gravior .
 P rocera , recta , gracilis , ut nolit tamen
 Artus habere iuncea .
 S uauem puelli nobilis formam trahit ,
 Ridentis ut cupidinis .
 P udore risum temperans tamen , iocis
 Honestat æqua dulcibus .
 C ontenta solo , quem sibi elegit uiro
 Secum ipsa quod gaudet , sapit .
 Q uod si minutim forsitan magis cupis
 Amice dici singula ,
 D ecora comis apta dulcis blandula
 Pudica præstet cæteris :
 Quæ digna uate , digna musarum choris
 Inter puellas ambulet ;

ALCIMI . ET . ALCONIS AMOR .

CARMEN . VII .

I   Vdunt lascivæ clorisq; et flora puellæ
          Viridi in solo propter scatentem rivulū.
 spectant formosi puer Alcimus et puer Alcon
 Montis latenter ex reposito uertice.
 Illæ se gelidis perfundunt sæpius undis,
 Glabella nudæ crura, nudæ pectora.
 His at sæpe pedes titubant, et pectus anhelum
 Amoris igne percitis inæstuat.
 Hinc Amor Alconis subito tibi candida Clori.
 Ardenter illhinc deperit floram Alcimus.
 Floram, quæ fusco quanvis conspersa colore,
 Aequat uenustis cæteras tamen modis.
 Hinc et uterq; suam præfert, et laudibus ornat.
 Dulciq; secum perfruiuntur murmure.
 Hac, Alcon inquit, nusquā formosior ulla est.
 Quacunq; terras alma lux obambulat.
 Aspice quam lato distant discrimine Mammæ,
 Solidoq; ut orbe proditæ foras tument.
 Molliter ut pleno subsidit pectore uenter,
 Suffultus aptis undecunq; cruribus.
 Ut femur Aureolæ primo lanuginis ortu
 Villis decenter pullulat florentibus.
 Ut niuens toto pellucet corpore candor:
 Extentus auro quem capillus integit.
 Mollibus ut tota est artusq; amplexibus apta.
 O nos beatos, quis uidere hæc contigit.
 Hæc Alcon. blando quem suscipit Alcimus ore:
 Erat libenter ut facetus Alcimus.

IAMB.

O te felicem magis, hæc si tangere possis.
 Vidisse nanq; sit satis floram mihi.
 Quæ mihi me nutu solo ridentis ocelli
 Proterua dulci nunc rapina sustulit.
 Et capto grauib; nodis innexuit artus:
 Quibus nec ulla me dies reuoluerit:
 Nec faciet, quin hanc speciem sub pectore serue,
 Magis reuinctus usq; lentis uinculis.
 Alcinus hæc. Quæ nō contra probat improbus
 Furit sed impotens et impatiens moræ, (Alcon:
 Et sæpe occultas agitat, mutatq; latèbras,
 Motis frequenter hinc et inde frondibus.
 Donec proripiunt pavidis se cursibus illæ,
 Visas ut altis sentiunt se rupibus:
 Hi uero immoti pendent, uisuq; sequuntur,
 Quocunq; fessæ delitescant abditæ;

PROSOPOPEIA IRASCENTIS
 PRIMVM, DE INDE QUIESCEN
 tis senis N. F. ad Bertutium Lam
 bertum prim. Tar.

CARMEN. VIII.

i Nultus ergo semper, et lenis queam
 Pati malignæ mentis acres impetus?
 Inultus usq; si uero nequissimum
 Caput referre præmium superbie?

LIB . II .

Qua, sicut Anguis tollitur tumens, furit
 Liuore percitum ferox, et improbum
 Os quaq; uerberans mouet, neq; ullius
 Rei mouetur gratia, quin hoc probos
 Et immerentes impetat, uelut canis
 Ignobilis, quæ dente cum nequiuert,
 Complect timendis cuncta mox latratibus.
 Non ita: nec ultra nanq; morsus nec minas.
 Ferens inanes patiar, ut diutius
 Vexentur impune innocentes fontibus.
 Ius suadet atq; iure uis potentior
 Inserta naturæ iubet, quæ mitibus
 Feris et arma præbuit ualentia
 Superbientis impetum propellere.
 Ut hæc locutus est senex, et abditi
 Fortem reclusit pectoris sententiam,
 Paulum moratus leniora protulit.
 Quid quisq; uulgo proferat, nullus satis
 Cauit, nec unquam cauerit mortalium.
 Est nanq; eorum plurimum passim genus,
 Qui scire se, quod nesciant, certo uelint:
 Et cuncta norint et loquantur perperam.
 Leges quibus nullas labor prudentiæ
 Imponat unquam, det'ue, quæ seruent modum:
 Repente ne, quod sentiunt, prodant foras.
 Horum tumultus nemo, qui sapit, putet
 Vnius assis æstimandos protinus:
 Sed ut repentes, sic fugaces autumet.

I A M B .

Vides Amice quam sit eiusdem senis
 Diuersa curis mens soluta turbidis .
 Quibus retentus ipse iam pridem leuis
 Furebat iræ semiustus ignibus .
 Hunc tu secutus quid loquatur inuidum
 Et turpe uulgus undecunq; temnito .
 Ictus nec atri prouidus dentis time ,
 In imparatos sæpe qui sæuit ferox :
 Falsis satis nam feceris rumoribus
 Virtutis amplo sic opertus tegmine ,
 Agens frequenter plura , quam dici uelis
 Egisse , nec placens tibi , neq; éfferens
 Te laude dignum , laude ni dignum facis .
 Hi uerba metuant , garrulasq; fabulas ,
 Peccare quos minus pudet , quam inanibus
 Vulgi per ora deuolare fabulis ;

AD ANDREAM TRIVISANVM
 FELTRIENSEM PRAESVLEM :

Magnam partem beatæ uitæ quie-
 tem esse , quæ de sedata mente
 profiscatur :

C A R M E N . VIII.

fertur beatæ magna pars uitæ quies :
 Quæ non honorû non opû uires ferût :
 Sed mens mouere turbidas curas potens .

LIB. II.

Illis potiri tu licet satis queas :
 Hæc ni quieta , ni procul curis fiet ,
 Nec illa multum proderunt quidem tibi .
 Expertus hæc tu noris , ut nullus magis :
 Oratione qui graui mecum soles
 Mentis inanis et leues mortalium
 Ridere curas , ut satis nunc sit mihi
 Monere solum , quo loqui tecum uelis :
 Ne quod frequenti dicitur prouerbio ,
 Ineptus ipse nunc Athenas noctuas ,
 Vel sus Minervam , uel breuis aquas freto .
 Tibi ne quanta nos premant homunculos :
 Seu sors subornet illa , uel necessitas
 Impellat , aut mens ducat : Hæc doctissimo
 Summaq; narrem prædito prudentia ?
 Dicam' ue quantos impetus sensim parit
 Receptus affectus semel animo grauis ?
 Ac ni quis illos protinus trudad foras ,
 Eos potenter ingruere in horas magis ?
 Non his eges tu , sed penum ut mentis sacrum
 Tantum recludas , nec aberit presto efficax
 Medela tristi profutura uulneri ;

AD TRYPHONEM CHABRIE-
 LVM PATRICIVM VENE-
 tum : uitæ propriæ immutationem ,
 immutationisq; detestationem .

CARMEN. X.

Etate prima iam fuit Tryphon, dulcis
 a Scatersq; abunde plurimis bonis uita.
 Cum grata leto res mihi foret nulla
 Vacans amore, dulcibus iocis, musis
 Musis amantium leui ioco plenis.
 Ridere nobis cum liceret exorto
 Ab sole ad alteram dieculam prorsus:
 Fieri breuem quam dormiendo oportebat,
 Ut noctis exactæ uicem resarciret.
 Amicus hinc cum luderet lyra uersus.
 Referret illhinc cum puella fabellas.
 Cum Phœbus inuicem Venusq; certantes
 Noctu Lyæon et die fatigaret.
 Cum fessus urbe rus petens relinquebam
 Molestiarum siquid esset in porta,
 Ferens cachinnorum integrum gregem mecum.
 Vbi riuiolos scattentis undulæ spectans
 Aestum leuabam uno uel ipsius uisu.
 Vbi uirentis ingredi comæ lucum
 Mihi licebat intuentibus Nymphis,
 Faunos ut altis montibus leues acri
 Excipere fessas uideram feras cursu.
 Cereris ubi et pomonæ, ubi palis et Bacchi
 Dulcis honores deferens domum rure
 Vescebar epulis suauioribus cunctis.
 Cum sæpe sacros interim choros phœbi
 Et ruri et urbe inuiserem pius uates,
 Si nomine hoc dignus uenio tamen tanto.

Nunc

LIB. II.

Nunc ipse tota erro uia, nec in rectam
 Solutus unquam turbidis feror curis.
 Qui nunc honores, nunc opes leuis tracto:
 Vtrisq; cum longe tamen uolens absim:
 Ad hæc amici sed trahunt, trahit vulgus,
 Hic obloquendo, Hortando at exigunt illi:
 Ut quæ mihi fugienda sunt, sequar prudens,
 Et ut negotiis dies uacet nulla,
 Quæ differant, agantq; me omnibus semper
 Horis, nec ullius quietis admittant
 Locum, sed hanc mihi negent magis tanto,
 Maiore quanto præmio mihi posco.
 Hæc, ergo ne est, an illa uita dicenda?
 An uina Mors hæc, illa sed Deum uita?
 Cum summa pax, quiesq; summa prodirent
 Comites mihi passu pari, nec hæreret
 Lis ulla, nec contentio, malignæ ue
 Rixæ proteruia contumax bonis unquam.
 Cum scelus abesset omne prorsus horrendum,
 Vis omnis, error omnis, ambitus omnes.
 Amicus omnibus bonus bonis essem:
 Lætus comes, Sodalis integer cunctis,
 Quibus uicissim amor aderat pius, semper
 Præ rebus omnibus colendus imprimis.
 Qui me priori redderet dies uitæ,
 Statueret idem regibus parem summis;

IAMB.

HIERONYMO BONONIO.

CARMEN. XI.

Itæ priori redditus ,
u Quæ grata mi sunt omnia,
Itemq; cuncta libera
Curis solutus omnibus
Hoc quicquid est , primum tibi
Fero Bononi muneris ,
Amice Candidissime
Musarum alumne maxime
Libellus est phœbi Choro,
Tibiq; amico conditus .
Amicus ut , leges libens .
Polibis ut doctissimus ;

PAMPHILO QV A PARTE PO
TEST, REFERT GRATIAM
eorum , quæ audiuerat de Try-
phone Chabrielo de se ab
illo dici, et scribi .

CARMEN. XII.

q Vondâ reuertens Brixia meus Tryphon,
Opinor anno superiore, rus petit
Et studii, et oçi gratia: cum uix nouis

LIB. II.

Vireret arbor uere primo frondibus .
 Casu huc ego applicans , eum uiso cupide .
 Et is uicissim fronte me læta accipit .
 Citroq; , et ultro collocati plurima ,
 Ut mos amicis , cum diu secesserint ,
 Vterq; tandem sic in unum uenimus :
 Ut de eruditis uerba haberemus , quibus
 Fuiſſet interim ipſe conſuetudini ,
 Dum peregre honeſtis urbibus uagus foret .
 Hic tum recensens quos ubiq; uiſerit ,
 Celebris eos quidem atq; magni nominis :
 Ac te reponens inter illos maxime ,
 Heus , inquit , Aureli quod uni Pamphilo
 Debes magis , quam cæteris , ſcias uolo ,
 Is nanq; multa laude te dignum putat :
 Nec ore tantum , quod frequenter facit ,
 Sed dulcis etiam celebrat arte carminis :
 Et te libellis inferens doctis canit .
 Hic inquam ego , quæ mitis hæc benignitas ?
 Ut quem nec allocutus eſt unquam , neq;
 Vidit , colendum duxerit Amici loco .
 Tibiq; reddens nuncioq; gratiam ,
 Demum ita ab eo diſcedo , ut optem proxime
 Tuis potiri lucubrationibus .
 Ac poſt peractos inde nonnullos dies ,
 Optatus ecce mi liber fertur tuus .
 Quem auida legendum protinus ſumens manu ,
 Poëma uarium , et eruditum , Pamphile

I A M B .

Mi grande nostri seculi decus , statim
 Quam multa de me scripseris stupens lego :
 A goq; passim plurimas grates tibi .
 Et quando par est , me uicem rependere ,
 Non æqua uirtus sit mihi prorsus licet ,
 Amoris erga te mei pignus modo
 Misi trimetros hosce tibi , qui proderent
 Feasse semper ante me quamplurim
 Mentem refertam dotibus miris tuam .
 At nunc et istam colere , teq; prosequi
 Amore quanto candidum uatem decet ,
 Quem sic benigna mens amice iunxerit ;

A D H . B O N O N I V M , R E D I T V
 R V M S E P R O P E D I E M T A R
 uisium . interea uero , ut Amicis
 nomine suo Salutem dicat .

C A R M E N . XIII .

Am iam nivalē Feltriam relinquimus .
 i Iussis Bononi gerimus en morem tuis .
 Ad uos receptum cara amici pignora
 Corpus feremus , mens enim uobis diu
 Relicta semper affuit , nec ullius
 Vestrum peregit immemor mihi diem .
 Reuertar ergo parte rursus altera ,
 Minore quanuis , et morabor integer

LIB. II.

Vos inter, uni qui tenetis alteram .
 Vobis perenne munus hoc erit mei .
 Contra sed ipse dulcibus uestris fruar
 Conuictibus, doctisq; et elegantibus
 Facetis, et allocutionibus .
 Clemente cœlo, fertili passim solo :
 Lætis uenustis grauib; æquis optimis
 Bene institutæ Ciuitatis moribus .
 O quid beatus queat contingere ?
 Quam illhic, ubi quis plurimos unus colat,
 Idemq; plurimis ametur, ducere
 Vitam uenusta in urbe, sed felicius
 Astro uolente id, et fauente prospero .
 At interim dum pauculos moror dies :
 Qui mi supersunt, ut satis fiat bono
 Huic, cui licet me detinere, præsidi :
 Istos, quibus me deditum noris, precor,
 Salute multa imperti Amice, quo soles,
 Lepore cuncta condicens tuo graui ;

GRATIAS AGIT CVBICVLO,
 IN QVO, DVM FELTRIAE DE-
 GERET, MORATVS EST .

CARMEN. XIII.

q Vod te cubiculum commode frui mihi
 In ocio plene uacanti litteris

IAMB.

Annum licuerit mensibus tribus additis
 (Secesseramus huc enim isthac gratia)
 Grates habemus, et tibi, quæ possumus
 Maiora, cupimus et precamur cœlites.
 Id est, ut aquis, et bonis semper patens,
 Claudare cupidis, improbisq; nec magis
 Libenter, et benignius quenquam uelis
 Accipere, quam si, cui sacer cordi est chorus
 Musarum, cum forte huc uenire turbidis
 Curis solutum contigerit, ut ocio
 Ignobili, et amœnis queat salubriter
 Frui uirentis Feltriæ secessibus;

AD CORNELIUM CASTALI-
 VM FELTRIENSEM: IN-
 STARE tempus, quo ipse Fel-
 tria discedat, et Tarui-
 sium se conferat.

CARMEN EX SOLIS IAMBIS.
 XV.

Bire montibus procul celerrime
 a Nives et himber urget, id quod antea
 Diu monebat ater usq; turbidis
 Opertus aër undecunq; nubibus.
 Redire cœlum ad aptius Bononii
 Iubet amœna, qua suum in caput solet.

Re

LIB. II.

Recurrere unda, uim cœnentis haud ferens,
 Ut aptat ille dulcibus modis fides
 Fides probante et modos Apolline.
 Amicus hinc et inde plurimus uocat,
 Moramq; nec probant meam, sed ut satis
 Superq; qui recesserim diu, trahunt,
 Ferunt, aguntq; iure me quidem suo.
 Quid ergo Castali morabor amplius,
 Vbi nec ipse temporis, nec otii
 Modus mihi est, utrumq; cum auferat potens
 Et æqua uis sodalitatis, et loci?
 Licet uidere paruulas aues statim
 Recedere insinul, solumq; uertere,
 Hyems ut instat. At leues homunculi
 Nequimus id, quod insitum est minoribus,
 Doceri, et inde rebus obsequi datum
 Necessitatis ordinem ferentibus.
 Eo ne forte te quoq; exatas? ut hinc
 Salubris urbis, et docentis applices
 Ad otium, ualere ubi queas, simul
 Et artibus uacare mentis excolens
 Acumen, ut soles, bonis, quibus tibi,
 Tuisq; grande, patriæq; fers decus.
 Ego at fluenta limpidi Silis petam,
 Tepens ubi aura, uerq; penè continens,
 Gelata si hæc, niuisq; operta compares:
 Vbi urbs referta gratis decentibus,
 Virisq; moribusq;, qualibus decet

IAMB.

Bene instituta Ciuitatis agmina
Frequenter uti in ocio, et negotiis.
Valere Feltriam sinamus horridam
Amice Bruma cum propinquat algida,
Furente quære sub calore floridam;

AD PETRVM BEMBVM, GRATV
LATIO VERONENSIS PRÆ-
turæ Patri clarissimo demandatæ.

CARMEN. XVI.

D te nec ipse litteras diu dedi
Optate Bembe semper, et semper mihi
Altis adhærens cordis in radiabus:
Aliunde nec de me rescisti forsitan,
Qui Feltriæ alpes inter horridas latens
Annum peregi mensibus tribus additis,
Vix unde quisquam poterat effari tibi
Tunc quid agerem, quod admodum paucis dare
Me semper unis artibus bonis uacans,
Quærens'ue siquis abditus recederet
Locus, frequente Ciuium molestia
Semotus, ignobilis ubi degens sacros
Intuerer Aonidum propinquius Choros,
Quæ uulgus odere inscium, nec uatibus
Ipsis uidentur, Aura quos uulgi tenet.
Nullis sed unquam præbui recessibus

LIB. II.

Me tam remotis, quin celebre meas tuum
 Adiret aures nomen, et scirem quibus
 Tenere studiis tu, paterq; qualibus
 Fungatur usq; patriis honoribus.
 Tum gratulatus, ut decens erat, tibi
 Quæ digna uestrae prolis, et uestrum forent,
 Ventura semper imprecabar munera.
 Iam quale nuper audio patri datum
 Præclara in urbe clarus ut prætor siet.
 Valere vos omnes ubi exopto, senem
 Aviam, Parentes optimos, Fratrem probum,
 Te: si uenire illhuc, uel illhic degere
 Tibi placuerit: at redire isthuc simul
 Omnes item incolumes precor: opes, gloriam
 Decus referre, cæterosq; patriæ
 Obire honores te, Patremq; maximos,
 Ut illa uobis, uosq; digni Patria;

AB MARCV M AVROCENV M
 PATRICIV M VENETVM:
 AB AMORE DEHOR=
 TATIO.

CARMEN EX SOLIS IAMBIS.
 XVII.

p Ut abis omnium miserrinum, qui amat:
 Amore si quidem graui teneberis.

IAMB.

Tibi beatus hic item uidebitur :
 Fauebit Aura si tibi Cupidinis .
 Fit inter hæc quod ambigat nihil : premit
 Vel eleuat , probatq; semper alterum
 Amor, suprema non tenere nescius .
 Nimis dolcibus ergo, uel leui nimis
 Ferere gaudio, sed et metus quoq;
 Et ægra te Cupido coget acrius
 Amara quæq; et execranda perpeti .
 Id ipse sentiens, breui periculo
 Caue puer, nec ulcus altius putre
 Agi, sederé ue id diutius sinas .
 Tenella si qua duxeris , manum statim
 Sequentur apta. Si subinde dureant,
 Ut assolent , inepta prorsus hæserint .
 Tenebit Hinnulus, semel quod hauferit ,
 Diu : nec ille uerbera, aut minas timens
 Lupata uector obstinatus audiet ;

PRO PVERO.

EX SOLIS IAMBIS.

XVIII.

More si quis ardeat graui Puer ,
 a Habebit unde ferre pondus igneum
 Queat, maliq; quo sibi paret modum ,
 Inuenta agente id, hoc ferente tempore .

LIB . II .

Senex nec ignis ipse uim pati ualet ,
 Sed est ut aridus , resistit impetu
 Minus , magisq; protinus peruritur :
 Nec eleuare debilis potest onus ,
 Quod usque congerens ferox amor diu
 Subire cogit artibus tementibus .
 Amabit ergo tutius tener puer :
 Grauemq; ponet , ut uolet , cupidinem .
 Erit nec illi inutilis recens Amor :
 Sed excitabitur latentis indolis
 Honestæ uis , caputq; læta proferet ,
 Virentem ut uret hunc nouus calor magis .
 Et hunc pèrinde mos uenustus excolet ,
 Vt exiisse gratis decentibus
 Putes . uel arma sic decorus induet ,
 Vt indidisse martium huic statim decus
 Deum , qui equis , uirisq; sæuit , autumes .
 Et inde gratus ipse ab arte plurima
 Aget , loquetur , ut docente Pallade
 Id expedire uel referre sentias .
 Tot ex amore pullulat bonis Puer :
 Quot ex amore carpitur malis senex ;

PRO SENE .

SCAZONEX IAMBIS SOLIS .

XIX .

More carpitur graui Senex nunquam ,

IAMB.

Suis tenêre qui modum sciat rebus :
 Minore nanq; ui, uel impetu fertur :
 Calet minusq; temperantior factus .
 Amoris ergo saucius leui cura
 Amat, cupitq; quodq; amat, cupitq;, ardet.
 Sed ignis huic inest, ut ardeat semper :
 Nimis nec urat, et tamen satis duret .
 Quid hoc sit ipse, quam puer, prius nouit.
 Cauetq; siquid improbe facit, prudens
 Vt occulat : quod ille non potest, acri
 Calore concitus iuuentæ inurentis
 Magis, magisq; uerberum graues ictus .
 Quod ulla si Puella non ineptiret,
 Virentis, atq; perfidi latus uitans,
 Sibi fidelem, et aridum senem malit;

AD BONONIVM ET PANCRA-
 TIVM Pyruchinum: Tris superio-
 res odas, si non sententia, conue-
 nire saltem inter se, quod so-
 lo pede iambo consent, præ-
 ter ultimam, quæ postre-
 ma sede habet sponde-
 um, ut sit Scazon.

CARMEN. XX.

a T hæc Bononi, quæ legis, tibi forsitan

LIB. II.

Videntur et Pancratio uiro docto.
 Pugnare prima fronte, quod Senex dicat,
 Negetq; non tantum Puer, sed audacter
 Fortasse et impudens nimis, loqui contra
 Conetur, atq; consulentis illudat
 Voci superbus, et sibi magis credat.
 Videatur at contra ita Senex ineptire,
 In Amore puero ut præferat leuis sese,
 Siccum uirenti, ineptum idoneo prorsus.
 Verum solere multa sic simul stare
 Vos non negabitis, remota quæ primum
 Cum sint, olescunt inuicem, et ferunt unum.
 Sic ipse magnus orbis, ut potest, unus
 Apparet è contrariis satus multis.
 Hoc et trimetri nunc sibi mei poscunt,
 Sententis qui protulere diuersis
 Vnum quod extet, Cónsonetq; idem tantum,
 Introspicere siqui abditum uelint sensum:
 Quod si assequuntur re minus, Pedis saltem
 Virtute præstant, nanq; iambus iis unus
 Per omne rite cursitat celer carmen:
 In Calce fessus claudicet nisi Scælon;

AD CHRYSILLAM, EAM ESSE
 cæteris uirginibus exemplar, quod
 ipsæ sequantur.

CARMEN. XXI.

I A M B.

Ictre sicuti non uidentur sydera,
m Nitere nec Phæbi soror,
Forsan nec illi Phæbus ipse fulserit,
Per quem renident omnia.
Cui tu uenustis non uidêris moribus
Ornata supra cæteras,
Hic non Chrysilla quid modus sit, quid pudor,
Nec quid uenustas nouerit.
E exemplar esse ne moreris omnibus,
Nec se morentur cæteræ,
Quin te sequantur eminens coelestium
Munus datum mortalibus.
Vt una cælo graditur è tribus dea,
Quæ Paride præstat iudice,
Illumq; diuæ circuant, uolentibus
Iunone sic, et Pallade,
Sic multa te sequentium semper Cohors
Circunferatur uirginum,
Decusq; de te tale faustum contrahant,
E Venere quale sydera;

AD DANIELEM RHENERIVM
PATRICIVM VENETVM.

CARMEN. XXII.

p Effectus est, quo iusseras modo, mihi
Nelphus, Rheneri Daniel doctissime.

LIB . II .

An assecutus quod uolebas fecerim ,
 Videto tu , qui cuncta calles optime .
 Et græca uersas semper exemplaria .
 Latina nec tum sedula ponis manu :
 Nocturna tanta est , et diurna lectio .
 Sat habui ego in re isthac gerere morem tibi .
 Sed ferre non est integrum sententiam
 Mihi , sit hic ne rite quid fauentibus
 Textum cœmœnis : an quod insertum male
 Aberret intus staminis sacri caput :
 Id non eadem dirigente dextera .
 Tu iudicato , num mouendum quidpiam
 Addendum an est , uel corrigendum : seu magis
 Dandum lituræ , quicquid est , quod scripsimus :
 Ut iam incubuit Ajax ferox in spongiam ;

G A R M E N .   X X I I I .

C H A R O N E T N E L P H V S .

Ch   Tat , quis hic est ? qui ratem premit tantus .
 a   Forosq; solus occupat iacens cunctos
        Opertus armis , et manu tenens hastam ?
 Hem stertit , hui , quid hoc ? nec attingit Lethen
 Soporis atq; obliuionis infernæ
 Fontem perennem . ah nosco : dormit , ac non dum
 Vitæ peregit semitam datam fati .
 At excitandus protinus mihi somno est ,

Ne Cymba fluctuet Sed heus quid hoc? heus tu:
 Quid? excitari non potest, tamen stertit.
 Adhibenda vis hic maior est. dolo nanq;
 Isthuc peractum: et casside hac mihi primum
 Caput leuandum. Proh triplex canis rictus:
 Quam grauis odor: quamq; efficax inest uirtus:
 Nam penè me in autum, et sopor malus cepit.
 Ponenda teres est quoq; sudas manu, nequid
 Ferociter faciat, et impie ignarus.
 Vertendus et faselus optime ad litus:
 Hic qui Marathron dicitur frutex Graiis
 Carpetur atrum uirus hoc mihi contra.
 Peruenimus sed ò iam, et egimus cuncta,
 Quæ oportet: is nanq; ex perrectus assurgit,
 Minaxq; comparem laceffit audacter.
 Sed est rogandus, edat ut rei causam,
 Armatus huc cur uenit, et soporatus.
 Heus tu. Tibi iterum dico quis es? et unde huc te?
 Nel. Agone certo. nomen est mihi Nelphus.
 Fortissimum, et sæuum modo uirum strauit.
 Nunc alterum expositum super dabo pessum.
 Ch. Pessum dabis quæ? Nelp. Qui stat en procul con
 Ch. Nihil est, ineptis ò fatue. Nel. Nihil? garris. (tra.
 Expectat aliter, quem tibi statim primo
 Ictu reponam media Harena. at accedit:
 Et calcæ ego subdo. sed heu miser, cassis
 Vbi est? ubi equus? ubi Hasta? quo feror præcept?
 Vbi certo? nullus è meus adest, omnes

Liquere

Liquere miserum me, nec ubi siem, noui.

Ch. Resipisce. et ede, quæ egeris, mihi primum.

Ego cætera ipse postea ut scias, faxo.

Nel. Apud uetusti Antenoris probas sedes

Equestris agitur ludus, inde ego victor

Excædo, nec quo uenerim huc modo gnarus.

Ni forte quod mihi accidisse Veronæ

Constat, doloso nunc sopore pertentor.

Nam illhic equo dum sedeo, brachio insertans

Hastam trabalem, me repente uis omnis

Adeo reliquit, medio ut in foro starem

Immotus, aiebant, bibisse me diri

Potens stuporis poculum grauis succi.

Tantum malignæ prauitas potest mentis.

ch. Paulum morare, arcina dum fero uerba,

Et puluere inscribo hæc stygis Deo signa:

Mox audies, tibi accidere qui Casus.

nel. Moror, tibiq; accommodo libens aurem.

ch. Miserande, nec minus Senex honorate:

Nam uera narras: et quidem fores victor:

Obstaret inuida nisi fraus tibi, ni nunc

Sæuiret in te, qui malus dolus quondam:

Quauis id haustu, hoc nunc odore patratum

Nam cassis intus spongia madet circum (est.

Tetro Cicutæ uel papaueris succo

Infecta, et alius, quis inest sopor, rebus.

Vereorq; ne iam ulterius id malum serpat:

Fatalis offert nam uia hinc tibi sese,

f

Et fila properant diripere colo parcae .
 Solamen accipe hoc grauis tamen fati .
 Nam capiet omnes mox dolor tui tristis :
 Euganeus ipse, uel Venetus erit praesens
 Spectator : et maesta efferent domo funus
 Honore quanto militem decet summum .
 At grata Taruisium Patria tibi ponet
 Carmen, quod edet elegans tuus ciuis :
 Te promptus inter Hecteras Charon sistam .
 Nel. Quam dura conditio sit haec mortalium :
 Qui mi super sunt, uiderint :
 H umanus ad quos scilicet spectat labor,
 Quibusq; casus imminet .
 A lter ut agit, uexetq; semper hos malis :
 Bonis at alter auferat .
 N os indecore quando nec peregrinus
 Vitam, perisse sic iuuat .
 P ropelle lintrem, quo uelis, iam nunc Charon ,
 Meq; inter umbras colloca .
 T ellure corpus conditum relinquimus :
 Manesq; Cymbam scandimus .
 ch. Sat est : ades uirtute, nam latos procul
 Fortissimorum Principum campos uides .
 Quos inter esse, et ludere dabitur tibi .
 Tenebit et te cura, quae quondam fuit
 Equorum, et armorum, simulq; gratia
 Sequetur eadem . Tu modo non horreas
 Vultus minaces, impetu qui te fero

Pauere cogent protinus nouum hospitem :

Quousq; de te fecerint periculum ,

An inter ipsos dignus admitti uenis .

Tu perge contra, nec leues umbras time :

Quæ tangere haud te quippe, nec tangi queunt .

Nel. Ludunt inanes ergo sic imagines ?

Et fulgor armorum nitet ?

E rrantq; passim prata per, et agros equi

Læto soluti in gramine ?

O me beatum, si locus detur mihi

Vel inter hos nouissimus .

N am satius est ita esse summorum infimum ,

Quam generis infimi caput .

Ch. Sic est, sapi nam, et ego quod annumeror Deis,

Malim subigere sũtilem hanc conto Ratem ,

Quam Rex caducas præficia mortalibus .

Nel. At ipse quauis Læter his addi uiris ,

Peperere qui quondam sibi,

E t patriæ quoq; splendidum factis decus ,

Repetere superos nunc tamen ,

I llhicq; quam uis perpeti sortem uelim ,

Vobisq; regnum hoc relinquere ,

E t quicquid est, quo sic superbe uos nimis

Inaniterq; extollitis .

Ch. Adhuc relictis inquinatus sordibus

Humana sapi, et loqueris, ac non dum miser

Purgatus induis alterum uitæ modum .

Diuina sed cum poteris animo consequi ,

IAMBICVS.

Conferre'q; Humanis, statim illorum tibi
 Intercapedo sic patebit eminens:
 Vt inter illa protinus, quæ sunt nihil,
 Et quæ perennant usq; , distat maxime.
 Quod nanq; retro dixeram, non lædere,
 Lædi nec ipsos Inferos, sic accipe.
 Nullis eos periculis obnoxios,
 Nullis subesse, qui boni, laboribus.
 Sed esse uere, quando nec pati queunt,
 Nec interire, nec labare quippiam,
 Acuo perenni cum fruantur, et polo,
 Astrisq; semper prosperum micantibus.
 Nec esse scito uos, uideri sed modo.
 Nam qui potestis esse? qui sic perpete
 Fluore abitis semper? etenim dicier
 Id esse uere, quod manet, solum potest.
 Aeterna sunt quæ sunt. ad horum cætera
 Responsum abesse, nec esse, uere dixeris.
 Huc ergo cum applicatis, id, quod erat putre,
 Primo relinquitis: Merita dehinc gnauiter
 Pensantur æqua lance, danturq; omnibus
 Felicitatis, aut miseriæ præmia.
 Nel. Miranda narras: et tibi gratis ago:
 Errore quod leuaueris
 Me, cui beatas ut adeam sedes uolens
 Sermone sancto suaseris.
 At dum locutus optima hæc pergis, prope
 Iam Littus eæ uenimus.

Et,

LIB. II.

E t, ut uetusto dicitur prouerbio,
V ector, facetus est comes,

L ongam paludis semitam fefellimus
His adlocutionibus.

Ch. Descende, quo te nobilis fati Decus
Ducat superbum Hé'roas inter optimos
Redibo reliquas ipse ad umbras protinus,
Quæ me morantur transiture: tu uale.

Nel. Ita faciam, ut iubes, Lubens. et tu quoq;
Nostri memor Charon uale;

AD . D . RHENERIVM, IN LVPVM:
ID EST IN FATI Violentiam.

CARMEN. XXIIII.

Heneri oberrans his oues agris Lupus
r Immanis, aufert clanculum pastoribus
Prædam frequenter: sæpe ui rapit quoq;
Dorso reponens, iis uel inspectantibus.
Sic omne miserum deuorat passim pecus.
Sitiťq; semper sanguinem, et perit fame.
Apud fluenta limpidi nuper Silis
Alebat Agnam Ligdus addictam mihi,
Quæ spes futuri postmodum gregis foret.
Hanc ille satagens capere clam primum parat.
Sed postquam id incassum agere se lusus uidet,
Cunctis adortus uiribus paruam rapit:
Clamante frustra prodiť gregis duce.

IAMB.

Agrestis omnis tum iuuentus horruit.
 Ligdum miserta, meq; , qui tanta cito
 Spe sic ceciderim . At ipse perculsus graui
 Casu, ac peculi protinus mei memor,
 Ne rabida in ora negligens id quoq; darem:
 Repente solitas ardui sedes iungi
 Scandens , quietis pristinae specum peto.
 Ibi ad Scatentis riuulum Lymphæ sacrum
 Nymphis recessus abditos amantibus
 Secure in altis montibus pascens pecus
 Spem solor acri tibiæ uanam sono:
 Contentus æqua sorte, quam parauerit
 Contemptor Animus sobrio meus mihi:
 Cum desit æque, sitq; mi super nihil,
 Frugi ferente sic utrunq; Copia,

BLANDITVR INFANTV LO
 N. S ALOMONI . P. V E
 NETI FILIO.

CARMEN. XXV.

A stidia aufers mensium Matri decem
 f Nunc orte Puer: ademeris febrem patri:
 Aus perennem pectoris curam leuas.
 Affers et iisdem dulce cunctis gaudium:
 At ipse uates nuntium felix tibi
 Fero uicissim è gratis missum tribus,
 Nouemq; Musis, unicoq; A polline.

Ridebis

LIB. II.

Ridebis infans protinus Parentibus.
 Et ora uinclo blanda cum dissolueris,
 Gratis facetus insonabis uerbulis.
 Aetas olescet sed tibi cum grandior,
 Virtute fructum proferes annis parem.
 Ciuem parentes qui deceat ambos dabis,
 Et Valerianam et Salomoniam Donum:
 Qualemq; summis optat in negociis
 Perfectum ad unguem Principem Res publica,
 Quot iam fuerunt omnium iustissima;

AD ANNAM PANNONIAE REGI
 NAM PRO TARVISIO CIVITATE.

CARMEN. XXVI.

Egna priscis orta quondam Regibus,
 Regiq; coniunx dedicata maximo,
 Regumq; mater mox futura fortium,
 Graiatur hæc nunc ciuitas omnis tibi,
 Optatq; faustum hoc semper, et felix iter,
 Ut læta sedes regiae uisas domus,
 Regnumq; crebris urbibus late potens,
 Gentemq; Marte prosperante nobilem.
 Sed quod precatur omnium quammaxime est,
 Ut sospes ipsa Sospitem petas uirum,
 Optata quem præ rebus optas omnibus.
 Regalis hic tu protinus uultus sacram
 Venerata Maiestatem, et acrem contuens

I A M B .

Ingentis Animi Spiritum propinquius,
 Pasces beatis mille mentem gaudiis.
 At ille mores aureos spectans tuos,
 Tibiq; quanta corpori nitet Venus,
 Et quanta miræ præsidet Pallas manu:
 Ter mille lætus effereatur gaudiis.
 Spectabis ut iam dispares hic legibus
 Gentes adæquet, ac fruatur aurea
 Nunc pace, bello sæuiat modo truci,
 Et mille decies effereere gaudiis.
 Prosternet ille perfidos turcas, aget
 A patria, à fide, et bonis victor procul,
 Consilii eris tuq; et Trophæi particeps:
 Et mille capient centies uos gaudia.
 Summis honestam proferes prolem bonis:
 Reges uidebis regio de sanguine
 Dulcis Pueros: mox inuentæ præditos
 Virtute, qualis unice satos decet
 Regum uetusta stirpe: eruntq; sæpius
 Sic mille uobis millies tum gaudia.
 Hæc Prætor urbis Salomonus, et tuo
 Vrbs omnis aduentu alacris orat cœlites,
 Cupitq; adire sic preces Deos suas,
 Tibi ut dicato fundit illas pectore;

AD GALEATIVM FACINVM
 PONTICVM PATAVINVM.

CARMEN. XXVII.

si quan

LIB . II .

Iquando nostri carminis partem leges :
 s Quæ post tumultus edita est mētis mihi :
 Impulsus ad quos uenerā et nolens le=
 i uentibus mihi sic Amicis omnibus : (ues :
 Siquando ficta nuper , inquam , uideris
 Mihi , camœnis ut prius fauentibus :
 Amice rare , uirq; recte Pontice ,
 Multaq; uariarum arte rerum prædite ,
 Mirere ne tu , forte si prioribus
 Apte cohærent , consonantq; gratiis ,
 Quæ me profano rite uulgo segregant .
 Optarat omnis Ciuitas : omnes boni
 Concupierant occasionem hanc mihi dari :
 Qua proueniret iugis , et frugi meis
 Rebus bonorum sat decens accessio .
 Vitam subissem lautiores forsitan ,
 Si consecutus id fuisset . sed tamen
 Hoc non adepto prospere mihi , graue
 Fatum quietis pristinae nil abstulit ;

PROSOPOPEIA DE AMO
 RE CONQUERENTIS .

SCAZON EX IAMBIS SOLIS .
 CARMEN . XXVIII .

e Ris ne carnifex Amor satur nostri
 Cruoris unq; an improbas manus semper

I A M B.

Mouebis ? atq; saucium hoc iecur tantum
 Petes iniquus , et memor parum iuris ?
 Quod arma nequis inferat iubet capto .
 Tibi frequenter heu manum dedi uictus .
 Et ulcus ipse millies reuelauit
 Vbiq; putre redditum die longa .
 Nec ulla lenit id Medela , nullumq;
 Lenamen intus Ardor excatus sentit :
 Sed uror usq; : nec satis tibi uisum
 Ferire pectus impio probum ferro :
 At uris , ignis admouens faces diri .
 Fero tamen libenter hæc miser cuncta :
 Volensq; : credat hoc quis ? et fouens ignem
 In igne uersor , ut feram ferunt quandam
 Camino inesse sæpe nec pati ignito :
 Sed inter ire , quo magis queat , flammæ ;

AD HIER. BONONIUM.

C A R M E M . XXIX .

Ide Bononi quæso si sapias ride :
 Nam rideo ego , ridere cui nefas esset ,
 Sentire si , quæ uulgus assolet , uellem .
 Mirere nec tu , si fidem mihi frangit ,
 Qui stare promissis nequit , nec hæerere
 Diu suis met consonans potest dictis .
 Istius esse hunc ordinis scias morem :

LIB · II.

Ut alterum ore, pectore alterum gestent :
 Nec, idē ut loquantur, sentiantq; idem, curēt.
 Sed cuncta semper perfide his loqui par sit
 Et facere, ut est genus hominū id quidem neq;
 Quod iam Lycion hic reliquit, excedens
 Pio uirorum uersus in Lupum coetu.
 Ride ergo, et æque rideant amici omnes :
 Sed risus hic mortalium petat casus,
 Curasq; inanes exagitet : et irridens
 Hoc quicquid est, quod sic probamus insani,
 Id omne mecum ducito nihil sanus ;

AD L · POR · ET N · ANG · VICEN
 TINOS : NONNULLA PLA
 tonicæ disciplinæ de immortali
 mente, insuperq; de ea
 parte animæ, in qua
 perturbationes
 existunt .

CARMEN · XXX ·

i   Sthinc reuersus sæpe mecum cogito,
         Quā me benigne uestrū uterq; acceperit
         Amice Porci, et Angarane candide :
 Quam uos libenter ipse contra uiserim :
 Et multa nostrum quæ fuere gaudia .
 Dies ut omnis inuicem gratissime,
 Et penè noctes colloquendo duximus .

IAMB.

Legistis ut mi plura, quæ fauentibus
 Musis adusq; posteros nomen dabunt.
 Non nulla uobis ut uicissim protuli,
 Audistis ipsi quæ benignis auribus.
 Ut quosq; me tunc alloqui doctissimos
 Fecistis, omnesq; arte quauis præditos
 Videre, uel siquid fuerat illis manu
 Perfectum opus docta, uel urbis inclytæ
 Perenne siquid, et fabre factum foret.
 Mens igitur ad uos sæpe, quæ potest, redit:
 Vagatur illa nanq; quo uult libera.
 Si uultis huius proferam causam boni:
 Solum quod inter mala datum est mortalibus.
 Immunis hæc nam lege cum foret necis,
 Nec labe molis inquinata sordidæ,
 Sic ipsa summo constituta Principi,
 Cœpere Diui tum bonam primum boni,
 Eiq; circum mox dedere putridum, et
 Mortale corpus, addito quoq; altero
 Animæ caduco genere, cuius in sinu
 Affectus omnis incubaret conditus.
 Hic nam uoluptas est malorum maxima
 Escæ, et dolor, qui reuocat, atq; detinet
 Vi, æstuq; mortales ab officio procul.
 Audacia est quoq; et metus, leues duo
 Temerariique consulentes perperam.
 Infrenis ira, spesq; inanis non abest.
 Quarum furore cuncta percat altera,

LIB. II.

Mentisq; tollit acre iudicium bonæ.
 At altera animi subruit constantiam,
 Dum nos subinde credulos nimis fiat.
 His ergo, Amoreq; : cuncta qui vincit : simul,
 Sensu' ue, qui ratione procul est, spiritum
 Circumferentes condidere obnoxium
 Morti, sed ipso puriorem corpore,
 Diuina quo mens arctiore uinculo
 Hæreret ægro colligata corpori.
 Sed ne propinquo tangeret mortalitas
 Puram perennem uiuidam tamen situ,
 Dispersuere singulis illas locis :
 Caputq; collo segregantes pectori
 Animæ genus mortale sub præcordiis,
 Mentem supremo collocarunt uertice :
 Vbi suopte hæc usq; motu concita
 Quocunq; pernix aduolat, nec temporis
 Loci uel ulla intercapedo fit moræ,
 Quin una ubiq; et semper adsit libera,
 Formasq; in omnis, ut uelit, se transferat.
 Ni fallor, hæc sunt dogmatis Platonici
 Exempta uobis inde quambreuissime,
 Legenda studio promptiore forsitan,
 Auctore quo sunt grandiore prodita ;

ADMVSAM, QVOD IN SCRIBEN
 dis iis, quæ sub terra gignuntur, liceat Virgilium
 imitari, qui q̄ supra pullulant, Felicissime cecinit.

CARMEN. XXXI.

I A M B .

Am me latenter deserit potens fauor ,
 i Quem diua spiraras mihi :
 Ex quo minuti carminis cœpi iocos
 Te sic iubente ludere .
 A t maius ipsa nunc opus mouens tamen
 Maiore ui nos excitas .
 V ltraq; Paulum , quam prius , profers gradum :
 Ac nos sequentes protrahis .
 I am non per ima ducimur conuallium ,
 Humiq; proni serpinus .
 S ed grande sacri scandimus dorsum iugi
 Obliquo anhelitrachte .
 A c iam uidemur proxime sub editum
 Prodire sensim uerticem :
 V bi haud uidere est floribus nitens solum :
 Vitisq; frondens germine :
 S ed prominentia saxa , sed quæ dirutis
 Quercetâ adherent rupibus .
 N on excitamur dulcis hic pulsû lyrae ,
 Non Tibiæ uoce querulæ .
 N on hic Amantis Iuuenis , aut amabilis
 Lusus puellæ ludimus .
 V el si qua faciles peruiçax mortalium
 Sensus uoluptatis luserit .
 A t nec Tubarum personat strepentium
 Canorus Aures spiritus .
 N ec ille iam nos Martius cœpit calor ,
 Summiq; uirtus Carminis :

LIB . II .

Sed lenis hic nos floridum modi genus
Illi secundum detinet :
Natura rerum quo parens dici queat :
Quas diues intra parturit
Tellus , nec edit , condito de uiscere
Humana ni uis eximat .
Hac lege , et arte maximus Vatum canit ,
Quas terra supra promouet :
Quibusq; pascit , ac alit animantia ,
Ornatq; cuncta frugibus .
Hunc æmulamur , hunc sequi tantum iuuat ,
Tu Dina da nos consequi ;

AD LIBRVM .

EX SOLIS IAMBIS .

CARMEN . XXXII .

Ibelle mente sobria mihi sate :
L   Mihiq; habende pignoris loco pii :
Tibi perenne posteris Decus precor :
Ratum benigna quod cæmœna fecerit :
Legaris ergo quandiu magis queas :
Et æqua semper inde fama personet :
Adhucq; Vate : si licet : Superstite ,
Virum per ora sæpe docta prodeas .
Auere munus , aut uouere grandius
Nec ipse sanus , et pudens quidem uelim ;
Dari ue maius hoc tibi potest nihil ;

FINIS .

IOANNIS AVRELII AVGV
RELLI SERMONVM LI-
BER PRIMVS AD IA-
COBVM CHABRI
ELVMPATRICI
VM VENE-
TVM.

SERMO PRIMVS.

h Acc, quibus interdum dulcis af-
fabar amicos,
Carmina sermonis sensus imitan-
tia puri
Cui potius, postquam corpus coie-
re sub unum,

Quã Chabriele tibi memori pro munere donẽ?
Qui persæpe soles nostros exquirere lusus:
Tanquã aliquid lenibus possis educere nugis:
Quod leuet affectã ualido medicamine mentẽ:
Siquando acceps uitiorum exurit in intus
Ignibus, auxiliumq; procil uirtutis aberrat.
Nec tamen ut monitis egeas, hoc perficis, ut te
Nobilium doctis uatum sermonibus ornes:
Sed quoniã cordi tibi sunt, quæ moribus apta.
Cui uirtus placet, huic uirtuti incũbere promptũ
Cui uitiũ, uitio nõ abstinet: et, malus ultro (est.
Probrorum causas simul et fomenta requirit.

Vt

Ut quod quis nouit, cupit exercere, nec ultra
 Consuetum tendit: contra quod non agit, odit.
 Assidue legis ipse, et habes quoque semper in ore,
 Quæ grauis, et uatum quondam doctissimus inter
 Ridentis socios prudens agitare solebat:
 Ut circum latitans præcordia luderet, utque;
 Detegeret siquid uitii foret: idque referret
 In melius quodam ciuili more, nec illo,
 Quo plerique modo exagitant uitia, ut maledictis
 Incessant nudis, atque insectentur aperte.
 Persius hunc morem, sed Aquinas crebrius explet,
 Ut commissæ palam referant, et nomina prodant.
 Ast ego cuncta leui risu condire laboro:
 Dulcibus ut lateant quæ suffunduntur amara:
 Et subsit teneris uelut horrens spina rosetis.
 Non tamen ut satyræ meditemur condere, non ut
 Cuiusquam impuros studeamus carpere mores.
 Verum ut, dum curas hominum sic ludere tento,
 Me saltem, si non alios, componere discam:
 Et uitam imprimis insontem ducere curem,
 Sollicitudinibus uacuatam, plenamque modestæ
 Lætitiæ: qua mentis onus quodcumque reponam.
 Hinc est quod fidibus numeros aptauimus olim:
 Et dulci teneras cantu compleuimus aures.
 Nunc uero integros pærrarum carmen Iambos,
 Quos iam temporibus priscis uix unus, et alter
 Ediderat paucos (uerbo grauis inuidia absit)
 Tentare haud uano conatu forsitan ausim.

SERMONVM.

Hosce Trypho frater leget optimus, atq; probabit:
 Ut quondam Lyricos non adspernatus habere,
 Scrutariq; meos uoluit, conferreq; summis
 Vatibus his, quorum uestigia semper adorans
 Prosequor, aspicioq; procul, contentus ut infra
 Subsideam, obtutuq; hærens oblecter in uno.
 Ille per Aonii spaciabitur ardua collis
 Culmina: Tu mecum secreta in ualle subibis
 Antra uolens edera, et musco uestita uirenti.
 Hic nensus, et liquidi norūt sua numina fontes:
 Imaq; nec puduit faciles inuisere Musas;

AD BERTVTIVM LAMBERTVM PRIM. TARV. HO-

mines non eum, quem deberent, finem quærere.

SERMO. II.

Aepe ego Bertuti compresso in pectore risu

Mortales miror uolui per inania curas:
 Interdum, nequis uitio mihi uertere possit,
 Haud ueritus, si qua ingenio permittere curem,
 Illhuc immissis adeo delabor habenis,
 Vix ut surgentes ualeam cohibere Cachinnos.
 Nam quotiens animo scrutor, quo tēdere nostrū
 Peneq; diuersum uideo spectantia signum (est,
 Omnia

Omnia quæ nobis aptantur spicula cornu :
 Apparet totiens manifeste , qui stupor intus
 Humanas habeat mentis : quæ tranſite recto
 Propoſitum nequeuntq; ſequi , nec cernere finē .
 Principio inſeuit nobis natura perennes
 Igniculos , quibus acenſi conquirere rerum
 Semina poſſemus , nec non per lubrica firmos
 Ferre pedes , ueriq; inuento inſiſtere calle .
 Hinc uarie expulſis artes fulſere tenēbris :
 Quæ regerent certum per iter mortalia corda .
 Nanq; aliæ quantum poſſit promittere ſola
 Cognitio , tanto contentæ lumine præbent
 Se nobis comites , ſeu per concreta perenni
 Materiæ , motuq; obnoxia , ſiue per illud
 Quod Mens ex iis ſeducat , fingitq; remotum :
 Seu per ſenſilibus uere ſemota tenendum
 Eſt iter , et pura cœleſtes mente petendum .
 Aſt aliæ his etiam cognatæ quid ſumus ipſi ,
 Et quod opus nobis propriū , et qui deniq; finis
 Expediunt , ducuntq; pios , uerosq; per Actus
 Humanum genus , ut ſemet uirtutibus inde ,
 Ingeniisq; domos curis , et moribus urbes
 Expleat , ac iuſtis mortalia legibus æquet :
 Vnde ſcatet plene liquidi fons purus honeſti :
 Ex quo quid noſſe , et quantum decet , ac quibus uti
 Conueniat , quæ ue elargiri , quidq; periculis ,
 Siue labori eſt præbendum , qua parte decori
 Dāda opera , haurimus : nec nō ut candida nobis

SERMONVM.

Religio, et cultus diuini Numinis insit :
 Quæ sine nil horuēsse potest, nec profore quicq̃.
 Quæ cū sic habeant, quē nam de millibus unū
 Inuenias, iqui tanta, ac non contraria curet?
 Quem non præcitem cunctarum inscitia rerū
 Sic agit? ut nusquam titubet, nulloq; feratur
 Errore? at contra quis non ad parua quæq;
 Hæret? et offendit minimis obstantia rimis?
 Quis non alterius quæ sunt, iis certat abuti?
 Seu fas, siue nefas. Erga quis honesta benignus
 Nunc opera inuētus? quis inertī è pectore tristē
 Segnitē pellit? quis non uel turpia quæq;
 Et facere, et fari consuevit? deniq; cui non
 Vana superstitio mentem suspendit inanem?
 Quid? quod Auarities, et honorū insana cupido
 Mortales adeo miseros exercet, agitq;
 Per scelera, et fraudes, per uim quoq; perq; feri-
 Et nocuos usus omnes, quo ducta furore (nos
 Non sibi, non aliis ullo sub tempore parcit :
 O diras hominum pestes, et uulnera uitæ.
 Nec me Animus fallit, q̃ nō hæc posse probari
 In uulgus uideantur : ita tamen ipse teneto,
 Nullam æque ingeniis sublimibus esse fugandā
 Perniciem, quā quæ misera sub pectoris ampli
 Ambitione latet, sensim nanq; illud edendo
 Deiciat, atq; Animi cogit mox esse pusilli.
 Nec minus his fugiendus amor sceleratus habēdi :
 Quo nil sordidius, nihil et quod ad ima ruētes

Nos

LIB. I.

Nos adigat magis, ex altoq; exturbet honesto.
 Felices nimum Mortales, cernere si se
 Interius possent, neq; enim per devia quoquam
 Errarent, sed iter rectum, certosq; regressus.
 Instituunt illhuc, unde olim accedere terras
 Posse datum est illis, et eodem posse reuerti
 Rursus pro meritis: ubi mens conuersa superne
 Principio rerum summo, proprioq; propinquas
 Insinuet prorsus solam sine corpore soli.
 Feliciq; illhic uita, uacuaq; laborum,
 Exemptaq; libidinibus, curisq; fruatur.
 Hic erat ille Animi risus spernentis aperte
 Humana, et sese occulte tollentis in altam,
 Quam quaerit, speratq; uia: qua semper anhe
 Inuenta, donec placidae per munera pacis (let
 Corporea exutus turbarum Labe quiescat.
 Haec ego, non ut iter Bertuti notius extet
 Id tibi, cum tu eade per te sapis omnia, sed quo
 Paruula significem uacuae conamina mentis,
 Utq; mea si forte aliquid prodesse uirili
 Iam ualeo, tentem currenti subdere calcitr.

LAURENTIO LAURETANO PA
 TRICIO VENETO, VARIIS
 modis humanas curas minui.

SERMO. III.

I. Aurenti quod nostra legis, docta q; frequenter
 g iii

SERMONVM.

Scripta manu uersas, interq; negocia nugis
 His leuibus prono demittis pectore mentem:
 Id facis, ut lautas epulas, et oluscula coenæ
 Commiscens uni, forsā fastidia tollas,
 Quæ quandoq; gulæ certāt præstringere gustū.
 Aut forsā quod et ampla putes pēdere minutis
 Salicet: et paruis, uelut aiunt, magna iuari.
 Vos etenim interdū procures, cū publica cessant
 Munera, migrantes aliò disceditis urbe,
 Posthabito uel opum uel honorum pōdere ruri.
 Hic aut culta suæ mandantur semina terræ,
 Aut cæceris lectas fruges, Bacchi'ue liquorem
 Ferre domum mitē iuuat, aut per prata manipulis
 Floridulis implere manus, et tempora fertis
 Vincire, et Zephyri bene olentis ire sub auras.
 Venari'ue palām quauis ratione, modōq;,
 Aut choreis passim ludentem inuisere pubem,
 Agresti'ue etiam, si fas, incumbere Amori.
 Nec minus et nymphis operā dare, ferre'q; crebros
 Inter Amadryadas, et Oreadas undiq; gressus.
 Et musis adhibere animum, tum ualle sub ima
 Collibus aut altis meditari, et ludere uersus.
 Sed tamen interea rerum deponere curas
 Non adeo promptū est, quas affert insita semper
 Sensibus urbs imis, quin pars huic maxima mētis
 Seruiat, et parui subito tum cætera pendat.
 Verū hæc ipsa uicem uariantis cuncta medelæ
 Esse loco reputet facile is, qui ludicra uatum,

Vt

LIB . I .

Vt tu , forte legens gratum sibi uertat in usum .
 Ingenui quanquā propria hæc industria moris .
 Sic etiam dulci cantu consueuimus Aures ,
 Concentuq; fidis suauī complere canoræ .
 Signa'q; sic cælo affabre diducta peracri
 Inspicere artificis digna cum laude solemus .
 Penniculoq; litas docto spectare tabellas
 Pergimus , atq; oculos miranda pascimus Arte .
 Ac uariis uliro illecebris sic deniq; æpti ,
 Nunc has delicias sani nunc poscimus illas .
 Nimirum humanæ sunt hæc solatia uitæ ,
 Quæ dum continuo fluctu uexata laborum
 Fertur , adhuc fessam recipit se prouida portū ;

HORTATUR ANDREAM CA
 STRVM , VT INANES
 HOMINVM CV=
 RAS RIDEAT .

SERMO . IIII .

Astre meos inter pars non temnenda
 sodales ,
 Quem mihi constanti deuinxit pecto
 re sydus ,
 Sydus , quod nobis æqualem temperat horam :
 Vnde tenax semper dependet , et una uoluntas :
 Iam dudum cupio tecum ridere , quod Ambos
 g iiii

SERMONVM.

Nos inuict, et nobis, si quicquam est utile, proſit.
 Eſt ne quod exoptent homines magis, atq; beatā
 Felicemq; diu certatim ducere uitam?
 Nil porro inuenies, quæras licet, et tamen iſt huc
 Viuere quod cupimus, nō unquā uiuimus ipſum.
 Nā bene cui tantū eſt? ut ſi tecū ipſe parumper
 Conſideat, ſubito non ſit tibi mille querelis
 Aurem laturus, tanquam infelicior omni
 Tunc agat, et nulla non conditione minor ſit?
 At ſi pauper erit, quanquam fortasſe ſua met
 Culpa mendicat, ſatis tamen imputat, et ſe
 Syderibus planè natum mentitur iniquis.
 Pars autem, ſi quid Paulum, minimumq; recedit
 A recta curſus, qua ſe prius ire paraffent:
 Protinus exclamant ſecum infeliciater actum.
 Eſt quem nulla diu delectent gaudia, nullæ
 Blandiciæ, cuncta uſq; adeo faſtidit, et illud
 Quod cupiit iā, mox renuit ſtomachofus, et odit.
 Sic omnis queritur tantundē, ac dum dolet, omne
 Amittit, propter quod ſic triſtatur, et ipſam,
 Cui tam ſemper hiat, feſtinat perdere uitam.
 Hinc ego diſrumpor riſu, quod uiuere ſemper
 Quæramus, nunquam interea comitante dolore
 Viuere contingat, niſi tu fortasſe uocaris
 Id uitam, triſtis quod circumplectitur Angor.
 Hic igitur riſus meus arridere uiciſſim
 Te cupit, atq; graues animo deponere curas,
 Vt placido mecum ſtudeas deſungier Aeuo;
 Quod

LIB. I.

*Quod superest tantum, permittens cætera diuis
Quo se cunq; dabunt, qbus hæc mortalia curæ;*

AD VALERIVM SVPERCHIVM,
PISAVRENSEM IN EOS, QVI
SERMONVM VIMPARVM
INSPECTANT.

SERMO. V.

*¶ Vnt Valeri quibus hoc opus, ut te-
me, illico cunctis
Spernendum doctis videatur, et ipse
etiam, qui*

*Sermones humili affectem distinguere uersu
Diductes facili, puroq; ex ore, nec ullam
splendoris speciem quærentes, donec aperte
Extra depromat Animus, quod concipit intra.
Quis ego sic quanuis assentiar: ut mihi nullam
Hinc laudẽ studeã conquirere, non tamen ab re
Nunc fuerit, breuibus uerbis fortasse referre,
Quod dño quondã prudens cocus, ille saporum
Per modulos omnis concinnam reddere Cœnam
Curarat, licet huic nulla haud nostrata inessent.
Hic uero, tanquam fatua insint omnia, quæq;
Forte adspernabatur. Cui cocus, aut here nō est
Nunc Stomachus bñ habens tibi, uel nō hæc sapi
Externo monstri nullo condita sapore, (unt, q̃*

SERMONVM.

Grata ualentibus esse solent, et profere sanis.
 Sunt igitur qui nō aliud sibi prorsus adoptant:
 Quā numerū ac strepitū uerborū magna sonātū
 Atq; parū intro aspectant, nec q̄ sensus in illis
 Claudatur, quales' ue trahat, q̄bus hæreat apte,
 Attendunt, ut non aliena in corpore membra
 Consistant, uerum simplex uideatur, et unum
 Quod loqueris, nec non pure, nitidēq; relatum.
 Atq; ideo repens per humū Sermo, et bñ cultus,
 Cui grauis, atq; ferax morum sententia subsit,
 Sordibus expleta tantis non aure probatur.
 At docti, quales et frater grandior, et tu,
 Atq; alii, quos nūc numero comprehendere nō ē,
 Hunc admirantur quotiens expendere secum
 Secreti tanquam diuina poemata possunt.
 Et nos, siquid Amor Musarum Proficit, illhuc
 Parui nonnunquam descendimus, altaq; supra
 Spectantes, ima tenues in ualle uagmur.
 Quanq̄, o si dudū quod iam mens augurat, unq̄
 Aduenient sperata meis alta oia uotis:
 Forsitan et sacri tentabimus ardua collis
 Culmina secretum per iter, qua pergere paulo
 Ante ausi, tantum progressi uenimus; illhic
 Hos ut dictarim sub amici nomine uersus:
 Regia magnanimum proles inuicta parentum
 Qui tibi nūc surgunt Iuuenili in pectore sensus.
 Quod' ue aio exagitas opus, et q̄ facta, perenni
 Tempore quæ uigeant, tecum meditaris, et alto

LIB. I.

Inquiris studio, nulli cessare priorum.
Et reliqua his forsann non dissona, quæ puto, nosti:
Et quæ nunc monitu Franchi de uertice tanto
Rettulimus tumidi, nec enim Sermonis erat res
Exigui, nec humi serpentis uallibus imis.
Cû primo affatur genitum de sanguine Regum
Hesperia: Sacro quem quondã è fonte leuarat:
Illhic Romanæ dum magna negocia sedis
Tractaret: nuncq; illi gratetur, quod abunde
Fulserit in nitidis præpes uictoria pennis;

AD L. PORT. VICENTINVM,
RISVS VARIARVM
circa rem litterariam præ
sertim opinionum.

SERMO. VI.

h Osce Iocos quoniam de me tibi sæpe
requiris,
Nunc adeo uacua mentis cum simus
uterque

Experiar Porti si te contingere possit,
Qui quocunq; feror, mihi se fert undiq; Risus.
Quisq; suam primum tanti facit, et putat Artem,
Vt nihil alterius. Seu quod sic callida nobis
Natura ingenuit: proprios ut quæq; facultas
Fautores habeat, et se tueatur in illis.

SERMONVM.

Seu quod præcipue laudi damus illa, quibus nos
 Indulgere iuvat, uel quæ nos posse putamus.
 Vnde aliis aliud studium, uariisq; tenetur,
 Afficiturq; Animus, propriusq; incūbit in actis.
 Atq; suo insistens operi, quo fungitur, auctor
 Sedulus, interdum sic se miratur, ut infra
 Se positum quodcunq; putet, ducatq; minoris.
 Quin et amicorum rebus capiuntur amica
 Nonnunq̃ nimis, et quæ iam fortasse reprecant
 In reliquis, illhic tamen admittuntq; probantq;,
 Atq; aliis alios, ut res, præponere certant.
 Est etiam ingenitum multis, ut tempora prisca
 Anteferant nostris semper, laudentq; quod absit
 Longius, et dudum memori se subtrahit æuo.
 Tanquam nulla illis ueniant laudanda priusq̃
 Innumera Annorum Series processerit ante.
 Haud eqdē inficior, quod sit ueneranda uetustas
 Semper, et huic partes laudis deberier omnes.
 Sed miror quonā illa modo sibi cuncta pararit,
 Vt reliqui nobis nil fecerit: atq; uolentes
 Hac nos segnitie misera sic sparserit. ut dum
 Magnorum similes fore desperamus Auorum,
 Nil etiam penitus nobis ducamus agendum.
 Sed tamen hæc illi. At contra sunt et quoq; q̃ se
 Temporibus priscis æquent, abstrusa secuti
 Nescio quæ, quæ iam si qua obuia forte fuissent,
 Intonsi horruerint ueteres accedere Tesqua.
 Atq; ita per salebras omnes, et iniqua locorum

LIB. I.

Huc illhuc lati offendunt, ut iam rear illis
 Callosis cunctos pedibus subuertier ungues.
 Quid? quibus haud artes possunt satis esse priorū.
 Aut qui de rebus cunctis permulta loquuntur.
 Qui ne student aliis docti apparere tacendo.
 Et qui uelle assuere, et fastidire uicissim
 Omnia, nec gustu deduci prorsus ab uno.
 His igitur cum tu occurras sæpiissime Monstris,
 Nam raro haud credo, risus inhibere potes? ne
 Exiluisse tibi toto de pectore certent?
 Atqui ego ad hos pridem facile te me, Hercule
 Ex quo iecisti Salsos in Castora Lusus, (nouī:
 Castora, qui demens dum respondere parasset,
 In se plura quidem, quam tu, contraria dixit.
 Ipse etenim ut de me fatear, quod forsan habebit
 Offensos quosdam, non possum ferre, nec intra
 Cur teneam, ac saltem labiis inspergere summis
 Non ualeam, uideo: facilis quod me quoq; risus
 Nec tamen effusi finxit Natura Cachinni;

AD IULIUM, SERVI PERRARI
 PROSOPOPEIA.

SERMO. VII.

I uacat interdum per tanta negotia

s Iuli

Quæ geris, exigui non nil audire
 parumper,

S E R M O N V M .

Hoc tenui Sermone uelim tibi pauca referre.
 Vt pote qui cupiam rationem reddere uitæ
 Exactæ domino seruus bonus, atq; futuræ
 Quod superest quonam studeã traducere pacto.
 Hic igitur placidã, quæso, mihi commodet Aurẽ,
 Quæ nunc, quæ semper tibi erit clementia cordi.
 Ex quo me puerum Pater huc accedere iussit
 Prudens, ut tenerum primis formaret ab annis:
 Ex illo tantum teneor uirtutis Amore:
 Atq; adeo illius presso uestigia passu
 Insequor, officio nulla ut per tempora desim,
 Quin illi insistam semper, ne transfuga partes
 Inferar aduersas, neu certa relinquere signa
 Imperer, à recta paulum inclinare coactus.
 Hinc mihi perpetuus circum præcordia feruor,
 Exiguæ quanuis maneant, intendere uires
 Semper auct, quibus ipse quæã per condita rerũ
 Inuolucra expediens, atq; extricatus abire.
 Dulcibus hinc etiam Musis incumbere certa
 Lege iuuat, seu cum grauib; dissoluere curis.
 Pectus iners studeo, seu cum perfundere mentem
 Est opus illecebris, et honesto inspergere ludo.
 Nec minus interea gratum est, si quantulacunq;
 Sedulitas nostra est, omni tibi tempore seruit.
 Si quoq; et huic glebæ iam nunc inducere semen
 Instituo, unde mihi spes est non uana tuarum
 Mox rerum similem cumulo desumere frugem.
 Hic mihi continuus uitæ tenor, hũc mihi semper

LIB. I.

Ipse Deus, quo me uoluit consistere, seruet.
 Nec mihi sit potior uia, quam quæ tramite recto
 In tua, si quicquam declinem, iussa reducit.
 Ne quod forte leui Formicæ contigit olim
 Arguar exemplo illius uitare nequisse.
 Hæc igitur mores hominum mirata, quod uno
 Sæpe loco nequeant contenti degere, uerum
 Nunc has, nunc illas mutare, et quærere sedes,
 Constituit secum peregre semel ire per orbem.
 Et iam nescio quot spaci prorepserat ulnas:
 Cum caput ecce nitens detracta pelle Caballi
 Offendit, spectatq; admirans: mœnia magnæ
 Urbis æu uideat: circūq; hinc fertur, et illhinc:
 Atq; aditum quærens tandē multa ingreditur ui.
 Nec momenta trahit breuis æui cuncta pererrans
 Indefessa, petit donec perplexa latébras,
 In quibus esse solet sedes non æqua cerēbri.
 Tum uero læta inquit, et est hæc regia summi
 Principis, et nullis habitatur gentibus, ergo
 Nostra erit, atq; animum mox concipit, et sibi iā
 Diues, et inuenti regni Regina uidetur. (tum
 Verum ubi nox illam admonuit potusq; cibiq;
 Speratæq; simul sensit uacua omnia frugis,
 Mane cauum repetens, Regalia munera ridet,
 Et se, tam fatue sibi quod tum credidit, odit.
 Hæc adeo permulta ualent ad commoda uitæ,
 Paruula sint quis: neq; enim nō ulla putandū
 Auxilia interdum è tenui contingere posse.

S E R M O N V M .

Extentos in casses Brutorum inciderat Rex :
 Non multis nunc te, brevis est Fabella, morabor :
 Hunc forte intorto exiguus Mus fune reuinctum
 Quadrupedē, et toto porrectū inuenit in Antro,
 Cuius opē implorat supplex Leo, at ille capeffit
 Iussa lubens Dñi, prope adest, et vincula rodit .
 Hic abit, et grates poterit siquando, referre
 Pollicitus, parua ui magna pericula uitat .
 Illhuc nunc redeo, primus defluxerat unde
 Iam Sermo . Haud ullis opibus peruincere quisq̃
 Posset, uti longo durati tempore moris
 Tantillum imminuā, Primū ut nō prosequar oī
 Cura, opera, officio teq̃; et tua iussa, Sereno
 Aspicias uultu modo me . Deinde optima siqua
 Apparent, non usq̃; uelim pedibus, manibusq̃;
 Ut uetus est, et adire, et complecti, ut mihi uires
 Spirarit modicis natura, atq̃; auxerit usus ;

HIERONYMO BONONIO POE=
 TAE TARVISINO .

S E R M O . VIII .

Visq̃; suum sequimur sydus fatale
 q Bononi
 Quo trahit, et nobis illud sic impe=
 rat, ut uix
 Effugiat quisquam Mandata subire, licebit
 Sit

Sit nulli penitus hominum parere necesse.
 Hæc tibi doctorum sententia prisca uirorum
 Hæreat, hac nulla est potior, nec sanctior ulla.
 Sic dum forte graui et constanti ducimur Astro,
 In duram morbi speciem deuenimus ipsi.
 Ille etenim Maia genitus, qui præstat ad usq;
 Doctrinas aditum quærentibus et studiosis,
 Haud satis ipse habilis, faueant cui cætera cœli
 Sydera, destituit, quondam quos fouerat, omnes.
 Hinc ego, qui Musis, ut parvæ in carmina uires
 Incumbo, et conor ulgi me demere turba,
 Syderis haud ualui sortem uitare malignam.
 Nec nobis, ut ais, studiorum grata meorum
 Sedulitas nocuit, potuisset nam quid obesse
 Quod facias certe moderanter, quodq; libenter?
 Nec mirere, grauis si nos premit impetus Astri,
 Nanq; uides mutata quidē nunc tempora rerū,
 Atq; eadem longe diuersa prioribus: unde
 Tam cito? ni commota feri uiolentia Martis
 Sæuiat, atq; atrox Saturni stella moretur:
 Quo Iouis, et Veneris fauor adsit, Mercuriusq;
 Hæreat ipse malis, celeres et Luna meatus
 Appropere Sæuā in Rabiē sed et ipsa recondat
 Lumina Phœbus item, Phœbus, q lumina præbet.
 Non'ne uides, ut nunc omnes in Bellicæ raptis
 Festinent Animis, modo qui sic munera pacis
 Gaudebant tanta placidi tractare quiete.
 Salicet ille ferox uertit qui Martius Ardor

SERMONVM.

Omnia, nunc cunctis cœlestibus imperat, alta
 Parte poli Dñs residens, et cuncta ministrans.
 Nec tamen hæc tantum nobis cœlestia credas
 Ostentare, sed his multo grauiora minari,
 Exilium, Tormenta, Fames, Incendia, Pestes.
 Diluvia, exhaustusq; maris, terræq; tremores.
 Fulmina, Terrores, Tonitrus, Fulgetra, cometas.
 Bella sed imprimis portendunt horrida Bella,
 Quæ fore iã posset q̄squis præscire, quod atrã
 Principibus mentem uideat Bellare paratis.
 Ad quos pro se quisq; preces intendere supplex
 Debeat, ut tantis desistant, et mihi iam nunc
 Carmine sublimis libet exclamare poëtæ:
 Ne procures, ne tanta Animis assuescite Bella.

IOCVS.

SERMO. IX.

Qui me tanti uoluere in luminis
 Auræ
 Prodire, et tenebris exemptos noctis
 opacæ
 Vitare obstantis scopulos, et ducere tandem
 Fluctinagum i tutum maria alta per oia Cymbã.
 Déinde per Apricos late loca proxima Campos
 Ire, quibus uerni spirant uiridantibus æqua
 Temperie Zephyri, quibus et cum floribus herbæ
 Non

LIB. I.

Non æstu, non ui concreta frigoris arent.
 Et noctæ absistunt uolucres, nec lubricus ullis
 Innatat Anguis aquis, nec humi mala uipera ser=
 Nulla nec absistit fera, quæ uiolenter adûcis (pit.
 Vnguibus ingluuiem, rabidis aut dētibus explet.
 Plurima sed querulis Auium concentibus Arbos
 Directa in numerū resonat, nemoriq; Canora
 Umbrifero et uitreis respondet fontibus Echó.
 Hinc calathos replet fruticis Pomona beati
 Fœtibus, inq; sinus florum Dea ueste reduc̃ta
 Texit odoratis residens uiolaria Sertis,
 Quas inter fœcunda Ceres spaciatur, et illi
 Ruralis pleno colludit Copia cornu.
 Tum lento Charites uideas incedere passu
 Permixtas Nymphis uarie ludentibus ampla
 Planicie, at Satyros illis intendere passim
 Insidias, contra Satyris illudere Nymphas.
 Interea uolitans circumq; supraq; Cupido
 Intendit solidum cornu, exhauritq; pharétram.
 Lusibus Alma parens illi comitata, Iocisq;
 Respondet paribus Curis. seq; inserit ultro.
 Exeræet uiridi Choreas in gramine Bacchus,
 Ambrosio intonsos perfusus odore Capillos.
 Pampinea insertis ornatus fronde Corymbis.
 Exultatq; hilaris Genius, gestuq; soluto
 Inuitat resides Animos. Tum pocula fessis
 Lemnius exporgens large Deus ipse ministrat.
 Et facie informi risus, et dispare gressu

SERMONVM.

Commouet, haud reuiuens ludenti parcere tur=
 At multo imprimis senior prolutus Iaccho (bæ.
 Silenus, somnoq; oculos subeunte grauatus,
 Forte ut erat pando recubans, summotus A fello
 Labitur, Hunc Fauniq; et monticolæ Satyrisci
 Circumstant fremitu ingenti, pars tollere prona
 Instat humo fusum uiridi, pars tempora circum
 Exanima infundunt refouentis corpora Rores.
 Accurrunt ueste undanti passisq; capillis
 Naides in risum effusæ Dryadesq; puellæ.
 Hi super impositum dorso capitiq; sub Antrū
 Sublimem fessi referunt, ubi diua uoluptas
 Præsidet umbroso sub amœni culmine collis;

AD LAVRENTIVM ABSTEMI
 VM, CUI SERMONES SVOS
 COMMENDAT, QVOS
 eius hortatu ediderit;

SERMO. X.

I quid Laurenti est, quod quos haud
 uidimus unquam
 Cogat amare, hoc est imprimis splen-
 dida uirtus.

Est deinde absentes, si nos sentimus amari.
 Verū ut te obseruem, uirtus, an Amor faciat, quo
 Me sic absentem dudum complecteris absens,

In

In dubium merito quisquam reuocauerit, ut qui
 Vtrorunq; pari perpendat pondera lance.
 Nō tibi postrenus datus est locus inter honestos,
 Et nostri doctos æui, sed proximus æquas:
 Qui frustra studiis alios præcurrere certant.
 Hoc habet ut iusto te prosequar æquus honore.
 Sed quod nos et nostra tuo dignaris Amore,
 Mutuus hunc contra affectus debere fatetur
 Se meus, atq; pari gratæ par gratia menti.
 Nam quod Epistolio suauimè hortaris, ut edā
 Carmina, quis olim dulcis affabar Amicos,
 Hoc Amor, haud res ipsa, facit: qui plurima cæ
 Nec sentit sparsos ī amato corpore næuos. (lat,
 Nā quid habere potest simplex in carmine risus?
 Quod lector prudens simul et doctissimus optet.
 Lusi equidem, fateor, Musasq; sub hæc quoq; uidi
 Nobilis ima iugi lento procedere passu:
 Vidi ipse audens, nec facile ipsa hæc tenuia lusi.
 In tenui quanquam labor unā, et gloria certet.
 Quæ quoniam cupide sic expectare uideris,
 Permittam: uelut è nido quandoq; relictæ
 Matre, leues pulli exiliunt, temerèq; feruntur:
 Nostra tuo ut monitu genitorem pignora relinquāt.
 Tu commissæ tuæ fidei quocunq; uagari
 Ne finito: inq; plagas ne tendant illa, caueto.
 His etenim, ut mos est hominum, tenduntur ubiq;
 Retia: uitali fruitur donec pater Aura
 Præsertim, nam quod uiuat pater officit illis.

SERMONVM.

Sunt tamen egregi moris, qui pondera rerum
 Expēdunt, nec, nūc ne supersit, sit'ue q's auctor,
 Tunc animo aduertunt, filo cum ducier uno
 Cuncta uident, uno pendere, et pergere ductu:
 Iudicio quibus acri et recto prædita mens est.
 Hos opus, haud auctor mouet, aut millesimus an
 Sed ueluti si quis tabulæ pictoris inhæret (nus.
 Obtutu primo ignoti, quia picta placent, mox
 Nomen laudandi artificis, patriamq; requirit:
 Ut magni faciat, cuius spectauerit et rem:
 Sic et prudentes doctiq; aliena tuentur,
 Ut sua: collaudātq; fauentq;, quibusq;, nec ante
 Inquirunt cuius, quā lecta frequenter honeste
 Laude palàm merita, si laude hæc digna putētur:
 Auctoriq; diu uitam, quo plurima ludat,
 Exoptant, illiq; simul gratantur et Aëno:
 Sub quo contigerit nascenti adolere poetæ.
 Quales ipse quidem, si fas, ueneratus adoro
 In terris, qui sacra ferunt nitidissima diuis
 Aoniis inter Nymphas, et numina summi
 Verticis, unde latex per gramina dulcis Hymeti
 Diffluit, et fuluo flauescit purior Auro;

IOAN

LIB. II.

IOANNIS AVRELII AVGVREL
LI SERMONVM LIBER SE-
CVNDVS AD N. FRAN-
CHVM PONTIFI-
CEM TARVI-
SINVM.

SERMO. I.

*Lorentis quondam memores, dul-
cisq; iuuentæ
f Lusimus, et teneris non nil permi-
simus Annis,
Siue elegis, seu mox Lyricis, nume-
risq; modisq;*

*Disparibus notum mentis mihi musa reclusit.
Et poterã, et certe nunc tandẽ Franche quiessem,
Ni tua me cum sæpe aliãs, tum commoda nuper
Gratia summosset residem, uel nempe uacantem
Diuersis multo studiis, dum reddere grates
Ipse tibi quantum ualeam contendere conor.
Ac neq; grata magis mihi, nec iocundior ulla
Res fuerit, quam si uidear te digna locutus,
Et grauib; tantas pertingere uocibus aures.
Sed quis erit modus? aut ubi nã consistere primũ
Mens queat? an quo iam soliti decurrere campo,
Pertritoq; pedem et uulgato calle feremus?
An ne illud potius quod amat maturior ætas,*

SERMONVM.

Et tua præ se fert toto reuerentia vultu,
 Illud erit nobis iter? ut per devia longe
 Multum errans, seseq; inter variabile vulgus
 Linquentes, nos et recta, et vix cognita paucis
 Semita perducit, qua se iis Angustior offert.
 Pierides vos hunc, neq; enim nescitis ut altum
 Tendit iter, breuib; spaciis ostendite callem:
 Et date scandenti facilem per iniqua laborem.
 Difficilis quondam fuerat, nec acumine paruo
 Quæstio prudentis inter variata priores:
 Ecquis erat rerum propria sub imagine finis
 Quærendus nobis, an num foret usq; uagandū:
 Inuentæ huic grauior succedens altera suaserit
 Quenq; sibi, ut sua dictaret, ferretq; libido,
 Et facere et seruare modum finemq; bonorum.
 Nanq; ut constiterat semel hūc unū esse, neq; ultra
 Tendendum, at contra simul huc humana referri
 Omnia, tum uarie quæsitum quid foret illud:
 Quo se dirigerent homines, et cuncta referret.
 Hinc alius aliud uisum diuersa secutis:
 Vt uirtus, ut honos, ut opes, ut serua uoluptas.
 Hæc ego dum grauius mecum pro parte uirili
 Exagito, intereaq; hominum prænosse necesse est
 Officia, occurris tum tu mihi quantus in illis
 Visus es, atq; etiā appares, cum publica tractas
 Et priuata pari uirtute negocia, cumq;
 In magnis paruisq; unus uidearis et idem.
 Atq; hæc cum ueluti diuina mente profecta
 Eueniant

Eueniant, quodcunq; tibi semel ore uel alto
 Pectore consilium exciderit, tum protinus illud
 Quis opus est, cœpere boni, sanctumq; tuetur.
 Hinc adeo, quod sæpe tibi quã plurima summi
 Iniunxere patres, quæ mox effecta dedisti.
 Omnia, diuersi non unis partibus orbis.
 Externos etiam hinc reges cum missus adires:
 Multaq; cū faceres his grata et magna referres,
 Perficias, ut miro te complectantur Amore,
 Quæ durasse uelit, et adhæc quoq; tēpora seruēt.
 Hic quoq; quod magno sacrorū munere functus
 Ad uenetos proceres, nulli quod contigit ante,
 Septenos illhic totos impleueris annos.
 Quin tuus hic populus, moliri publica postquã
 Defisti, et propius iam pastor ouilia seruas,
 Non speculatorem custodemue inuidet ulli:
 Et te, si fas in terris, ut numen adorat.
 Ipse etiam, nam parua solent adsistere magnis,
 Ponē sequens, atq; hæc trãquilla mēte uolutans.
 Quod possum, ad Musas aditus et carmina tēto:
 Ut tua me, dū fata sinunt, benefacta canentem.
 Audiat et præsens, nec postera nesciat Aetas.
 Haud secus egregii uates habuere Benignis
 Principibus meritas grates, et digna tulerunt
 Præmia, nec poterāt iis quicquã reddere maius,
 Quã laudē, Aeternumq; manēs i secula nomē;

SERMONVM.

AD IOANNEM ANTONIVM
SCHOLAMFRANCHIPON

nſicis Nepotem exhortatio
ad uirtutem.

SERMO. II.

¶ Vr Schola radicem perhibent Virtu-
tis amaram

Esſe, ſed illius mira dulcēdine plenos
Latius effuſa pendēre ex arbore fru-
ctus?

An cum ſola queat facere et ſeruare Beatos,
Hæc eadem uoluit præ ſe quoq; ferre labores?
An uero i culpa eſt animus? qui mollis et æger
Expertem morbi cauſatur, et improbus ipſam
Virtutem uitio cogente libidine miſcet.
Nanq; capeſcenda nihil in uirtute laboris
Vſquam erit, ardenti tibi ſi generoſa uoluntas
Affuerit, quæ dura ualet molleſcere, nedum
Suauia complecti ſtudioſo pectore poſſit.
Principiis ſi forte tibi grauis illa uidetur,
Haud ita credideris uere, ſed ſenſibus intus
Corruptis aliam tunc apparere, nec illa
Indutam ſpecie, qua debuit eſſe, uideri.
Ac ueluti affectis quanquam ſint dulcia guſtu
Appoſita, ingratus ſenſum deludit Amaror:
ſic quibus ulcus ineſt animo, quod dira cupido

LIB. II.

Fecerit, ii nequeunt oppressæ mentis acumen
 Exerere, ut norint quantum disiuncta labore
 Aeternum socia coeat uirtute uoluptas.
 Tu genus hoc hominū, mala ne cōtagia serpāt,
 Euitato prius, quam duci robore firmo
 Incipias, et adhuc teneræ sunt pectore uires:
 Nanq; exempla tibi ne sint aliunde petita,
 Ipse domi quæ imiteris habes, seu ducere uitā
 Doctrinæ iuuat in studiis, seu rebus agendis
 Exercere uelis, famamq; extendere factis:
 Hinc Auus, hīc præsto sit auūculus, et tibi calcar
 Currenti adiiciant, ille ut suspendat in altum
 Egregie mentem nosti, siquando per ignes
 A cœnsam æthercos cœlesti lumine replet.
 Hic uero ut latis humeris Ingentia rerum
 Pondera sustineat, quotiens est iussus obire
 Munera, quæ nulli melius mandauerit unquā
 Pontificis summi Maiestas, nec quibus alter
 Assuetus plura diuerso gesserit orbe.
 Hi tibi Ductores igitur sub lumine tanto
 Præcipuum Callem ostentent, quo pergere tutus
 Arboris ad summum, atq; acri radice relicta,
 Virtutis ualeas dulcis contingere fructus;

SERMONVM.

AD·N·FRANCHVM, VT POST
MULTOS LABORES

quieti tandem se dedat,

Hortatio.

SERMO. III.

*St operæpretium cum primum è lit-
tore funem*

*Soluerit, et sese dederit Moderator in
altum,*

*Vt minimo quocunq; etiam in discrimine, curæ
Omnia sint illi, saluum si se'q; suosq;
Esse uelit, ualida cum tempestate feretur.*

*Sic cui contigerint rerum moderamina, nullo
Nanq; minore quidē in fluctu iactabitur, omnē
Vim teneat simul et rationē Frāche necesse est;
Qua consurgens ualeat superare procellas.*

*Hinc solitos Reges nosti conquirere toto
Ex numero egregios uirtute, et moribus aptos,
Qui sibi consiliis præsto prudentibus adsint.*

*Quid maris i tanto grandi sub pōdere pressam
Nauculam summi patris exercere putandū? et*

Quam uario curarum illum sub fasce teneri?

Cum tu, quem Cymbæ tua te prudentia fecit,

Huius ut interdum posses tractare rudentes,

Et uastum extento pelagus decurrere linteo,

Tot nunc sustineas et tanta negocia, quorum

LIB. II.

Maius onus super inducis, quam ferre tuis est
 Par humeris, qui multa diu tam magna tulerunt.
 Nec subit interea quā nanum è marmore litus
 Spectare, ut tuto ualeas te condere portu,
 Ni semel incipias illhuc torquere carinam.
 Quod si forte roges ubinam locus ille quietis:
 Montibus his possim tibi respondere tuismet
 Innixus uerbis, et re quoq; nanq; salubri
 Temperie cœli præstant: ut qui pote nunc te
 Tam cito reddiderint sanum recteq; ualentem.
 Suppetit hic etiam cunctarum copia rerum.
 Est et Amœnus ager secessibus undiq; septus:
 Mens ubi turbarum cumulum deponere possit.
 Nō tamen hic quanuis tot rerū est præditus usu:
 Excutiet solitas ægro de pectore curas:
 Est animus nisi cōpositus: qui se quoq; dignum
 Ipse loco faciat: qui clauum dirigat, et qui
 Hæc subeat sospes plenis semel hostia uelis;

TRYPHONI CHABRIELO PATRI
 CIO VENETO. QV I CVM EA
 ridet, quæ uulgus admiratur.

SERMO. IIII.

Ic tuus huc aditus fuerat mihi Ca =
 h rior auro
 Care Tryphon, abitus uerū est insuauis, et ipsa

SERMONVM.

Non Aloë nec felle minus inamabilis, ut qui
 A nobis tacitus discesseris atq; repente.
 Nec triduum totum, ut soliti conuiximus una,
 Forte domi utriq; pluuiis niuibsq; retenti.
 Sed quoniam sic ipse tulit casus, tibi nunc quæ
 Cœpimus, expediam sermone hoc, non sine risu,
 Qui sapit interdum rebus cum spargitur apte.
 Si quæ magna uocant, et quæ clamoribus explēt
 Grandibus, inspectes, paulo differre uidebis
 A minimis, et ab iis, quæ iam puerilibus annis
 Egerunt curis leuioribus atq; iocosis:
 Omnia cum facerent commoti sensibus æque,
 Ut Dominis, et nunc etiam impellentibus iisdē
 Hæc maiora gerant, sed solis non tamen iisdē:
 Quippe quibus male mens accessit praua sororū
 Agmē agens trepidū secū fraudū, ambitionumq;
 Inter auaritiæ sordes, et tædia luxus.
 Ac ne te multum morer, aut te longius ire
 Permittam. scis ipse quidem, quod ubiq; patescit,
 Interdum quam uana fides mortalibus obstat.
 Optata ne pace diu fortasse fruantur.
 Nunc ictum est, coeuntq; simul, nūc gaudia toto
 Magna foro, ride. Nunc uicinus, omnia, ride,
 Prospera erunt, sed enim nō longū tempus, et ipsi
 Nunc socii, mox aduersis stant partibus, eia
 In fraudes iterumq; iterumq; in falsa recurrent
 Fœdera momentis breuibus, ridere nec optes?
 Ludentis pueros modo si differre solutis

LIB . II .

Lusibus , unanimes modo consentire uiderem ,
 Quæ leuiores daret mihi tum spectacula ? uel q̃
 Maior abundaret labiis de pectore risus ?
 Iidem etiam miranda putant , et maxima rerū
 Prælia , tumq̃ duces primores esse uirorum .
 Ast ego sic reputans opera esse immania bella
 Improbo , ni proceres melioris gratia pacis
 Mouerit , armaritq̃ bonos defensio iusti .
 Pacis amant nā sacra boni , quibus ipsa benigne
 Natura ingenuit mitem sub pectore sensum .
 Hos aut ipsa parens rebus præfecit agendis
 Iustos , prudentis , et fortes , atq̃ modestos :
 Quorum plena bonis uita est , et plena laborum .
 Aut statuit similes cœlestibus , et sapientes
 Edocuit rerum causas , et præbuit illis
 Aurea felicem duxisse per oia uitam ;

ALOVISIO ALEOTO . C . TAR .
 QVEM VTRVS SE CONFES-
 RAT , HORTATUR .

SERMO . V .

Er redit : et mare nos adiens trans-
 mittit hirundo :

Tu tamen Urbis adhuc Aleote nego-
 cia curas :

Nec uenit in mentem Pansaci gratia collis :

SERMONVM.

Vt se uere nouo passim pulcherrima profert :
 Quo te multiplici gestit conscendere cultu .
 Vrbe tibi : atq; tuis : et amicis plurima tractas :
 Posthabeas tua amicorum uelut omnia rebus :
 Grāde qdē munus : quod te uulgo excipit unū :
 Et te : dum terris agitas : cœlestibus addit .
 Rure alis et refoues ualido cum corpore mentē :
 Aptā quies, facilisq; labos cum temperet illis .
 Cuncta hic læta die : sunt grata hic oīa nocte :
 Cum defessa leui requierint membra labore .
 Parua cauo : dum sæuit hyems : formica sub arcto
 Consumit : quam tota æstate parauerat : escam .
 Mox eadem è latebris : terras cum Sirius urit :
 Exilit : et densum sub diuo mobilis agmen
 Explicat : atq; suum properat sibi quæq; laborē
 Sedula, persistensq; operi . Sic forte sub iisdem
 Temporibus nobis ruri, uel in urbe morā dum :
 Sunt hominum diuisa etenim sua tēpora uitæ :
 Si non hæc eadem prauus præuerteret usus ;

AD RISVM ITERVM CASTRVM,
 QVICVM ALTERO SERMO
 ne humanas curas riserat, inuitat .

SERMO . VI .

c Astre iterum tecum, Nam tu nec te=
 mnere nostros

Iam

LIB. II.

Iam pridem, et tales consuesisti quærere risus,
 Tecum aueo rursus non nil ridere, quod ultro
 Sese offert dignum nostro propriumq; cachinno:
 Hic igitur, Siquando tibi mens ipsa iocosus
 Aptæ fuit rebus, Siquando admittier intra
 Ridiculos uoluisti, alios dum tangere risu
 Posses, hic faciem da te mihi sic, ut et ipse
 Dum rides, turba uenias derisus ab omni.
 Quæ bona sunt, quæ non, uulgus nescire fatetur
 Interdum, quotiens illi non ulla libido,
 Quod raro est, menti tenebras offuderit altas.
 Interdum uero semet miratur in illis
 Noscendis, nec se melius discrimina habere
 Horum aliquem credit, quorū præcepta sub alta
 Pulpita densum humeris, et hianti percipit ore.
 Quale uidebamus nuper: dū sancta frequentat
 Munera, quis altum struerent pietatis acervū:
 Mane frequēs, mixtumq; uiris, tenerisq; puellis,
 Et senibus, puerisq;: quibus fuit anxia cura
 Ante locum capere, mediis quæ sorte sub umbris
 Optassent, uel iam prima sub nocte parassent:
 Ut prope stipati, arrectiq; propinquius aurem
 Hinc percepta domū senis alim dicta referrent.
 Hunc ergo et similes populus cū audierit apte,
 Facturū ne putas aliquid? quod iusserit horū
 Unus, sit quanuis uere sapientior illo,
 Qui quondā è terris sublimis ad æthéra raptus
 Proximus superos, et cælum uidit apertum:

S E R M O N V M .

Haud quaquā id credas , nam cū discessit , ibidē
 Præcepta , et leges iussas , moresq; relinquit
 Protinus , et retro sua per uestigia fertur .
 Aut etenim uanos iterum perquirat honores :
 Aut ipsū aggreditur rursus male sana uoluptas :
 Aut si sordidior paulo est , quod sæpius illi
 Contingit : duræ per mille pericula mortis
 Currit ad immodicos quæstus , paruumq; lucellū .
 Singula ne memorē : tot ducitur improbus inde ,
 Perdita , quot miseris turbantur pectora curis .
 Nimirum prorsus aliud sentitq; , probatq;
 Esse bonum : quam quod totiēs audiuerit , et quod
 Extollunt meritis in cælum laudibus omnes ,
 Dogmata qui ueris sanctissima uocibus ornant .
 Ducat enim imprimis uenerā dum , quod sua cuiq;
 Suadet inops Animo molli , dictatq; cupido .
 Nec magis exoptat aliud , quā quo caret , et quo
 Indiget , id finem solum putat esse bonorum .
 Hinc aliquos uideas , quis non hæc riserit ? ire
 Præcipites tanquam catulis mordacibus actos .
 Inde alios contra tardæ testudinis agro
 More , modoq; gradu metitos omnia certo
 Pergere , et emensos numero cōprehendere gressus .
 Hos inter , medios quosdam : quos sic modo lētos
 Nunc sic præproperos momento temporis uno
 Inuenias , sic se diuersos prorsus agentes ,
 Penè ut dissimiles , nec eosdem dixeris esse .
 Nec sese in pluris species præbere uidendum

Id reputes animal, solitum quod quenq; referre,
 Quem subter dederit dorso, attigerit ue colorē:
 Quam uarie cupiunt illi, quæ non cupienda.
 Quid? quos exagitat tristis metus, et sibi semper
 Conscia mens, quanto spargi pallore uidentur?
 Vt non illa quidem tantum liuere putarim,
 Quæ simulacra modis referunt pallentia miris
 Nocte intempesta fieri mortalibus ægris
 Obuia, quos lemures, et laruas dicere, et horcos
 Humano placuit uano, miseroq; timori.
 Non ne tibi effusi penitus de pectore risus
 Proueniunt? cum sæpe leues obrepere causas
 Mox animo cernas quorundam, qui sibi regum
 De nihilo uel opes, regna et sublimia fingunt.
 Atq; ideo elati supra quam dicere promptum,
 Incedunt: fatuæq; solent gestire per omnes
 Lætitiæ numeros, ut inani concita flatu
 Concepto interius fertur pila: quæ iuuenili
 Impulsu plateas, et compita saltibus implet.
 Quo me, quo rapitis tristes? quos usq; dolori
 Hærentes, semper uilis querimonia turpat.
 Quantos sæpe mihi risus mouisse putatis
 Post fractas uoces, turpisq; ex ore querelas,
 Hos etiam uestros nigra caligine uultus
 Inpersos? minima de re fortassis: ea uel,
 Maxima quæ uobis ueniat licet, attamen illi
 In promptu non est succurrere, uel sibi nullā
 Admittit, qua possit, opem: defecta lenari.

SERMONVM.

Quid non audistis sapientem dicere? nunquam
 Tale in se cadere, scio uos hæc sæpius: et nil
 Ex illis uobis fieri. Quare mihi risus
 Duplicat hic merito. Tu dulcis promptius ergo
 Castre mihi arride. Multumq; insana putato
 Hæc opera, et qcquid uulgus sapit, effuge sanus.
 Neu nimium quicquã cupias, me tuas ue, nec ipsa
 Gaudia secteris nimis, et super omnia tristis
 Amoueas curas: Quæ, quanuis cætera possint,
 In sapiente ullo nequeunt consistere pacto.
 Nec tu materiam ridendi præbueris te,
 Qui solitus reliquos salibus cõspergere honestis.
 His ego te affari, et tecum quoq; ludere amice
 Nunc uolui, et multis aliis ridere parabam:
 Sed nouus, et uere risus præuertit, ut ipse
 Vix me contineã, quin summa in gaudia ducar:
 Lætitiãq; feram præ me fortasse seueris
 Et grauibus nimiam. Sed quis lætarier ullum
 Tam ueris solidisq; bonis permittere nolit?
 Ne uero lateant te quæ mihi prospera nuper
 Contigerint, ualeamq; meis componere rebus
 Participẽ: rursus pauca hæc te i uerba morabor.
 Nouisti quem fors mihi Amicum præstitit, uno
 Hoc forsã felix, cum sit contraria sæpe
 In reliquis: et nos uariis Iactarit iniquis.
 Hunc igitur modo dum magnis de rebus ad urbẽ
 Itq; reditq; etiam in uenetos, formidine multa
 Plena ualitudo inuasit, qua pluribus ille

Nocte

LIB. II.

Nocte die grauit̃er uexatus , uincere tandem
 Vim ſeuam morbi ualuit , diis gratia, nuncq̃;
 Vt ſolet, aggreditur iã grandia munera ſummis
 Viribus , et ſummo uariũ atq; fidele miniſtrat
 Pontifici officium , quod non tractauerit alter
 E re chriſticolis melius, nam præter honeſtam
 Et multam , quæ illi manet experientia rerum ,
 Ingeniumq; potens , nihil huic ſine numine diuũ
 Arbitreris agi , tantum uirtutibus æquam
 Ipſe adhibet mentem , tantum Ludibria uulgi ,
 Relligione patrum ſeruata puriter , odit .
 Quin'et ad hũc ipſum riſum quandoq; uocari
 Iure queat , tales nobis qui condere luſus
 Præſtitit , atq; alios grauiores , quos puto, ut ille
 Adueniet, dabit unde alios ſuperaddere poſſim .
 Hunc ut mi incolumem ſeruent et tu quoq; mecũ
 Orato ſuperos , neq; enim concedere quicquam
 Nunc illos cupio nobis , et reddere maius .
 Nec minus interea mecum tamen aſpera ſeuæ,
 Quam dicunt regnare , feras conamina diuæ ,
 Et quotiens ſeſe contra dabit , obuius illi
 Fortunam ſupera uirtute , et fortibus auſis ;

SERMONVM.

AD IO. ANTONIVM SCHOLAM,
CVM EIDEM VARIA AMO-
rum genera declarauerit, ad id,
quod præstantissimum
est, adhortatio.

SERMO. VII.

q Vo feror? unde abii? quæ me maleſa
na cupido
Immutat miſerum? cur non eadem
mihi cordi?

Quæ nimis, atq; diu tãtum modograta fuerũt.
Cur quod displicuit dudum, nunc omnibus oro
ſupplicis ſuperos? ut idem concedere nobis
Dignentur, uotisq; omnes ueneratus ad aras
Procumbo, et ſolũ hoc duro cum corde uolutã
Imprecor, ut uotis cedant contraria uota?
Ah fatuum ſperare diu mortalibus ullum
Incolume: Ah quid miſero mihi tale timerem?
Cui promiſſa fides, et tot ſeruata per annos
Tam cito fortunæ fuerit reſoluta ueneno,
Concideritq; breuis momento protinus horæ.
Hæc ego præteriens Antoni uerba querentem
Audiui Iuuenem, memori quæ mente notaui,
Et mecum illius ſortem miſeratus iniquam
Acceſſi, et propius, quod erat mihi forte ſodalis,
Percunctor tanti quæ nam ſit cauſa doloris.

Ille

Ille autē neq; ad hæc mihi respondere, neq; ullas
 Tum consolantis uoces demittere ad aures:
 Immodicā sed uim lachrymarū effundere: meq;
 Inspecere, amplecti q; amens, donec prece uictus
 Tandem uix posito fletu, sic hiscere cœpit.
 Heu duram alterius sortem ne quære doceri:
 Vllō quæ nunquam ualeat mollescere pacto.
 Et nihil infidum credas magis esse, neq; Atrox,
 Quā muliebris amans animus: si forte parū per
 Intentum q; prius, solidum q; remittat Amorē.
 Hæc tantū: et rursus lachrymis cōplexus obortis
 Discedens ultro miserantem me ille reliquit.
 Quo nunc attonitus factō, uix credere possum
 Vllam adeo ingratae mētis: quæ fallere tantum
 Nedum permittat, sed dedignetur Amantem.
 Ecquis tam patiens, nanq; omnia scimus, amauit?
 Tam'ue diu tantos potuit perferre labores?
 Quis coluit Dominā numeris potioribus? et q's,
 Pressius ut dicam, plura illo dixit in usum,
 Aut fecit cuiquam? sed enim sic cuncta uicissim
 Orbe rotant, et præcipue uertuntur Amores.
 Quare quo tenera est ætas magis hæc tua, tãto
 Est mihi par super his te per nonnulla morari:
 Quæ tibi nunc prosint, et forte salubrius olim
 Adsint, cum ueniet eadem maturior annis,
 Principio mollem quandam mortalibus ægris
 Natura indulsit curam, quod amare uocatur:
 Adiecit q; acris permixtos dulcibus ignes

SERMONVM.

Illecebris, uarium ne non foret illud, idemq;
 Inter se aduersis pugnaret partibus. iisdem.
 Inde fit, ut qui amant secum ipsi sæpe uolentes
 Dissideant, et mox diuersa prioribus optent.
 Nec penè inuenias quenquam multumq; diuq;
 Dilexisse, licet fuerit dilectus et ipse,
 Qui non incassum tandem frustratus amarit.
 Ipsa quoq; in pluris partes diducta cupido
 Permulto sese, uarioq; auctore tuetur.
 Nanq; adeo quosdam turpis inuat una libido:
 Ut nihil hac reputet homini magis esse petendū.
 De q; turpe loqui tã est nobis, quam facere illis
 Obscœnum: quos et consulto prætereamus,
 Ne quibus incipiat maculis sordescere sermo.
 Sunt et quos genialis habet, fertq; impetus idē
 Imprimis, sed eos ratio comitatur, et ultra.
 Quam fas est, nō ire sinit: Licet ii quoq; sæpe
 Declinent iter expositum, et per deuia tandem
 Præcipientes latum in Barathrū quandoq; ferantur.
 Quorum ideo uarios numero cōprehendere mores
 Haud facile, his aliud quoniã persuadet amādo
 Nūc animus, nūc mens aliud: quæ uicta subinde
 Succumbit: Laxasq; illi permittit habenas.
 Pars uero quæ nunc tamen est rarissima solam
 Miratur speciem, siquam natura crearit
 Eximiam, ac nostro uisendam ostenderit orbi.
 Quos spectatores formarum dicere nemo
 Abnuat egregios, et eosdem nolit Amantes
 Laudibus

Laudibus æternum dignos præstantibus esse.
 Hinc aliquis miro ingenio seu condere uersus
 Præstans, seu uitam concinnus moribus omnem
 Ducere, seu modulo uirtutis qualibet uti
 Aptus, in hæc quotiens descendit ludicra, nedum
 Horum ullam amittit: uerū meliora quothoris
 Illa fauore nouo adiutus, potioraq; reddit.
 Nec minus hinc ualido præcinctus robore pectus
 Ipse etiam interdum uires sibi sumit Amator.
 Quas quoniā in multis te iam legisse putamus:
 Nunc ne prisorum per trita exempla moratus
 Detineam, quæ plura patent quærentibus, audi
 Quæ tuus hic nuper reuerendus auunculus usq;
 Orbis ad extremum terrarum, rettulit illhic
 Vidisse, egregiam dum operam nauaret honeste
 Pontifici Xisto, quam nunc et pluribus annis,
 Alterius summi patris ut pia iussa faceſſat,
 In Venetis bene cultus agit et gratus utrinq;
 Hic ergo, ut quandoq; solet, cum Seria ponit:
 Comiter hoc nobis narrare occæpit amantis
 Mirandum facinus: Cui, dum se iactat amicæ
 Omnia facturum quæ iusserit, illa repente
 Iusserat, ut Cæso ternum caput hoste referret.
 Hunc itaq; ex illo confisum aiebat amoris
 Viribus iuisse, et medio certamine quenq;
 Præualidum fortemq; laceſſere protinus ausum
 Tris leto iuuenes ualido mox ense dedisse:
 Ternaq; spectaclū horrendū madida ora recenti

SERMONVM.

Sanguine adhuc turpiq; simul squallore pudicos
 Ante pedes uno religata in fasce tulisse.
 Hæc ille. Atqui nil aliud mouisse uidetur
 Fortiter ut faceret adeo studiosus Amator:
 Quam dominæ species, et quæ persederat illi
 Semper, et ante oculos obuersabatur imago.
 Quod si unquam talis te forte affectus habebit:
 Nam petit ingenio præstantem et moribus: hic tu
 Virtutem imprimis omni uenerabere cultu,
 Diuinæ specimen dehinc contemplabere formæ,
 Siqua erit è superis ad nos delapsa uenustis.
 Quæ tibi perpetuo succensum lumine pectus
 Excitet, et uitæ alienum uendicet una;

IOANNI ARAGONIO HISPAN-
 NIARVM PRINCIPI NOMI-
 NE .N. FRANCHI PONTI-
 CIS TARVISINI.

SERMO. VIII.

Rinceps Hesperiae Genus alto à san-
 guine regum
 p Quod placuere tibi parui præludia
 Vatis

Prima tui, hoc sūmas agimus pro munere grates:
 Nam neq; grata magis nobis, nec dignior ulla
 Res unquam fuerit, quā quæ tibi grata uicissim

LIB. II.

Esse potest, eademq; legi tibi digna uidetur.
Hinc iterum accendit tua me percepta uoluptas,
Vinclaq; quæ lætum quondam iunxere beatis
Officiis, cogunt sanctos ut fontibus haustus
Aoniis ausim longo tentare recessu.
Et iam diuini laticis commota fauore
Pandere, quæ dudum secum Mens augurat, ardet.
Multa tuæ præ se nituntur ferre benignam
Fortunæ speciem, seu quis prægrandia Regni
Commoda, quæ nullis cedunt felicibus oris,
Secum animo uoluat, seu te fore regibus unum
Hæredem tantis: quo spes et cura parentum
Versa omnis staret: seu iam perpendat Amorem
Immensum populorum, et Amicæ debita gentis
Præmia, quæ passim grata tibi mente feruntur.
Quæ licet egregio, et constanti cuncta tenore
Proueniant, et te mortali demerere cœtu
Sola queant, nulloq; egeant aliunde potenti
Auxilio, tamen his non inferiore putandum est
Esse loco, sacra quod præditus indole celsos
Iam prope Regali referas uirtute Parentes:
Quis neq; ui belli quisquam nec munere pacis
Antetulit gressus unquam, sanctaq; uerendum
Religione magis numen colit, atq; salubri
Cœlicolas omnis ueneratur lege beatos.
Vnde ualent facili mortales noscere sensu
Illis imperium deberi grandius, ex quo
Non homines quisq; melius, nec Numina seruat.

SERMONVM.

Ergo age et accessus huius quoq; maxime princeps
Maeste tua uirtute, simul uirtute tuorum
Te dignum praesta heredem, nam maxima culti
Pars tibi debetur quondam quæ pareat orbis;

IMMINENTIVM TEMPORVM
QVERELA.

SERMO. IX.

q Vi motus Animorum? aut quæ hæc co=
namina? quor sum,
Vnde ue præcipitat tantus furor?
omnia late

Horrendum in facinus misceri, et ducere secum
Exiguo in spacio permixtum igrobile vulgus
Principibus, rerum quibus est permissa potestas.
Ipse ego, qui risu condire, et spargere cuncta
Iam soleo, nunc a lachrymis uix tempero, nãq;
Maiore haud unquam uexatas turbine uerti
Res hominum sensit, quæ proxima prodiit ætas.
Non' ne uides, ut nos subito circunuenit atra
Tempestas, ferit ex alto nam comminus atrox
Ira deum, dirusq; furit manifestus ignis.
Et fatalis ouans ceruicibus imminet ensis.
Heu male quã miseris fuerit mortalibus actũ,
Iam quibus innumeræ mortes, et bella parãtur
Non habitura modũ prius, ac miseranda aiantũ
Ingenti de clade manus uix parua supersit.

LIB. II.

Heu quos infelix genus inclinamus ad annos.
 Sed quid inexpletæ uoces, lamenta'q; tanta
 Profuerint, si fata iubent, et sydera monstrant
 Exitu' infandu', et nulli exuperabile monstru':
 Siue inferna uirum cœtus Bellona fatiget.
 Horrenda Eumenidu' soror et discordia uexet.
 Vel pater ipse acuat belloru' in prælia Mauors.
 Ut uaria et solitæ prorsus sententia dispar
 Insedit nobis, quos tot seruata per annos
 Alma quies dulci dudum sub pace fonebat.
 In manibus ferru', nemo non prælia iam nunc
 Exercet meditans secum nec respicit atram
 Post cladem, quæ dira fames, quæ lurida pestis,
 Et quæ præcipiti sequitur uiolentia passu':
 Non ita præteritis uitam produximus annis:
 Hæc aberant, et tanta diu clementia cœli
 Præfuerat rebus, terris ut cuncta uigerent.
 Quin artes creuere bonæ, nec defuit ulli,
 Quo quantum uellet, posset perdiscere tantum.
 Hinc placidis morum tot cultus urbibus extant.
 Et tanta agricolis Agris cultura colendis:
 Hinc illa accessit librum numerosa facultas:
 Et miranda uiris rerum solertia uenit.
 Post hæc quin etiam quædam rediere minora:
 Sed grata, et multis hominu' oblectantia mentes:
 Ut quæ marmoribus uiuos imitantia uultus,
 Aere uel, aut liquido simulant q̄ cuncta colore.
 Quæ ue sonis mire mulcent, et cantibus aures.

SERMONVM.

Et quæ perpetuis renouant ornatibus urbes.
 Artificumq; manus uariæ, quæ molliter addūt
 Aut ebori, argento'ue decus, quin multus in auro
 Iam labor, ut sese multo pretiosius extet.
 Et noua natiuis superaddita gratia gemmis.
 Scilicet illa potens ætas iam prisca redire
 Cœperat, astrorum uoluendis cursibus acta:
 Nunc eadem retro citius sublapsa refertur,
 Quam noua tantarum rerū primordia poscant.
 Implacidum sydus nobis hoc uulnus inurit.
 Sed si causa manet cælo, non illa subire
 Vim fati subigit quenquam, nec diua uoluntas
 Seruili nisi sponte iugo dat libera colla.
 Nos igitur quæcunq; parent, quæcunq; minentur
 Sydera, prudentes non euitare nequimus.
 Sunt ea, in fallor, quæ impendent dira, nec ulli
 Non grauias, et uariis non inconnexa periclis:
 Sed uitanda tamen, possunt ea quippe minora
 Reddi, si contra diuinitus addita nobis
 Mens erit, et fato rerum prudentia maior;

AD ANDREAM TRIVISANVM
 PONTIFICEM FELTRIEN-
 SEM, COMMENDATIO
 Edendorum Sermonum.

SERMO. X.

• Lterius quisquis natos sibi stirpis adoptat,

LIB. II.

Hos amat, utq; suos prudēs alit : et tamen intra
 Innatum propriæ sobolis præseruat Amorem.
 At qui fecunda prolem de coniuge sumit,
 Omnibus hanc miro præfert conamine rebus :
 Atq; adeo interdum potiozem se putat ipso,
 Negligat ut uariæ uitare pericula sortis.
 Sic ego sermones tanquam mihi pignora mentis
 Eductos alitosq; pari uirtute parauit :
 Pro quibus ut iâ quid ualeat fortuna, necesse est
 Experiar, subeamq; parens cum foetibus unâ
 Iudicia exemplo mihi formidata uetusto.
 Nanq; ut difficili gliscit sub matre puella
 Spectari iuuenum turmis incauta pauensq; ,
 Sic nostri aut iusta cauti formidine forsân,
 Euolui docto cupiunt lectere libelli.
 Atqui alui hos intra sedati limina tecti,
 Et compsi, monuiq; , palâm ne forte uenirent
 Incompti, aut maculis contacti prorsus ab ullis.
 Propterea æstatem iam nonam uisere pergunt,
 Ex quo non facili paruoq; labore paratos
 Admoneo assistēs prope sedulus, et grauis hortor
 Ne sibi tam placeant, quin recti iudicis ante
 Explorent aures, quales qui Pallados arte,
 Ut tu, uaniloquis purgatas sordibus explent.
 Edendos tamen esse putant, cum tempore iusto
 Perpessi fuerintq; moram, Limæq; laborem.
 Quare age iâ bñ diis pulc' req; iuuantibus orâ
 Soluimus, et paruæ tendentes lintea Cymbæ

SERMONVM.

Ingredimur uastum Zephyris spirantibus æquor.
 Quod si qua in scopulos uel si uada cæca phæelus
 Paruulus inciderit, nam passim multa uaganti
 Offenduntur, opem tu protinus optime ferto,
 Ingenuiq; boniq; et docti fungere more.
 Tecum aderunt etiam multi mihi forsitan, ut q
 Naturæ eximiæ doctrinam adiungere curant
 Iam docti atq; boni uenerandum nomen adepti.
 Vnde Rati quotiens nostræ spirauerit Aura,
 Illa graues totiens felix uitauerit æstus.
 Hæc tibi frondosa cessans sub rupe cænebam
 Montelli Nympharum auidò gaudentis Amore:
 Postquam Naiadum decus huc Bellona recessit,
 Subrigitq; silim fugiens è fontibus amnem
 Occultis, quibus hic longis ambagibus errat
 Subter humiũ, atq; iterũ sub lucem limpidus exit.
 Nanq; ferunt illam, simul ac est uersa Deorum
 Nutibus in collem pro uirginitate uirentem,
 Innumera circa numerum uenisse Dearum.
 Floribus huc redimita caput, fertisq; Napæa,
 Glandifera Dryas huc incangens tẽpora quercu,
 Et summo residens in uertice montis Oreas,
 Nais item propter labentem proxima lymphã,
 Vnà oēs uertẽre gradum, quibus addita uenit
 Fontibus, atq; antris gaudens et montibus Echó:
 Sed nulla potiore agitant in parte fauentes,
 Quam qua frugiferis Marcelli in collibus errât:
 Obseruantq; loci Dominum, qui plurima cultu
 Contulerit

LIB. II.

Contulerit speciosa suo, nec prodita tantum
Sponte pia telluris iners adamauerit, et quo
Iã Nymphis digno nymphae sunt praeside dignae;

ALBERTO VONICO, TARVISI
NO EQVITI ET IVRECONSULTO.
Χρυσόποινα.

SERMO. XI.

¶ T noris quae forte mihi Vonice ui
denda

Contigerint, positis rebus paulisper
agendis,

Audi quae poterunt forsitan tibi uana uideri,
Si reputes, sed uera tamen, nec somnia credas,
Vt sapiens, qui multa uides uelamine moto,
Quod circumpositum sic caligantibus obstat.
Saepe oculis, ut uix paulum discernere possint
Discrimen rerum obscurum. Sed pergite Musae
Vestrum opus hoc, paucis hominum nunc uisa cana =
Transieram medium sub iterum mille feroci (mus.
Ipse animo horrendis perpeffus monstra periclis,
Cum me difficilis ceperunt tædia uitæ.

Et iam terga locis uertebam fessus iniquis,
Numina ni tanti mouissent sancta labores.
Nam quis tot uastas potuisset repere rupes
Vi sine caelesti? siluasq; et lustra ferarum

SERMONVM.

Fluminaq; absissas inter currentia ualles
 Transisset uita incolumi, tutusq; malorum?
 Sed fesso auxilium Deus attulit, et mihi certus
 Continuo illuxit puro sub lumine Callis:
 Cum prius offerrent sese quocunq; tenēbræ.
 Principio auulsum magno de corpore saxum,
 Et contra arrectum prærupta mole subibam:
 Qua tenuis tantum uenienti rima patefcit.
 Et qua nec radios profert, nec lumina Phœbus,
 Errabam in cæcis tenebris et nocte profunda:
 Donec sæpe graui passu loca tetra remensus
 Illhic, unde breuis mihi se lux obtulit, hæsi.
 Hic uero primum subsedi fessus, et ante
 Prospektans, circumq; oculos per singula uoluens
 Extimui, retroq; pedem tum forte tulissem:
 Sed me ne facerem tenuit qui rupe cadebat
 Exiguus humor guttis, acremq; lenare
 Ipse sitim admonuit, sicis quæ fauibus olim
 Hæserat, et nusquam suasit desistere coëptis.
 Sic ego iam modica requie paruisq; reffectus
 Haustibus, inceptum, qua callis peruius extat,
 Ire iter instituens, iterum sub luce maligna.
 Conuallem obscuram nebulis, pluuiisq; madentē
 Ingredior, quæcunq; pati grauiora paratus.
 Atq; hic lenta solo putri uestigia figens,
 Vndenos quater ipse dies cum noctibus egi.
 Iamq; uiæ ad summū tandem uenisse uidebar,
 Cum mihi se penitus oculis lux abstulit omnis.

Quid

Quid facerē? uel qua tantis proferrer i umbris?
 Aut quo me solita retro sine luce referrem?
 Nec tibi quæ interea transmissa fluenta, Lacusq;
 Enasi, refero, Aut mediis quam sæpe sub undis
 Me me habui, colloq; tenuis latera ipsa subegi.
 Quæ non uota deis: seu quas non mittere uoces
 Substinui? quæ uel ipse Animo non iusta peregi?
 Tum mihi uisa preces inter discindier ingens
 Cum tonitru nubes, purumq; per Aethera ferri
 Accelerans, et lux terris placidissima reddi.
 Ac uallem interea iam prætergressus opacam
 Exieram altos in campos, lateq; patentes.
 Atq; hic diuersis maculis inspersa per omne
 Corpus ouis, uarioq; micans tum forte colore
 Quærebat tenuem lanæ candentis Amictum
 Sedula propter aq; uitreis ubi Riuius Amnē
 Præterit immensum Lymphis, et florea circum
 Arua sonans scatebris leni cum murmure fertur.
 Hanc ego perfectis uotis ut proxima uidi
 Gramina carpentem, nitidiq; ad fluminis undam
 Sitantem uellus, fluuiio quod merserat ante:
 Continuo obstupui miro succensus Amore
 Sectari pecus egregium, quo tendere gressus
 Inde uideretur, uel qua se uerteret usquam.
 Hæc ita perpendens stabili dum mente uoluto,
 Et recta iam tendo gradus, auidusq; propinquo,
 Illa solo teneris alta ceruicerelictis
 Floribus ibat ouans contra, meq; ipsa petebat.

S E R M O N V M .

Ac ueluti nouisset herum, mihi protinus ultro
 Blandiri, et gremio sese dare, et aurea sæpe
 Cornua, sæpe unguis ostendere, uersicolorq;
 Motare interdum uarium latus, et mihi prorsus
 Sola uni tantis opibus gestire colenti.
 Ast ego quam poteram magno ueneratus honore
 Accipio hanc, blandeq; fouens deduco sub antrū:
 Excisum quod forte caua de rupe patebat
 Obductum uiridi musco, spissisq; Corymbis.
 Deinde thoro lectis foliis et fronde recenti
 Substrato, liquidos fontes, et læta ministro
 Pabula, et huic paribus studiis certare laboro.
 Hic illa exuuiis positis noua uellera primum
 Induit, et uicibus tot eas mutata resumit,
 Quot trahit aduerso solis splendore colores
 Iris, ubi terris cælo incuruata recumbit.
 Aut quot sæpe leui motu uariata uidemus
 Colla referre Auium, quas iuno iungere curru
 Ante alias omnes uolucres dignata superbis
 Centum Argi uoluit prætexere lumina pennis.
 Bissenos menses ita se uariantibus illis
 Præterii, cum iam niueo Candore uiderem
 Omnia conspergi: et læto mihi pectus inibat
 Pertentare pauor simul et pertundere cura.
 Contemplabar enim quo diues uertere uellus
 Cæperat, et mihi non paruū rabida ora timorē
 Intulerant Animo, quæ uix arcēre cubili
 Nostra uigil poterat Custodia, Sine luporum
 Ingluuias

LIB. II.

Inlunies erat, aut rabies pellenda leonum:
 Et quos inuidia exagitat uesana timebam.
 Sed metus ille tamen uanus, neq; uis mihi obesse
 Amplius ulla uirum poterat, non ulla ferarū.
 Vescebatur ouis passim florentibus herbis
 Apricos uaga per campos, ubi nulla perennes
 Vrit hyems glacie segetes, aut solibus aestas.
 Temperies illis tanta est, et gratia cœli.
 At grato quondam uictu mihi mitia poma
 Præbebat ramis facta incuruantibus Arbos
 Semper, et irrigui complebant pocula fontes.
 Alter et interea circum se uoluerat annus:
 Instabatq; dies promissi muneris, ut iam
 Sperarem reditum longo post tempore lætus
 In patriam, et tanto finem prope adesse labori,
 Ignarus quod erant mihi sex obeunte calore
 Seruandi, atq; etiam totidem sub frigore menses.
 Nam quæ marmoreo succrescens alba colore
 Iam candens ebur, et nitidos superabat olores,
 Nescio quem in croceum sensim conuersa ruborē
 Tendebat tyrio paulatim Murice pingi.
 Vt uidi, tum maius opus, tunc aurea terga
 Speraui, atq; operi tanto præferre laborem
 Haud ullum passus, pariterq; impendere tempus
 Omne illi instituens, Iterum melioribus ipse
 Auspiciis tantas acingor uincere moles.
 Donec concessi perfecto temporis orbe:
 Candida purpureum referebant cuncta colorē.

SERMONVM.

Et de purpureo subitus color aureus ibat.
Nec mora continuo pecus ore, et naribus aurum
Aurea suspirans cadit, et graue pondus inani
Corpore uellus adest pedibusq; , et cornibus au-
Hic ego tū grauius casu perculsus acerbo, (reis.
Lætitiāq; , Auidusq; loco discedere primum
Vota deus, gratesq; simul persoluo benignis:
Mox humeris onus imponens ad proxima tendo
Littora, et in patriam rediens, Sic alter Iason
Aurea felici deuexi uellera Colcho;

AD .L. MAXIMUM PATAVINUM.

Esse prouocationem aduersum detractores:
Actionum, ad conscientiam: scripto-
rum, ad posteritatem.

SERMO . XII.

m Axime qui fidei plenus sic semper
Amicis
Idem ades, ut praesens uideare absen-
tibus esse,

Eia age, ne nobis noceat mala lingua, caues' ne?
Dū longe à docta et dulci nunc absumus urbe.
Ipsa mihi, memini, puero iam bacare frontem
Cingebat Mater: nec uerba precantia Diuos
Linquebat, ne quis uerbis oculo'ue noceret.
Hunc ego cum longo tenuissem tempore morem:
O rabam

LIB. II.

Orabam quoq; cœlestes : Rumoribus ut me
 Vesanis vulgi expositum defendere possem.
 Verum ubi nec prodesse mihi pia cura parentis
 Visa, nec illa etiam, superos quæ sæpe precabar
 Collegi mēme, et rationem temporis acti
 Subduxi, à primo ueluti perducerer orbis
 Principio ad summū, sub quo nunc degimus, æuū,
 Illhic ætatis uitium cuiusq; dolentis
 De sese offendi, nihil et sine crimine sub se
 Ponentis, neq; laudantis nisi quod foret annis
 Præteritis ortum. Diuinos sæpe poëtas
 Ludibrio hinc populis factos, dum ducere uitā
 Contigit, inueni. nec non et sancta professos
 Dogmata, qui sophiæ gaudent cognomine, passim
 Ante obitum spretos. Dirus sic omnia liuor
 Impetit, et morsu dentis male conficit atri.
 Quæ cum sæpe aīo uoluissē, cuncta proteruæ
 Esse hæc Fortunæ, nec ob id metuenda uideri,
 Sed risu spargenda, et contemnenda putauī.
 Id tu etiam, si forte aliquis mea cārmina, uel si,
 Quod uellē minus, optaret mihi carpere mores :
 Tecum agita, et simili tibi met succurre medela
 Atq; mihi : Neq; enim potis est compescere quisq;
 Inuidiæ stimulos, cum sentit maxima uiuis
 Attribui : quæ'ue ipse nequit præstare, reposta
 Alterius sub mente uidet, maioraq; semper
 Hæc fieri, ut sensim ulterius procedere tempus
 Inspicit, et medio in spacio dolet ipse relinqui.

SERMONVM.

Siquando obiectet quisquam mihi turpia factu,
Continuo mentem appello, quæ conscia ueri
Ipsa sibi partes delecti iudicis æquas
Arroget, atq; palàm subito quod senserit, edat.
Factorum certus mens est sibi conscia Iudex.
At si quis quos forte iocos, et seria uersu
Connecto, exagitet: ad sanctam posteritatem
Prouoco, quæ nulla inuidia, nulloq; malignæ
Mentis inardescet uitio: uerum omnia recto
Iudicio expendens nunquam fecisse minoris
Ista uolet, quam sint. At fors maiora putabit
Hæc eadem, ut se post in lōgum proferet Aetas;

FINIS.

LIB. I.

IOANNIS AVRELII AVGVREL
LI AD PANDVLFVM MALATE=
STAM IMPVBERI TVM AE=
TATE ADOLENTEM, AT
QVE ARIMINI PRIN
CIPEM, CARMIN
NVN LIBER
PRIMVS.

ODE. I.

*Llustris ueterum progenies
Ducum
Auctura Italicum militiæ
decus
Antiquæ, egregia, siquid, ab
indole*

*Veri præscia mens longius augurat :
Pandulfe, hanc tibi quo possumus aptius
Conamur tenues Aoniis diu
Distinctam fidibus tendere Barbiton .
Qua iam quæq; geres fortiter, auribus
Intentis moduler prodita posterum .
At nequa dubius forsitan hic roges :
Ecquidnam meritis addere fortibus
Exilis gracili musa queat sono :
Noris quam facile protinus euehant
sese, quæ modicis edita ab ortibus*

C A R M .

Sensim per numeros proueniunt suos .
 Hanc ergo in reliquum sic meditabimur
 Exemptam exiguis ducere uocibus
 Priscorum sonitus inter , ut arduis
 Iam factis etiam proxima consonet .
 Quin et cum superum numine res tibi
 Crescent eximiae , surget et altior
 Nobis ex humili spiritus , et tuas
 Per laudes agilis nos feret . Interim
 Quas haec cunq; tibi primitias leui
 Præluit Cithara , ne fuerit precor
 Tanti parua quidem continuo mora,
 Quin æqua accipias Aure . solent prius
 Neglecta , interius si uacat inspicere ,
 Quondam non minimo post pretio fore ;

A D . P . G L Y C E R E N . L A =
 V S P O E T A R V M .

O D E . II .

C Irtute maius nil Glycere boni
u Diui dederunt : ne stolidas opum
 Vires , et insanos honores
 Assiduo mediteris ore .
A st ipsa Vatum ni celebris tamen
 Et clara cantu est : sic latet abdita :
 Abstrusus olim ut fulgor hæret
 Gemmeus : artificis quousq;

LIB. I.

- D** etectus acri^{us} diradiet manus .
Videre patres indige tem Deum
Aeneam : et iidem ipsi superbum
Hectoreis spoliis Achillem .
- S**ed musa , longo ne pereant die ,
Nobisq; noti tam bene sint , quam Aus :
Deduxit illos , nos adusq;
Carminē perpetuo nepotes .
- E**st et fides et gratia Vatribus :
Est dulcis oris spiritus : est Amor ,
Qualem nec ullus præstet ipsis
Omnibus exanimis sagittis .
- I**nuit Orpheus Impia pallidi
Ingressus Horci regna , inamabiles
Manes , et horrendas tremendi
Eumenides famulas Tyranni ,
- I**llhinc acerbo funere coniugem
Raptam reduxit penè , potentibus
Vocum Camœnis æque et omni
Threicia modulatus arte .
- Q**uin ipse dura cæde per aridos
Discerptus agros , Euridicen suam
Iam uoce quærens , nil suprema ,
Quam miseram Euridicen uocabat .
- E**t nos uenustis moribus , et tua
Virtute capti , hac tenui lyra
Primisq; et extremis pudicam
Carminibus Glyceren canemus :

C A R M .

IN OBITU ROBERTI MALATE
STAE DV. CIS INVICTI AD
Ciues Ariminenses consolatio

O D E . III .

C
e Cquid diminuet graues
Hic cantus lachrymas Pieri Ciuium?
Et luctu statuet modum?
An desyderii vulnere refricans
I ampridem Cicatricibus
Obdura leuiter coëpta recluserit?
A n ne, ut sera medentium
Mature Auxilium fert manus ulceri,
S ic quando incipiat dolor
Longo iam fieri tempore languidus:
T rists lugubribus diu
Mœrentum numeris cura leuabitur?
V t cunq; eueniet, iuuat
Et mi consulere, et quærere ciuibus
Qualencunq; meis opem.
Ergo tam cito sic optime Principum
I mprouisus abes tuis?
Et nos te ex oculis protinus auferens
T antis deseris in malis?
O fallacem hominum spem: et fragiles quoq;
F ortunas: et inania
Commenta: in medio quæ spacio ruunt.

LIB. I.

Heu quanto miseri antea
 In fluctu obruimur, quam placidum prope
Portum cernere possumus.
 Tu nobis reditum pollicitus bona
Spe mentes dubias prius
 implesti: sed erant flatibus editæ
Voces Aëreis tuæ.
 Urgebant etenim fata tibi graue
Et clarum facinus dari:
 Ut scirent homines quæ uegeto tibi
Vires consilii forent:
 Quod uirtutis opus rebus in arduis:
 Quod robur quoq; pectori
 Perstaret: quibus heu iam uiolentior
Fati uis aderat comes.
 Hunc iidem ut cumulum uix homines opum
Tantarum inspicerent procul:
 Sublatum ex oculis quærere pergerent
Incassum queruli diu.
 Ex quo nanq; die uisus es acribus
Formidabilis hostibus:
 Multa cæde uirum exercitus insolens
Virtute eximii ducis
 Confusus, simul et robore proprio
Innixus, penitus tibi
 Prostratus cecidit continuo, Deum
Confossus iaculis uelut:
 Aut uibrante Iouis fulmina dextera.

C A R M .

A t dum functus honoribus
 Incedis : tibi quæ munera Pontifex
R omanus dederat tuis
 Incensus meritis : heu uolucris nimis
N obis te eripuit dies :
 Nobis : atq; tuæ dux bone patriæ :
C ommane Italiæ decus :
 Et flentis columen militiæ : sed heu
N obis heu magis omnibus
 Nobis eriperis : iam solitis tuæ
I n spem uiuere gratiæ .
 Hæc ciues ego mecum , hæc quoq; sæpius
F rustra conquerimur simul
 Curis solliciti pectus inanibus .
S ed nullis querimoniis
 Interrupta prius fila tenax colo
C urat parca reducere .
 Ergo perpetuis usq; doloribus
A ngemur miseri ? neq;
 In mentem ueniet ? ne bene commodis
N ostris alterius uice
 Ingrati posthabita simus et impii .
N am terras simul illius
 Impleuit memores gloria nominis :
H unc ipsum ad superos , ubi
 Aequaret meritis præmia fortibus ,
A eternum stabili manu
 Ducens asseruit : perpetuoq; apud

LIB . I .

Hic ævo fruitur Deos :
Felix Cœlicolas inter , et arduos
Heros eximius Duces .
At non ille tamen sic etiam sibi
Soli consuluit bene :
Sed nos respiciens , ut decuit , quoq;
Solari uoluit suos :
Tantam qui sobolem , tam similem sui , et
Quæ se tam referat , dedit
Nobis , intuitu cuius , et altius
Actus uisceribus dolor
Tandem desineret fractus : et ocyus
Hac solamen imagine
Perfusus Animos , lætitia pari
Expletos ita redderet :
Tanquam nulla prius damna subiuerint ;

AD GLYCEREN , ARDEN
TIS ANIMI AFFE
CTVM DECLA
RANS .

ODE . IIII .

h Vius affectum penitus furentis
Spiritus siqua Glycere uideres :
Forsan hunc olim paterere casto
Pectore condi .

C A R M.

Cum tibi supra caput, atq; circum
Aureos crines uolitans, Anhelus
Pendeat semper: semel ut nitenti
Sitat in ore.

Hic ubi sanctos ueneratus ignes
Syderum, læta quibus ipsa fronte
Lucidum fulges, nitidos pererret
Purus ocellos.

Iamq; de sacris facibus furore
Peritus, sensim subeat recessus
Quosq;: dum tandem ueniat pudici
Cordis in Aedem;

OPTAT IULIVM ALEXAN
DRVM CAPELLAM SVB

Populo in amœniss. uilla Ber
nardi Bembi Veneti Se=
natoris clarissimi si=
ta Amoris cu=
ras solari.

ODE. V.

Væ Iuli uitreas populus arduo
q Bembeas ad aquas uertice tollitur:
Viuum cespitem obumbrans,
Intensa Bicolor coma:
Certa tim ut uigeat, tendat et altius,

Hanc

LIB . I .

Hanc Nais fouet : et nutrit Amadryas :

Hæc intus uegeto : extra

Puris illa liquoribus .

Quin huc, torret ubi Sirius aridos .

Fontis , et pluuium combibit Aëra , et

Phœbeos subit ignes

Feruens Hercules Leo ,

Fessum se recipit Faunus : et igneos

Frondosis releuat Heliadum artibus

Nunc æstus : modo lympa

Arentem gelida sitim . .

Felix delicias tot locus : at magis

Ducentis Domini munere , cum liber ,

Huc Pæana canentes

Phœbo Pieridum choros .

Hic te lesbiaca uisere nunc uelim

Solantem Cithara nobilis asperos

Digressus Ariadnes ,

Congressusq; laboribus

Partos innumeris : quis ego sæpius

Horrerem metuens heu tibi , ne graui

Succumbas oneri : ni

Quantas ipsa cupidinis

Vires sufficiant spicula nouerim :

Expertus totiens quæ uacuo mihi

Hæserunt lateri , utq;

Inspirat Dominae leuis

Surgentes Animos aura , nec arduis

CARM.

*In rebus patitur ponere, pendula
Sed spe detinet usq;
Erectos leuiter sinu;*

REFECTIO APVD AQVVLAM
IN VIGILIANO. N. FRAN-
CHIPRAESVLISTARV.

ODE. VI.

*Eus puer mihi cessas
h Lentus pocula promere?
Non quibus scatebris uides
Arua temperet arida
Lympha: quæ tenuis procul
Monte defilit arduo:
Et gratum Domino inde
Iugis irrigat hortulum.
Huc uina propere ferens
Curre cæcuba uel Chia:
Vel quod iis prope collibus
Dextro numine prouenit.
Prosit hic age tristem
Curam, extinguere pectoris:
Curam, quæ nimio exedit
Igne nos penitus leues,
Siqua insederit altius.
O quæ uirgineum lauis*

Pura

LIB . I .

Pura corpus in unda
 Nympha , fas laticem sacrum
 Ore ducere languido
 Diluto tibi libero ,
 Qui Nymphas neq; dedecet ,
 Quæ fotum gelido sinu
 Iam lauere perustum
 Flagrantis Semcles Ioui
 Ereptum ex utero Deum .
 Fas sitim abluere interim
 Dum Phœbi iubar aureum
 Terris imminet aridis :
 Qui per ampla Leonis
 Terga nunc rapidus furit .
 Mox uestris ego poculis
 Refectus Citharæ manu
 Admota , facili lubens
 Voce carmina diuidam .
 O quis me potior tunc
 Fundet uerba sonantius ?
 Dulcem quis melius fidem
 Grato pollice mouerit ?
 Dicam perpetuo tuos
 Ire tramite riuulos :
 Qua loci Dominus per
 Doctos duxerit ordines .
 Dicam lucidius uitro
 Te stratos super hac et hac

CVRM.

Iter ferre lapillos .
 Adderem quoq; quam leui
 Hæc distinxerit arte ,
 Qui te præcipue colit
 Franchus Pontificum decus .
 Illius sed erit locus
 Laudis post alius mihi ,
 Vnquam si oia libera
 Nactus uixero uitam :
 Musis quæ sine dulcibus
 Felle mi sit amarior .
 Illis at comitantibus :
 Melle sit mihi dulcior .
 Siquando Auspiciis Deum
 Meo hanc duxero nutu ;

APOLLINEM PRECATVR, VT
 FAS HABEAT HORATIVM
 Flaccum imitari . atq; utriusq; in-
 terim laudes canit .

ODE. VII.

Iue Latona sate , qui supremi
 d Dulce pertentas animum parentis
 Aureo plectro et Cithara decorus
 Fratris Eburna .
 Tu Poëtarum uenerandus auctor :
 Quem

LIB. I.

Quem nouem circum resident puellæ .

Tu salutare reuocatis ueneno

Corpora leto .

Tu procul uentura uides : tibiq;

editus sentit recinentis Augur

Alitis linguas , uolucrumq; pennæ

Præpetis Omen .

Tuq; tot late spaciū prementem

Iugerum multa colubrum sagitta

Sternis : hinc dictos celebrat Iuuentus

Pythia Ludos .

Hic pedum cursu iaculo'ue primus ,

Et potens cæstu , melior'ue disco ,

Et catus lingua , Esculeæ reportat

Frondis honorem .

Arbore excerptæ uaria corollæ

Pendulos crines poterant decere :

Cum tibi non dum propria uirerent

Tempora Lauro .

Quæ tuus quondam Iuuenilis ardor ,

Vt simul terris fugiendo inhæsit ,

Sola de cunctis decorat recepta

Teq; tuosq; .

Te claros , nec non Pataræa regna ,

Teq; Natalis tua Delos amplis

Laudibus tollit , colit et uerenter

Delphicæ tellus .

P hæbe , qui curru nitido per orbem

C A R M .

I n Die curris semel , et uaganti
N octe fulgentis radios sorori
    Porrigis ultro ,
S plendidum mentis mihi lumen , atq;
S piritum reddas modulantis oris ,
V t quædam gratis fidibus latinum
    Dicere Carmen :

Quo ferè primus docilis modorum
D auniis Vates meditatus æquas
P rotulit Laudes tibi feriato
    Secula Centum .

Quo'ue nunc diuos , pueros'ue diuum ,
N unc opes regum canit , aut proteruæ
I mprobis actus stimulis I uentæ
    Detegit Ignem .

A ut humi prauæ uitis grauat
D eprimit : multoq; leuat decore
A ureos mores , fidicen per omne
    Nobilis A cuum .

F as mihi gressus auide sequenti
I llius , tantum nemorum per alta
P rogredi , quo me meritis decenter
    Fronibus ornes ;

LIB. I.

AD DAPHNIN.

ODE. VIII.

Qui perpetuo nulli uel Amore secundus

Es uel honore mihi :

Cessare et meritis ullo post tempore nunq̃
Pectore Daphni meo :

A cipe quid mediter, uel qua deducere uitæ
Quod reliquum est, studeam :

N e mihi ad extremum contingat dicere, Troio
Sero in equo sapimus .

N eue noui quicquã aciderit, quod mente prius nõ
Euoluisse queam .

S ed ualeam, siquid ueniat spem præter, id omne
Apposuisse lucro .

S icq; utinam faueat Diuum clementia coeptis
Propositisq; meis ,

V t mihi per dextrum directæ est orbita callem
Quomodocunq; ferar .

E st duplex hominum genus, et uia bina per illos,
Ambiuuimq; itiner .

A tq; utrunq; quidem digna se laude tuetur ,
Præsidioq; suo .

S unt qui peruigiles ad agenda negocia nati
Alterum iter teneant .

Qui patriæ tendant, et cognatis, et Amicis
Ferre salutis opem .

C A R M .

M agnum opus, et cunctis memorabile : quale benigna
 Tu quoq; sæpe manu
T ractas : et celeri præcurris nomine , quosq;
 Est tibi cura sequi .
S unt alii, quorum ingeniis est seminata miris
 Altera trita modis :
Q uis Urbis strepitusq; Foriq; frequentia certo
 Grata Animo minus est .
A tq; ideo altorum Nemorum, Fluviumq; recessus
 Quærere semper amant .
I am quibus inuentis dulci requiete fruuntur ,
 Compositisq; bonis .
N ec segnes adco , nihil ut Mortalibus ipsi
 Parte sua inueniant .
H is sed in Arcano grauium solertia rerum
 Pectore multa uiget .
Q ui ualidum scriptis multo molimine quærant
 Posteritatis opus .
Q uos ego ut ingenii uires patiuntur , Amoenis
 Insequor usq; locis .
E t modo per summos dextrum perducere colles
 Nitor in alta pedem .
N unc leuibus musis secreta in ualle uagari
 Leta per Arua iuuat .
Q ualis nempe tuis modo cum spaciarer in agris,
 Forte ut eram propius ,
H is oculis illas uidi properantis aquai
 Leniter ante caput .

Equibus

LIB. I.

E quibus una sacro postquam inuitauerat acrem
 Pellere fonte sitim,
 H inc tibi spes omnis uitæ, quam concupis, inquit :
 Atq; quietis erit.
 H æc uarios haustus secum, et medicamina plura
 Vnda salubris habet.
 T ristibus et cunctis animi ualet Vna mederi
 Sollicitudinibus.
 D ixerat : at flexis genibus ueneratus adoro
 Mox ego Pronus aquam.
 A tq; auidus summo tetigi uix ore liquorem,
 Cum subito inualuit
 M aior uiuendi curis procul illa uoluntas,
 Et mihi certa magis,
 Quam mihi dii faxint Propriam : ne forte relabar
 Amplius, ut soleo :
 A lterius uitæ in fluctus : agiterq; procellis
 Horridioris Aquæ;

AD IULIUM ANTONIUM CHE-
 REGONIUM IN DVRV AMO
 REM ALDVLAE.

ODE. IX.

i vli rure domi foro urbe miles
 Annosus positus quiescit armis :
 Grandæui remunt Boves Aratra:

C A R M.

Putris in tenui Phaselus Alga
Secreta pariter senet quiete.
At quæ soluet Amore me senectus?
Non si Nestorei mihi dabuntur
Tithoni'ue dies, misellus unquam
Tantum inueniam modum laborum.
Heu duro satius fuit Tyranno
Servire, et gemere in tuo Perille
Tauro condite, Gorgonis'ue vultu
Obdurescere, pascere et rapacem
Crebro pectore Caucaſi uolucrum:
Quam ferre imperium malæ Puellæ.
Nam solus licet ambules beatus,
Et pleno teneas Amore fastus,
Pondus nulla tamen diu puella
Habet, multiuola, et maligna, et Audax
Nec sic flamine summonentur undæ:
Vt mentem huic uariæ prenuunt Procellæ.
Obſiſtam tamen: et leuem et superbam
Prece et muneribus minisq; nitar
Firmam tempore reddere, et Benignam.
Sic molli lapides cœuantur unda:
Sic rubigine conteruntur enses.
Quod si tam ualidum et potens Acumen
Non profecerit: attamen proteruo
Nulla soluet Amore me senectus;

LIB. I.

AD IVLIVM ALEXANDRV
CAPELLAM ET FVSCI
VM SODALES.

ODE. X.

I   Aetus et prudens ueluti futuræ
Frugis, hoc uobis itiner sodales,
Quis uiret frondens docili iuuenta
Robur, inibo.

A tq; cultorem segeti feraci
Cura et omni hunc opera parabo,
Cuius Actææ facili seruntur
Ore Camœnæ.

Forsan effoeta quoq; iam quid ipse
Proferam terra, nisi inane pondus
Pectoris circum penitusq; sanguis
Frigidus obstat.

Alter ò saltem medio superbi
Pulueris cursu uagus usq; rector
Carcere effusis adero sub ipsa
Fine laborum.

Fungar in duro uice cotis ense:
Quæ secandi expers ualet hunc acutum
Reddere, et tantum bene gratulabor
Muneris Acti.

O Diem lætam: mihi cum locuto
Talibus tecum liceat profari:

CARM.

D octe sermones utriusq; linguæ
Dulcis Amice
I ule nunc Phœbi es meritis parentis
F ilius dici: bene qui Senatu
S plenduit quondam Veneto: sed ille
Gratus Olympo.
N uper heu nobis Nebulæ recessu
C andidæ raptus, superisq; Sydus
R edditum, et stellis iterum, suoq;
Sole renidet;

AMARACVS GLYCERE DONO
MISSA, IPSAMET LOQVI=
tur, multis se olentibus herbis &
floribus præferens.

ODE. XI.

E forte Glycere infima
n Herbarum uidear non male olentium:
Quæ nunc exiguum tibi
Deuoti uenio munus Amiculi:
M e quondam Domino Puer:
Dum mensam uariis replet odoribus:
D ilapsus pede lubrico
Hærentem teneris induit Artibus.
H inc illud redolet mihi
Perfusum foliis Ambrosiæ decus:

LIB. I.

Quod non per tenuis Crocus
 Flores, nec sua per lilia reddere
 Narassi poterit dolor.
 Sed nec purpurei vulnus Adonidis
 Vnquam præstiterit: licet
 Amentis maceat sanguine Cypriæ.
 Nam motum grauius ferunt
 Bellorum dominum: quod Cynareum
 Et siluas coleret Venus:
 Mox a primum rabidis fulminibus truce
 Misisse, ut lueret miser
 Crudeli Iuuenis gaudia funere:
 Cuius cum gemitum Dea
 Sensisset, tenui, forte ut erat, Thoro
 Nudum proficiens pedem
 Impegit rubidis sentibus inscia.
 Albentemq; prius Rosam
 Permixon exanimis sanguine Adonei
 Infecit Veneris cruor.
 Quæ quamuis Tyrio murice clarius
 Passim præniteat, tamen
 Ne mecum velit illudere naribus:
 Nam seu me uiridem leui
 Umbra, seu rapidis solibus aridam
 Molliter contuderis manu:
 Spirabunt pariter protinus omnia,
 Quis Aulam domini puer
 Vnguentarius aspersit Amaracus;

CARM.

AD P. GLYCEREN.

ODE. XII.

Estatem nonam agimus uita:
a Ex quo Mercede tua contigit:
Vt non caderem saucius igneo
Ictu, quo præsens mihi pectori
Amor exitium durus inusserat
Atq; ipse leuatus premerer tamen
Hoc perpetuo uulnere: Quod mihi
Corde proprio foueo carius.
Quo sine uitam ducere non uelim:
Nec si imperio orbis donarer,
Hoc grato ualeam igne carere:
Qui te non minus acris adurit,
Quam mihi flammæ uerset in ossibus.
Nec tua me tantum species mouet,
Aut uarias admiror tantum,
Quas bene tractas Palladis artes,
Nec uerborum mellifluus Lepos
Ingenuo additus usq; pudori
Pertentat nobis mentem æque: ut
Incorrupta et non uiolabilis
Vlla arte fides: quæq; uicissim
Me studiis obseruas mutuis,
Vt te paribus prosequor Animis.
Talis tu mea Glycere semper

LIB. I.

Hærebis mihi: teq; tuosq;
Mores istos, et uirtutum
Egregium decus, hosq; decoris
Diuini specimen uultus, et quæ
Egeris, aut bene dixeris unquam,
Haud fraudauero merita laude
Proq; uirili parte reponam
In bene memorem posteritatem;

AD. I. ALEXANDRVM CAPEL
LAM IN OBITU PAREN
TIS CLARISS. V.
CONSOLATIO.

ODE. XIII.

Ux non, uix quoniam reppimus arduos
Colles, in uiridi gramine paululum
Hac sub non temere Iule recumbimus
Frondentum Nemorum coma?
Quam circum feriens Aura remurmurat
Aestuum, et uarios ingerit auribus
Concentus Anium, præ quibus omnium
Contemnas hominum modos.
Sive Antrum potius hoc iuuat ingredi,
Cuius iam ueneror fronte silentium:
Seu fons purus aquis ille sonantibus
Ad se nos prius expetit.

C A R M .

H ic en illa feram, quæ fidibus tibi
Iam pridem cupio iungere carmina,
Quæ, fallit nisi me nunc Animus, leuent
Aegram sollicitudinem.

Q uæ desiderio te patris optimi
Affectum retinens ipsa quiescere
Non unquam patitur fusa perenniter
Artus usq; per intimos.

E t quis non grauius perpetuo ferat
Iacturam capitis, quod foret omnibus
Et præstans adeo, tamq; reduceret
Virtutum solidum Decus.

Q uis mortalibus hanc Numinis abditam
Lucem non doleat? Quæ speciem Deum
Secum nescioquam ferre tuentibus
Cunctis indicium daret.

V erum utcunq; graues dura reuoluerint
Nobis fata uices, quas lachrymis nihil
Immutare queas, est aliquis tamen
Solandi miseros modus.

V el te, præcipuus quem dolor attinet:
Cui tristis merito Pectoris intimum
Semper cura recens dilacerat, neq;
Vllo tempore deserit.

H unc ergo gemina nunc acie parum,
Qui circum tenuis uoluitur, Aethéra
Contemplator, et hinc suspice, quam potes,
Aeternam superum domum.

Illhinc,

LIB. II.

- I** llhinc, ut perhibent qui propius Deos
Attingunt Animis, Aetheream scias
Mentis sydereæ particulam dari
Labis corporeæ oblitis.
Quam, donec minimum libera uinculis
Humanis fuerit, si quis et integram
Seruare et uacuum flagitiis queat,
Huic tandem facilis patet
I n coelum reditus, quo solitum loco
Aeuum perpetuo cum superis agat,
Qua per sydeream lacteus enitet
Mundo circulus orbitam.
H æc sedes pariter continuo piis
Decreta est, sed eam præcipue colunt,
Siqui pro patria mentis acumine
Quæuis gnauiter egerint.
H anc ergo ut tenuit protinus emicans
E putri genitor mole beatior,
Tum qui pro meritis talibus antea
Illhuc intulerant pedem,
O mnes coëlicolis plaudere reddito
Pro se quisq; student, et medium sacro
Ipsam concilio restitunt, ubi
Nectar perpetuum bibat,
Quod tantum superis ducere contigit,
Aut iis, qui similes se superis ita
In terris statuere, ut penitus graue
Detrectare iugum queant.

C A R M.

F elices Animæ, quis hominum modo
Suspexisse datum est altius, ut sibi
Non solum, at Patriæ se quoq; et omnibus
Natas esse putauerint.

I nter quas Animis ille benignior
Cunctis extiterat, dum propius fuit
Nobis, syderibus nunc magis omnibus
Sydus conspicuum nitet.

H æc sunt quæ breuibus Iule resumere
E multis potui, sed quoniam super
Sunt plura, et pariter nos modo surgere
Inclinans monuit Dies,

T u quod subsequitur, nam potes, his graui
Annectas studio, sicq; putaueris
Nil abs te fieri sanctius, ac Patri
Te sic esse simillimum;

A D V R S I N V M P O L E N S E M
P R A E S V L E M P V E R I
C A N E N T E S .

O D E . X I I I I .

A lue Vrsine recens Historiæ decus,
s   Qui scriptis Venetam rem decoras tuis,
Seu terra, egregius, siue gerant Mari,
Pacem, et prælia dicere.

A d te nos A lacres Pieridum Chorus

Pimpleo

LIB. I.

*Pimpleo uoluit mittere uertice,
Ut sedem meritam, quam tibi dedicant,
Nostris iam numeris scias.*

*Tu scriptis medius grandiloquis Titi,
Et Crispi propriis, iudice Apolline,
Sic utrumq; refers gratus, ut omnium
Veracem sequeris fidem;*

AD LEONICVM THOMEVM IN
ANDRELLEM ET BRENTIVM
DEFVNCTOS, HVNC EXTRA
PATRIAM. ILLVM IN PA
TRIA, SED VIOLENTO
ICTV INIMICI.

ODE. XV.

*Vo me uix lachrymis loqui
q Conantem reuocatis docte Leonice?
Ut qua iam solitus lyra
Lusus in iuuenes ludere uirginum,
H ac heu dura sodalium
Lugenti moduler funera Nænia.
Quondam flebiliter canens
Aequales teneris ponere compulit
S appho uerticibus comam:
Dum caræ Libitinam celeres nimis
I nieasse manus dolet*

C A R M .

Timadæ : Iuuenem hæc nuper amabili
 N odo nexuerat pium,
 Et nunc ipsa pari saucia uulnere
 E t Tædas et Hymen parans,
 Sperabat fore felicius omnia.
 C um illi Parca fugacia
 Velox colligere stamina, turbidæ
 F uruum Persephones Thorum
 Fulgenti Thalamo prætulit inuida.
 Quid mirum faciles nurus
 Expressa Aeolio carmina Barbitō
 M onuisse, è propriis feras
 Siluestres trahere blanda cubilibus.
 N on nobis ea uis, neq;
 Quamquam sub tencro pectore nobilis
 V irtus occidit, et labor
 Immensus referens iam prope præmia,
 L uctu possumus hanc leuem
 Saltem quo uolumus flectere uoculam.
 S ed quis uos iuuenes satis
 Digne ornauerit? heu quis lachrymis satis
 T unc indulgeat? ut graui
 Ictu te lacerum uiderit Atticæ
 L inguæ non modicum Decus,
 Caris ante diem rapte parentibus
 A ndrelles patriæq; : quis
 N on iam firma parum duxerit omnia
 H umana, et lachrymabilis

Fortunæ

LIB. I.

Fortunæ miseris subdita casibus?
Qui Brenti te Animam procul
Ab dulci Patria tacte uirilibus
Vix annis, uiolentius
Efflasse audierit Pieridum sacram
Graiarum ac latialium
Et morum pariter nobilium domum.
Heu mortalibus optima
Vt raptim fugiunt, uiuere qui cupis
Felix, credere desinas
Humanis nimium conditionibus;

AD PANDULFVM MALA-
TESTAM PRIN-
CIPEM.

ODE. XVI.

Grandes referens Auos imago
o Gentilis proprio indolis decore,
Virtuti quoq; patriæ superstes
Spes, et exoriens decus tuorum,
Pandulfe, en tibi quantacunq; Nervis
Conatur mea Barbitos sonoris
Offert se, nec habet magis quod optet,
Quam siquid tibi, mulceat quod aurem,
Interdum moduletur, et quod atras
Siquæ sint, ualeat lenare curas.

C A R M .

Si tanto tamen hæc potest honore
 Dignari Superum annuente rege,
 Ut non nil pariter iuuando prosit.
 In te non alia licet feratur
 Gratia, nisi qua fidelis olim
 In Persam Dominum manus potentem :
 Quæ cum nil aliud ualeret, illi,
 In promptu quod erat, uerenter undam
 Haustam Fonticulo obtulit propinquo.
 Quod Rex non mage uilitate Munus,
 Quam rem ex animo atq; Mente prorsum
 Metitus, pariter recepit, illum
 Affectum bene, qui dedit, remittens.
 Qua freti ratione tum Corollis,
 Tum Pomis quoq; uilibus'ue libis
 Magnos agricolæ Deos adorant.
 Nec fas est dare pauperem, quod ultra
 Si det, est graue : computant et ipsi
 Tunc census Hominum, nec est probata
 Res diuis magis ulla, quam uoluntas.
 Hanc autem tibi iam diu dicatam
 Præ me carminibus fero, sed hæc sint
 Num illi consona, quem uelim, Decoris.
 Expecto dubius quid ore librent
 Docto, qui facilem colunt Minervam;

LIB. I.

AD VENEREM.

ODE. XVII.

Vid mihi tecum Venus esse dicam?

q Quæ nouo rursus iecur igne tentes,
Septimum cuius properauit Aetas
Claudere Lustrum.

D esinas quæso, Glycere sat ipsa est
V na, quo memet meus urat Ardor.
E t mihi nil est reliquum, quod alter
Occupet Ignis.

I lle mi totis furit in medullis,
N ullius supra uenientis Vndæ
I mpetu sperans minui, nec ulla
Crescere flamma.

T u modo firmum, propriumq; faxis
M unus id, quo iam satis et super me
D iua ditasti, nihil est, ut ultra
Amplius addas.

Q uin tibi nodo religatus uno,
A rctius multo, propiusq; semper
H æream, quam si uarios in usus
Differar idem;

CARM.

AD GLYCEREN.

ODE. XVIII.

Edebat alto pectore iandiu
S Curis solutum cor Glycere mihi,
Vitamq; partitum per Artus
Corporeos uacuam ferebat.
D onec Venustis de superis tui
Cœlestis oris perpetuum decus
Huc se per ardentis ocellos
Imperius grauibus recepit.
Q uis illud actum continuo meum
Cor me relinquit, sedéq; nudulum
Prima euolat mox se beati
Pectoris in gremium recondit.
I llhicq; tecum quin adeo potest,
Paulatim ut Almo depulerit tuum
Cor dulce templo, quo meus nunc
Spiritus ipse sedet sacerdos.
A t exul illhinc id simul ac mihi
Inane sentit pectus, amabili
Festinat ingressum uolatu
Tam modicis, uacuisq; Nidis.
H inc ille nobis mutuus est Amor,
Hinc sensus unus, quo Glycere modo
Pendemus hærentes, et alter
Vinimus Alterius sub Aura;

AD

LIB. I.

AD SEPTIMIUM ET FUSCIUM
THOMEUM, QUANTIFACIAT
F. PETRARCAE POEMA.

ODE. XVIII.

*Eptimi et Fusci ueterum ac recentum
Impari lingua celebres Poëtae,
Et mihi multum unanimi sodales
Pectore iuncti,*

*Lene deductum, lepidumq; carmen
Lydiae Vatis Dominam carentis
L auream, num uos moueat parumper,
Scire laboro.*

*Me quidem, cultum quotiens uolumen
Illud est sumptum manibus, perenni
Et noua quadam totiens legentem
Detinet arte,
Sic per affectus animum potentis,
Sic uere per miram speciem moratur,
Sic uere delectantur dominae beatis
Moribus explet.*

*Inter et primos adeo uidetur
Inseri uates uoluisse, ut ullis
Quippe, uel paucis merito secundum
Esse negarim;*

CARM.

AD FVSCIUM THOMEVM, QVAM
FELICES SINT, QVI RELI-
ctis cæteris curis, se musis dedunt.

ODE. XX.

Felix ter et amplius ille,
Quem nescia curarum mens potest
Nectere leuibus Pieridum choris.
Neq; honestum multa mercede alto
Committit pelago, neq; medias
Per cædes uadentem aduersis
Hostibus opponit truculentis.
Dudumq; minus populari Auræ,
Regumq; inhians opibus musa
Secreto tenuem accipit antro.
Ut iuuat hunc pede tangere solido
Paucis peruia loca, et audire
Insolitas uoces, ac uultus
Diutorum prope et ora tueri,
Iamq; oriri et crescere uatem
Ad bene memores usq; Nepotes
Venturum ampla laude superstitem.
Qualem te modo uidimus omni
Sollicitudine fusce solutum
Fluuii ad Permessi secessus
Implicitum Choreis musarum.
Dum illhuc saucius et male firmus

LIB. I.

Vix haustum ueni ipse salubres
 Lymphas, Animæ quibus extinguerem
 Ardores, et abluerem quod mihi
 Amor impressit uulnus, Amor, qui
 Acrius ubi me solito corripit,
 Festinans heu totas huc faces,
 Atq; pharëtram congerit únus
 Vultus Glyceres innixus ope;

SUSCITAT LYRAM AD AMO-
 RES PHOEBI CANENDOS,
*inter quos Coronidis amorem nar-
 rat, et Esculapii ortum et edu-
 cationem, quæ optat nunc
 uiuere, ut ei ægrotan-
 tem Glyceren
 committat.*

ODE. XXI.

Vis nouæ tantus mihi mentis ardor
 q Incidit? Quidnam meditare mecum
 Grata testudo uiridi sub umbra
 Dulce referre?

Hic locus certe taciturnus undas
 P ropter inuitat uitreas, et omnes
 E æ uentosi cecidere passim
 Murmuris Auræ.

C A R M .

E t mihi Phœbum tenuem per Auram
C ernere ex alto uideor , quid ergo ?
A n ne Phœbeos moniti canemus
Forsitan Ignes ?

V t leuem cursu celeri secutus
A nxius Daphnen retinente Dextra
P enè : præduro doluit fugacem
Cortice cingi .

V t graues illi Clymene dolores
S ustulit natum Phaëthonta , ut ipse
P auit Admeti pecudes agresti
Tectus Amictu .

V t suos iræ impatiens proteruæ
A cribus fixit iaculis Amores ,
V t q; detecto dedit Ales index
Crimine penas .

N am deo quondam famulans amanti
D etulit lingua uolucris loquaci ,
A lter ut grato in gremio teneret
Forte Coronin .

V oce qua Phœbo solitus nitenti
E xcidit uultu color , et superne
S emper optatam speciem uideri
Exiit omnem .

Quin manu excussæ Citharæ decentes
L eueq; Plectrum digitis , et ipsa ,
H eu nefas , laurus capiti decoro
Lapsa pependit .

LIB . I .

A cre tum cornu solidumq; flexis
P ronius incuruat genibus , superq;
A ptat extento Arcitenens acuta
Spicula Neruo .
M ox et intendens oculos , in uno
H æret obtutu , miseræq; pectus
T raicit , sancto totiens quod ante
Presserat ore .
N on leue exemplum , ut maneat puellæ
V sq; promissis , fidei nec unquam
T ermino aberrant , statuit prius quen
Cunq; Cupido .
V ltimos ergo gemitus ab imo
C orde confosso dedit icta , supplex
I nnocens nequid pateretur infans
Matris in Aluo .
T um grauis circum inualidos repente
C orporis sensus requies oborta , et
S emita infernas Animæ reclusa est
Dura sub umbras .
A t Deo tristis simulac imago
I mpie nati pereuntis unâ
A tq; respersi subiit peremptæ
Sanguine Matris ,
I llico sæue nimis expetitæ
P œnitet poenæq; necisq; amantem ,
S éq; , tam promptas uolucris quod Aures
Præbuit : odit .

C A R M .

Quid sequens dicam? Medias ut artis
 Sæpe tentarit, trepidansq; frustra
 Ipse fomento incolumem salubri est
 Reddere nixus.

Aut ut immensi memorem doloris
 Indicem prisco spolians Nitore
 Inter albens uetuit volantes
 Viuere coruum.

Aut ut exemptis lachrymis acerbo
 Funi, extremum quod amans ualeret,
 Iusta persoluens, gemitu supremo
 Cuncta replet.

Ille et ereptum lacero parentis
 Ventre Chironi puerum sub alta
 Antea tum uitæ celebri magistro
 Misit Alendum.

Qui simul atro teneris Alumno
 Nexibus linguam senior resoluit,
 Imbuit primum leuiter uirili
 Pectora sensu.

Inde mox illi ualidas potentum
 Lætus herbarum Fruticumq; uires
 Omnium, et totum penitus medendi
 Protulit usum.

Namq; morborum perhibent latentes
 Rite cum signis docuisse causas,
 Quæue mortales ope læsa possent
 Membra lenari,

LIB. I.

S iue opus ferro foret ora putris
V lceris scindi, fragiles uel artus
E rigi, lento ue patens foueri
    Vnguine vulnus.
S eu forent fessis grauius, priusquam
F eruerent aestu interiore, danda
Q uae salutaris resoluta miscent
    Pocula suco.
H inc ad occultas reserasse fertur
S emiser uoces aditus et illum
S æpe per sacras Magia tulisse
    Carminis artes,
I am quibus fretus Iuuenis potenter
N on modo affectis opifex adesse,
S istere et fatum ualuit, sed intra
    Limina quondam
A usus horrendi penetrare læti,
I nde mortalem scelerum nouerca
A rte discerptum rediens Auaro
    Abstulit Horco.
O mihi si quis deus annuisset,
V t uel expertus pater ipse Chiron,
I mpotens uel Phœbigena hoc sub æuo
    Duceret annos,
Q uas preces supplex manibus supinis
F underem, uel quis grauibus tenerer
P rotinus uotis, utriusq; sanctum
    Numen adorans,

CARM.

Vt meae saevo quotiens dolore
Angitur praesto dominae benigni
Afforent, quo tunc fugeret reuulsus
Corpore languor.
Qui simul terquet miseram per omnes
Fertur heu repens uelut Anguis artus,
Atq; mox cunctos populatus aufert
Pectore sensus,
Hei, mihi quo tunc Animus labantis
Victus inspecta specie recedit,
Quo mihi defecta abeunt relicto
Membra uigore,
Sed satis, nam me lachrymae quod ultra est,
Iam meae fari impediunt, mihiq;
Penè singultu subeunte uocis
Clauditur usus;

MARTIO ANTONIO PASTIO
VERONENSI, CAUSAS
REDDIT, CUR DIV
TIVS PATAVII
MORETUR.

ODE. XXII.

Antonius quoniam Patavi cessare sub urbe
Iam nimium uideor,
Accipe quae valeant hic me per cuncta morari
Tempora

LIB. I.

Tempora iure suo .

Huc ego digressus uix è puerilibus annis
Patre iubente adii ,

Quo primum teneræ legi mihi cara sodales
Pignora amicitiae .

Quos super adiunxi gratia quoq; lege fidelis
Seruitum dominae .

Tum ueterum a primo consueui tempore mentem
Excoluisse modis .

An pauca ingressus uideor , studiumq; , et Amore ,
Atq; sodalitium ?

E quibus unū unquā si quis mihi dempserit , ambos
Dempserit ille oculos .

Quantum est ingratas animo deponere curas
Dulcibus Alloquiis ,

A ut cum prudentis socios conuenimus , aut cum
Lenibus accipimur

Blanditis grate Dominae , quibus omnia nobis
Esse minora putes .

I llud et est quantum quodam tenuis isse , nec altā
Extimuisse uiam ,

Qua tantum subeas , ut vulgus inaniter infra
Repere despicias .

H æc sunt quæ longe a patria : dulcissima quāuis
Sit : retinere queant ;

CARM.

AD. L. CAMPANVM CAMPVM,
QVOD NOLIT AMORIS VIN
culis irretiri, uel si id omnino
affectat, eam saltem Domi
nam inueniat, quæ iis con
ditionibus prædita
sit, ob quas per
petuo ame
tur.

ODE. XXIII.

A etius uitam perages Amice
l C ampe, si nullis teneare uinclis,
Quæ parum cautis Animis Cupido
Tendere sœuit.
D ulcius curis nihil est solutis,
E t nihil contra grauius putandum,
Quam uago obducta inuolucris subinde
Mente teneri.
S i tibi cordi tamen hoc, et una
H æc tibi insedit penitus uoluntas,
L iberum dedi caput, et sub Arctæ
Vincula mitti,
H anc tibi saltem Dominam parato,
Quæ iugo tecum parili feratur,
S eruitus cui nec grauis esse possit,
Imperiumq;.

Quæ

LIB. I.

Quæ nihil præ te cupiat, nihilq;
Alterum quicquam uelit, atq; soli
Hæreat semper tibi, semper abs te
Pendeat uno.

Et tuis unis oculis ab ipso
Corporis toto habitu placere
Destinet, cunctis aliis uel una
Displicitura.

Auream quæ si speciem pudicis
Moribus uitæ melioris ornet,
Præter hanc nolis aliud, nec optes
Pectore toto.

Omnis ac illhinc tibi sit uoluptas.
Cur enim iactent homines inanis
Diuitum curas mihi? cur honorum
Debile Munus?

Illud hoc unum est animans, quod olim
Protulit compar Deus ipse nobis,
Quod uiris solum bona cuncta secum
Ducere posset;

CONSOLATVR. P. GLYCEREN, NE
TANTOPERE ORIVMCATV
lum uita functum fleat, cum ille ad
Elisios campos inter egregias
Virgines uersetur.

ODE. XXIIII.

CARM.

- O *Ætarum* *Glycere* gloria uirginum
d Iam tandem lachrymis pone modum tuis,
Humentemq; oculis desine turbidam
Nubem tendere lucidis .
- A h quauis *Catulus* flebilis *Orius*
Non æqua ad superos desierit die ,
Perstringes placidi pectoris halitum
Duris usq; doloribus ?
- N on hoc ille piis sedibus additus ,
Non uirtus tua , non quæ uelut aureis
Inserta irradiat *Gemma* monilibus ,
Pulchro corpore castitas ,
- N on hoc *Elisæ* *Blanditiæ* uolunt .
Quas illi in tenero gramine , dum fugit
Diram *Pasiphaën* , exhibet anxia
Casto *Penelope* sinu ,
- V nde in *Purpureo* flore reconditus
Illudit tibi , quæ *Vatis* amabilis
Facta es carminibus *Laura* recentibus
Aeterno celebris die .
- H inc *Sapphò* *Aeoliden* , hinc lyricam petit
Muscæ , dum *Dominae* persimilem sagax
Quærit , nunc tacitum *Blandulus* insilit
Infernæ gremium *Deæ* ;

AD

LIB. I.

AD ADOLESCENTES ET PUELLAS,
UT CONNUBIIIS
INCUMBANT.

ODE. XXV.

Vndum principio Deus
m Ornatum uaria lege Animantium
Vt primum instituit, uago
Impleuit generis cuncta cupidine.
A c quasdam, uelut abditos
Illis igniculos, illecebras dedit,
Quis capti, similes sibi
Dum quisq; ediderit, stirpe subaddita
I mmentos traherent dies.
Hinc nullo sua discrimine gaudia
C omplebant faciles palam.
Nec norat genitor dulcia pignora,
E t natum latuit pater.
Hinc rixæ miseris non sine cædibus,
H inc nulle scelerum modi,
Cum sæpe e patrio sanguine filius
P ænas sumeret, et pater
Nati in uisceribus pollueret manus.
A t prudens simulac rude
Humanum Aetherea sede Thalassius
I nuisit genus, illico
Viderunt homines impia crimina

C A R M .

D etectis oculis , quibus
 Immixtus pietate emicuit pudor .
 H ic gratam Iuveni , sacro
 Vxorem , ac stabili connubio dicans ,
 P rinus prodidit insciis
 Quæ nati pietas , quiq; parentium
 A rdor , quam facili viros
 Vxores colerent lege , quid arctius
 V rbes et populos simul
 Deuincat , retinet , regnaq; principum
 S eruans , ac inopum domos .
 Ergo tam nitidis moribus , ac piis
 T otos uos iuuenes date .
 Et uestris similes edite patribus .
 V os lætæ quoq; maximi
 Amplexæ Hymenis munia uirgines
 R eddentes ueteres Auos
 Felices sobolis reddite coniuges ;

A D M V S A M .

O D E . XXVI .

V sa iam tecum satis hunc in Annum
 m L usimus grata uacui camæna ,
 Quin parum cessas , tenuesq; nervos
 Diua remittis ?
 D um graues imus Danaum per artes ,

Qua

LIB. I.

Qua pedem docti ueteres tulerunt .
 Tam simul paruis humeris nequimus
 Cuncta subire .
 Inde mox largis opibus priorum
 Forsitan mecum grauior redibis ,
 Cum tibi graio uariius nitescet
 Barbitus auro ;

AD PANDULFUM MA
 LATESTAM .

ODE . XXVII .

Iquis forte Rosæ florem tibi cultor Agellī
 s Exigui dederit Pādulse, aut cærea pruna,
 Aut quæ secreta decerpserit arbore mala,
 Hæc tu nimirum non adspernatus , aperto
 Accipies uultu , tecumq; putabis Amici
 Hos Animos ulla non sedulitate minores .
 Hac ergo impulsī spe , quas in uallibus imis
 Aoniæ tenui collegimus ungue corollas
 Mittimus , ut parui quæ possumus , utq; patentem
 Repentes per humum : quod si dignabere fertis
 Vincari modicis caput , et spiraueris ullo
 Tempore scandenti dextro mihi rumine collem ,
 Forsitan ipse sacro rediens è uertice primus
 Incipiam lectas edera contexere lauros,
 Aurea quæ semper uireant tibi tempora circū .

CARM.

O mihi quid potius contingeret, o mihi felix
 Ille dies, mihi cum tua dicere facta licebit
 Maeste tua uirtute, simul uirtute tuorum.
 Nunc uero sat erit, si, quæ, dum seria ludo
 Miscuimus facili linquentes tenuia rerum,
 Lusimus interdum, placida dignaberis Aure;

AD MUSAM. DE LAUDI
 BUS GLYCERES.

ODE. XXVIII.

V ne quoq; extremum Glyceren carenti
 h Dia concedas Erato laborem,
 Dulce quæ nomen retines Amoris
 Sola sororum:

S iue Cyrræi spaciata saltu
 C ollis, aliorum nemorum sub umbra
 L enibus circum fidibus silentem
 Aëra mulces.

S iue Permessi uitreas ad undas
 F luminis, cantus referente ripa,
 M olliter Diuum modularis ignes
 Voce canora.

E rgo quas primum repetam pudici
 P ectoris dotes? fidei ne sacrum
 V inculum, quod iam religata nouum
 Nescit in Annum?

Vinculum,

LIB. I.

Vinculum, quod nec minimum superba
 Sorte cuiusquam poterit resolui,
 Vinculum, quod perfidiae nec ulla
 Arguet Aetas.

An ne quae casto sedet ore nuda
 Veritas illi, probitasque semper,
 Atque iocundo pudor et uenustas
 Iuncta lepore.

An prius solers labor, atque mentis
 Proridae sensus referantur? et quae
 Rebus est illi in dubiis adhaerens
 Ardua uirtus?

An modus famae metuens malignae,
 An ne quae simplex, et hians honori
 Semper est concors famulata puro
 Forma pudori.

Quaeue sic dulci mihi me rapina
 Abstulit, nil ut reliquum supersit,
 Quod meae non ex dominae benigno
 Pendeat ore.

Namque si fas est oculo quid unquam
 Forte mortali superum uidere,
 Id mihi quondam intuitu beato
 Contigit uno,

Versa cum sanctos, acies ad ignis
 Syderum, laeta quibus illa fronte
 Lucidum fulget, nihil esse sensit
 Pulchrius usquam.

CARM.

I nde, quis credat, propius tuenti
C ertus in cœlum reditus pateſcit,
A tq; facturis iter illud, omni
Latioꝛ extat.

N anq; ſi tanta reliqui per omnem
L uce cœleſtes aditum reſident,
S ordidæ in terris Animæ quid ultra
Fata moramur?

Quin eo læti properamus? unde
S pirat hæc nobis levis Aura, cuius
M irus inuitat decor, atq; aperta
Limina monſtrat.

I pſe quam longum fuerit ſuper miſ
V ita, diuinum iubar hoc ſequendo
E ximar cæcis tenebris, et Atro
Carcere Liber;

IOANNIS AVRELII AVGVREL
LI CARMINVM LIBER
SECVNDVS.

RESVMIT LYRAM, QVAM SVPERI
ORE LIBRO, A MVSA BRE
VIS TEMPORIS VE
NIAM PRECA

*tus, dum ad græ-
cos auctores se
conferret,
deposu-
erat.*

ODE. I.

*N uices gratæ redeuntis
Anni,
Lege quæ diuum stabili
I ubente
Debitos terris referunt honores
Tempore certo.*

*C oncipit vires genialis Ardor,
E t nouis æui iuuenescit horis,
Quo semel moto exhilaratur omnis
Conatus orbis.*

*O cio num tu fidibus solutis
D editus fies mihi solus, et te
F orsan immundo paries habebit*

C A R M .

Pulvere tectum

B arbite? haud ista mihi mente clausis
A ereis pendes, licet ipse pura
T e manu templi positum sub alta
Parte reliqui :

C um breuem dulci ueniam Camœnæ
I nterim paucis numeris petui,
D onec ad Dites danaum recessus
Pauper adirem.

V nde rimanti penitus quod ultro
S e mihi ferret, leuiter receptum
I d tibi mecum rediens in usum
Omne referrem.

E n opes ergo quibus ipse posthac,
V t uoles, uti poteris beatus,
E n quibus noles aliis nitenti
Cedere cultu.

Q uod nec audacter, leuius'ue dictum
C ogites, Nam tu nimium nec optas,
E t mea pro, quod satis est, uirili
Ipse parauit.

C umq; tu cuncta statuas prudenter,
I ure ne credas minimum decere,
Q uod nec ornatu nimio, nec ulla
Sorde laborat;

LIB. II.

AD IVLIVM ALEXANDRVM
CAPELLAM, AB AMORE
DEHORTATIO.

ODE. II.

Iquid rerum Iule per usum
s Expertus recte coniecto,
Quod uaticinari prudentes
Dixere uiri, en ego nunc Vates
Ab nimio hoc uultus pallore,
Deq; assiduo pectoris halitu,
Et titubantibus adeo uerbis,
Vesanam auguro forte aliquam tibi
Iam circum praeordia sensim
Repentem curam, quæ dura
Hac te uiuere conditione
Ipsa uolens cogit nolentem.
Huic nisi tu principio gnauiter
Et forti animo obstiteris, frustra
Post ipse reluctabere, cum super
Ingestus turbarum cumulus
Te, quam ut ualeas ferre, ualentius
Premet, usq; adeo largior ingruit
Fons semel haustus sollicitudinum.
Sed non ulla tamen magis acriter
Pestis uitanda est tibi, quam trucas
Subigi sæua lege Cupidinis.

C A R M .

Hæc penitus defixa medullis
 Internis, et mordicus hærens,
 Non nisi primos pascitur artus.
 Hæc et mentis nititur arcem
 Tormento excussam illecebrarum
 Perniciosis hostibus ingredi.
 Quos ualidis conatibus alto
 Deturbes solio est opus, et procul
 Inde extrema in parte relèges.
 Atq; ipsa dei quotiens improbi
 Species obuersabitur oculis,
 Auersus contineas uisum, et
 Ne te fallax illius Aura
 Falsis teneat blanditiis, caue.
 Interea quæ uerba salubriter
 Olim, dum forte anxia deuium
 Natum quæreret, effata est Venus,
 Si uarat, Audi. O si quis Amorem
 In triuiis errantem uiderit,
 Meus est fugitiuus. pretium sibi
 Index Basiolum Veneris feret.
 Verum si ad me huc egeris illum,
 Non solum tibi Basiolum uelim,
 Sed multo plura habeas hospes.
 Est puer insignis, tu propriis
 Hunc cognosce notis, Nam corpore
 Haud quaquam toto albicat, Igni
 Assimilis, cui lumina flamma

LIB. II.

Fronte micant acri, Mens est mala,
 Verbulaq; olli suauia, nam quod
 Loquitur non sentit idem, Mellea
 Vox quoq; sed cum incenditur ira,
 Est fera Mens, fallax, fraudatorq;
 Et mendax puer acria ludit.
 Crinibus intonsis caput ornat,
 Osq; ferum, faciemq; proteruam,
 Exiguasq; manus habet, attamen
 Procul ei aculatur, et in luridum
 Acheronta ferox usq; nec ipsi
 Curat Stygio parcere Regi.
 Membra quidem nudus, sed Mentem
 Velatus, Ausq; aduolitans modo,
 Corde uiri, Gremioq; puellæ
 Insidet, ut spretis ita cunctis
 Mente leui, curaq; ferantur.
 Sunt quoq; et Arma illi, exiguoq;
 Ferit Arcu, paruaq; sagitta.
 Parua sagitta quidem, sed et altum
 Aethera sæpe petit, sed et ipsum
 Sæpe Iouem, proprio qui numine
 Summumq; polum, et sydera torquet.
 Parua Pharetra Humeris dependet
 Aurea, et intus amari Calami,
 Quibus hic me quoq; matrem sæpe
 Sauciat, omnia sunt sæua, omnia.
 Multoq; sibi est sæuior ipse.

C A R M .

Fax modica est, superat tamen illum
 Quo clarent penè omnia, Phœbum.
 Ergo hunc si capias age uerbere,
 Neq; tu miserare, ac si flentem
 Aspicias fortasse, cauto
 Ne te decipiat, si arriserit,
 Magis attrahere, si suauia uellet
 Ferre tibi, fugito. sunt noxia
 Oscula, et ipsis sparsa labellis
 Toxicæ, si tandem tibi dixerit
 Hæc cape, nempe tibi hæc mea cuncta
 Largior Arma lubens, nequid tu
 Contigeris, fallacia munera
 Hæc speres, nanq; omnia Amoris
 Sunt ardenti infecta ueneno.
 Sic dea, quanuis ipsa parens foret,
 Multa diu conquesta est quærens,
 Donec latitantem illum, et multum
 Ambustum facc propria comperit
 Nescioquam complexum Psychen,
 Quam, Matris præceptorum immemor,
 Ne cui scilicet unquam uellet
 Se Vinclo sociare iugali,
 Vxorem optarat sibi, iamq;
 Inde pater natam susceperat,
 Quæ quanquam semper Mortalibus
 Aegri non nihil afferat, iis tamen
 Diatur Ampla uoce uoluptas.

Hæc est

LIB. II.

Hæc est quæ falsis, et leuibus
 Munita bonis ægritudinum
 Cupidis Animis insidiatur.
 Quam semper ueluti dominam pater
 Assiduus comitatur, et illius
 Dura stimulos acuit cote,
 Quis agitata nequit mens ullo
 Fine regi, sed lapsa refertur
 In perus, nullisq; tenetur
 Virtutum uinculis, quibus ego te
 Iule uelim adstrictum, leuiumq;
 Immunem sic ducere uitam
 Curarum, uacuumq; laborum;

CONATVR NICOLAVM SCHO
 LAMPATAVINVM ABSEN
 TEM, ET ALIAS RES AGEN
 TEM DOMVM, AC AD DI
 SCIPLINAS, QVAS
 CALLET, RE=
 DVCERE.

ODE. III.

A epius de te querimur, quod absis,
 s Et diu cesses Schola, uix ut ultra
 I am tui desyderium morantis
 Ferre queamus.

C A R M.

H ic locus nam quid iuuat, et quid his te
R ebus indignis animum fatigas ?

A ltius quo non alius profundum
Aethëra posset

S candere, et cunctos nitidi subire
O rbis amfractus uagus, et liquentum
Ignium solers penitus latentis
Quærere Causas .

N ec magis quisquam potis esset, oris
S piritu grato grauius referre,
Quæq; perpendis, pariterq; magno
Pectore promis .

S iue terrarum, pelagiq; longos
A mbitus tecum studio recensēs,
S iue metiri numero carentis
Pergis Harenas .

S ordidis ergo, cupidisq; rerum,
Quiq; uicturi satagunt, et ullo
V iuere ex uoto nequeunt beati,
Ista relinque .

N am satis quondam puero benigne,
E t manu largæ superi dederunt,
V nde, quo posses sapienter uti,
Esset abunde .

A dde quod tempus placidæ quietis
I nstat, ac istis inimica curis
A nxius ætas properata serum
Vergit in Aeuum .

Quin

LIB. II.

*Quin tibi cursu propiore tandem
A ureæ portus petitur salutis?
Lætus ut hoc, quod superest, secundo
Tempore uiuas;*

AD HERMOLAVM BARBARVM
P. VENETVM, IN DIO-
SCORIDIS TRA-
DUCTIONEM.

ODE. IIII.

*St repens pedibus paruus humi Leo,
Quod uernis Animal flatibus, et leui
Tantum uescitur Aura,
Hermolae coloribus
Contectum uariis, nam penitus refert
Quoscuq; attigerit proxime. At est quoq;
Huic cognominis Herba
Terræ uersicolor suæ,
Sive hæc Cyaneo, seu uiridi fore
Illam, uel croceo tegmine iusserit.
Hæc sed cuncta potentis
Naturæ prope ludicra.
Quid tu? Qui propriis uiribus, et graui
Verborum serie grandia stirpium
Sic miracula promis,
Gemmarumq; ualentium*

C A R M .

*M*anes penè cauo demere Tartaro.

*H*is quam perspicuo, nec tenui tamen
Discrimen facis ore.

*I*llas ut bene frondibus

*E*t Ramo et foliis et floribus explicas.

O fœcunda Animi copia. Quod tibi
Narratur, simulatq;

*D*octorum uenit Auribus

*P*erceptum, hoc adeo non simile est sibi,
Vt se sic oculis protinus indicat.

*T*alem Protea quondam

Passum uincla tenacia

*P*astori species mille putauerim

Induxisse nouas, horribilem feram,

Ignemq; fluiuiumq;

Dilapsum in tenues Aquas;

AD HIERONYMVMBONONIVM,
NIHIL ESSE PRETIOSI
VS TEMPORE.

ODE. V.

*V*lla maioris pretii supellex

n Temporis paruo fugientis usu

Contigit nobis Superum benigno

Munere Diuum.

*Q*ua frui siquis scierit Bononi,

Ille

LIB. II.

I lle præcurrens opibus potentis
D iuites, solus poterit beatam
    Viuere uitam.
S eu diu semet stabilem, aut caducum
C ogitet, nam quid sapiens putabit
E sse momentis trepidantis horæ
    Carius unquam?
T emporis prono simulac abuti
P arcius cursu statuet, quod inter
M ulta, quæ nobis aliena, nostrum
    Extet id unum.
C uius immensæ penitus rependi
V lla iacturæ nequeat facultas,
N on opum, non quos popularis Aura
    Iactat, Honorum.
E rgo ne cesses sapienter unâ
H oc opus planè properare mecum,
N equis enadat tibi punctus Aevi
    Segniter ullus;

AD MVSAM, IN PETRI BEM
BI. P. VENETI LAV
DEM.

ODE. VI.

e Cquod Dina Corollis
Istis floridulis tuis

C A R M.

Dignum nunc statuis caput?
 Cui tantum in tenero sinu
 Nunc Myrti, ac Ederæ foves?
 Istis cui manibus sacris
 Tantum nectis odorum?
 Nunquid forsitan hæc meo
 Bemboserta uirentia
 Dulcis Pieri præparans,
 Nascentem quoq; ad ipsa
 Incunabula tendis
 Exornare poetam?
 O quam principio indolem
 Præ se mirifice tulit
 Ille, cum patris optimi
 Nuper carmine turbidam
 Ausus tangere mentem,
 Admouit solidam ori
 Heroi sonitus Tubam.
 Vel cum sæua Cupidinis
 Longum uulnera pectori
 Affixa indoluit suo,
 Quod æternum Elegis foret
 Dura pignus Amicæ;

P R O

LIB. II.

PRO. N. FRANCO AD ALPHON

SVM RERV M HISPANIARVM

scriptorem, post captam de infide=
libus Urbem Granatam ab
inuitissimis Hispaniæ
Regibus.

ODE. VII.

*St opus dignum pretio, Minora
e Quæq; spernentem, nihil haud superbū
Aggredi, et magnas nisi res potenter
Sumere agendas.*

*S e q; post offert merito secundis
L audibus, qui iam benefacta puris
I mprimens scriptis, eadem perenni
Dedicat Aeno.*

*Qualis Alphonse propriis inisti
G entis Hispanæ calamis honores
N uper, et regum merita decoros
Laude triumphos.*

*V t uiris urbem, studiisq; Belli
A speram, et multis aliunde sumptis
E t suis sese decimo tuentem
Viribus anno*

*R egius tandem vigor, atq; uirtus
B ellica, et prudens superarit Astus:
I am quibus sanctæ fidei rebellis*

C A R M .

Quisq; pauescit.

V t tot ex una Hesperia potentum
P rincipum late populi uolentes
S igna diuersi sequerentur uno
Nomine Regum .

V tq; Mendocæ Duo tum ualentis
R oboris summis opibus frequentes
I uuerint, tum consiliis, subinde
Castra secuti.

D eniq; ut nobis aliquando nomen
P erditum tanto retulit Trophæo
S acra maiestas, docuitq; Victos
Vincere posse.

H eu pudet quantas tulimus referre
I andiu clades miseri, et quod ignis
I lle Turcarum opprobrium perenne
Dirus inussit,

C um pias quondam uiolentus urbes
A bstulit cunctas Danaïs, et ultra
I mpius Flammæ Italas ad usq;
Protulit oras :

Q uem neq; extinctum, neq; se mouentem,
P erfidi sed iam uomitum furoris
F orte spectantem cohibebit unus
Victor Hiberus.

N am simul sanctos superum fauores
H ausit, ut gentis adeo feroci
P ræditas cultu domitare tanta

Quiuerit

LIB. II.

Quiuerit Arte,
Hunc quis ad cunctos dubitet furentum
Impetus ire oppositum mereri,
Summa cui rerum bene cedat omnis,
Imperiumq;?

AD NICOLAUM PASSERVM PA
TAVINVM : EVM RECTE
BEATVM DICI, QVIVI
TAFVNGITVR
QVIETA.

ODE. VIII.

Olis Passere mallibus
n Quenquam deliciis, aut opibus leuem,
Vel quod credulior sibi
Insanis inhiat semper honoribus,
Iam felicibus hunc, uelut
Immunem miseris sortibus, inferi.
Nam siue undiq; sordibus
Angustis premmur, seu nitidi sumus
Reges, nescioqua tamen
Vrgemur pariter sollicitudine.
Quod si in propatulum suis
Quicunque explicitis conditionibus
Optandi dederit uicem
Cuiunq; , ut libeat, summaq; , et infima,

C A R M .

Cunctorum simulac bonis
Immixta exiguis tot mala senserint ,
E t purum penitus nihil ,
Mox omnes uideas sorte domum sua
Contentos petere , et graues
Quoscunq; ingenua peste relinquere .
Felix qui solida potens
Quamprimum requie , nec caput anxius
In rebus posuit , ne q;
Plus æquo placidis arduus extulit ,

A D S E M E T A D H O R -
T A T I O .

O D E . IX .

E rge , quid cessas ? patet hoc aperte
P rotinus cunctis iter , ut uolentes
I mus , et nosmet properamus æquo
Sistere Campo .
A tq; si moles prius obstet ulla ,
Quominus iam tum uidearis apte
I rgredi , ne tu tamen abstineto
Promptius ire .
H anc enim mox cum superaris , illhuc
V eneris , quo non alius patefcit
P lanior nobis locus , atq; callis
Latior ullus .

LIB. II.

Qua per Apricum nemorum Vireta,
Perq; florentum medios odores
Lætus ad sedes superum beatas
Leniter ibis.

Nam semel pressis, et humi relictis
Noxiis curis, erit Aequa posthac,
Quæ tibi forsân poterat uideri
Ardua, uirtus.

Vna quæ cunctos aditus recludit
Asperos nobis, facilesq; reddit,
Quæ ue mortales super astra prorsus
Vna reponit;

PVER PRO CIVITATE TAR
VISINA AD CARDINA
LEM GRIMANVM.

ODE. X.

Iuæ quæ lauitis comam
d Puro Castaliæ Rore, nec alteri
Quam Phœbo sinitis sacrum
Contingi laticem, ducit amabiles
Dum uestros medius choros,
Vel cum fatidias plena uolens suis
Miscet pocula vatibus.
Nunc primum teneris ingredior puer,
Si fas est, pedibus nemus,

C A R M .

Vestrisq; admoueo fontibus oscula ,
 F retus quo ualeam meas
 Tanto primitias edere principi ,
 I sti , qui licet omnium
 Splendens Pontificum præniteat decus ,
 V tanq; has tenues tamen
 Nunquam (quæ grauis est ipsius Aequitas)
 A spernabitur Insolens .
 Ergo cui pariter Maxime Principum
 V irtus unanimi gradu
 Fortunæ subit , et fertur , et omnia
 A equali uice temperat ,
 . Salue , nam prius hoc Aonidum chorus
 I n tanta tibi deditæ
 Urbis lætitia dicere postulat ,
 D ehinc ut quam stabili tibi
 Intexant serie stamina Virgines ,
 Quæ fata ad superos neunt .
 Nam tu cum uario multa peregeris
 D octrinæ studio diu
 Sublimi ingenio functus , et hac graui
 M ortales ope Iuueris .
 Hinc uitæ ingrediens mox iter alterum ,
 H umanum ut foueas genus ,
 Patrum consilio et munere Maximus
 F ies perpetuo Pater ,
 Omnis cui merito pareat , et libens
 O mnis quem ueneretur , et

LIB. II.

Quem uere solidas continuo uices
I *llius gerere autumet,*
Qui cœlo ut superis singula prospicit,
S *ic mortalibus omnia*
Aequa pro meritis lance reponderat;

AD CASSANDRAM FIDELIEM
VENETAM, VT SE AD HI-
SPANIARVM REGINAM
LIBENTER CONFE-
RAT, ADHOR-
TATIO.

ODE. XI.

N a nimirum Series Fidelis
u *Rebus est concors superis, et imis,*
Qua simul cunctus uariat, simulq;
Conuenit orbis.
Quæ licet paucis soleat patère,
H *anc potest plene tamen intueri,*
Quisquis attente propiora nobis
Pensitat Aequus.
S *æpe nonnullos adeo sub uno*
D *ispares tecto uideas, ut illos*
I *nter immensi mediam putaris*
Aequoris undam.
A *lteros forsân simili propinquos*

C A R M .

M ore , sed toto penitus remotos
O rbe , uis fati parilis uolentes
Coget in unum .
H incq; tu nusquam Hesperiae potenti
V isa Reginae cupide uocaris ,
S umma nam uirtus utriusq; summo
Consonat astro .
I lla regalis specimen decoris ,
O mnium quot sunt simul , et fuere ,
A c erunt unquam Aetherei sub amplo
Culmine tecti .
G rata tu Diuis et Amica Musis ,
V irginum splendens decus eminentum ,
P erditum longo reuocans ab Aevo
V na reducis .
E rgo quod felix tibi sors benigne
R egis offert manibus , uerenter
S ume , et in tanto Superis habeto
Munere Grates .
N anq; uix illhuc uenies , et Almam
S enties terrae speciem beatæ ,
M ille cum lætum tacite subibunt
Gaudia pectus .
N ec tibi speres breuibus referri ,
Q uæ mihi in mentem ueniunt notata ,
M ulta dum Franchus memoranda dolci
O re recenset .
Q ui semel summi uenerandus illhic

LIB. II.

P atris orator, meliora quæq;
M ente scrutatus, memori referre
Singula gaudet.

S ed nihil felix reputes benigno
E t graui regum magis et beatæ
S tirpis aspectu referentis omni
Indole reges.

Q uo tibi quondam dabit ut fruarè
N obilis Virtus tua, cum patebit
I n dies maior, peragente certo
Ordine rerum;

AD MARSILIVM FICI
NUM FLORENTINVM
IN LIVOREM.

ODE. XII.

B am forte, salubribus
i Quæ Lymphis Aponus persurit, anxius
Quæ tantum liquido ignium
Nais concipiat pectore Marsili
A eternum Sophiæ decus,
Seu uiuo tumeat sulphure, seu Nitro,
N igrantis'ue Bituminis
Interfusa graues æstuet halitus,
S iue hinc semita deferat
Vndas Tartarei fontis ad igneas

C A R M.

D iris peruia fontibus ,
 Heu tristis mihi cum belua Deuio
 H orrenti subito specu
 Visa est se celerem tollere , cui manus ,
 E t Frons , et caput , et pedes
 Humani , reliquo corpore squallidus
 S erpens inseritur uagis
 Instratus leuiter tergora pinnulis .
 H uic dextra geminae faces ,
 Quarum mox ubi me contigit altera ,
 I nfecto sibi pectori
 Crassantem subigit sauius alteram :
 A tq; istis , ait , ignibus
 Hic me perpetuus ardeo , uiderim
 S iquando meritis bene ,
 Nunquam laeta nisi nobilium malis .
 H is sic Attonito mihi ,
 Ambustoq; hominum tunc genus excidit ,
 Qui monstro huic penitus dati
 Despectant oculis omnia liuidis ,
 V t iam nil cupiam magis ,
 Quam tecum miseros effugere Inuidos ;
 A D

LIB. II.

AD HIERONYMUM BONONIUM
PETENS, UT QUAE RVRI
COMPOSVERIT, EDAT.

ODE. XIII.

V re quid nobis tot agens diebus
r Quod diu spiret referes Bononi?
Quos legis, quorum tibi summa semper
Copia, flores?

A rte cui doctis manibus magistra
N ectis hæsuras capiti Coronam?
*Q*uæ tibi Halantes Pieris per Herbas
Læta ministrat?

M ollibus num te uiolis moratur
H æc, an incumbit rubidis Rosetis?
E t leui neptem folio latenter
Iungit Acutum?

*Q*uicquid intexis uacuis, petenti
D ulcis imperti socio benigne,
O mnium tantos tibi qui recessus
Inuidet unus;

AD FUSCIUM THOMEVM DE
IOANNE Laurentio Veneto.

ODE. XIII. I.

s Vnt uera Fusci, quæ mihi de tuo

p

C A R M .

Laurente narras sæpius ? ut graues
 Virumq; curas, et Deorum
 Consilio meditetur æquo .
 I nterq; summos implacidum decus
 Aestus honorum mobilibus iocis
 Deducat interdum morantem
 Collibus Euganeis Camœnam .
 Qua lætus olim scandit in Aonas
 Montis , et illhic uirgineos Choros
 Inuisit Audax , et soluto
 Castalium bibit ore nectar .
 E rgo aut ferenti grandia dextera
 Tractat potentum munera Principum ,
 Dulcesq; opum fructus honestæ
 Consequitur segetis Beatus .
 A ut atra fronti nubila differens ,
 Persundit alto carminis , et lyræ
 Ardore mentem , dein recepta
 Pyndaricum mouet arte plectrum .
 T um uero cœu cum nubibus arduis
 Coactus imber constiterit notho ,
 Mox ingruit terris , ruitq;
 Crebrior innumeris harenis ,
 S ic ille grandi turbine conatus
 Viuacis Auræ , fertur in abditas
 Regumq; laudes , et Deorum
 Plurimus , atq; uirum per ora
 D iffundit illos , et grauius situ

Premente

LIB. II.

Premente denso carmine uendicat.

Quid? cum patenti Aluo fluente

Leniter, et uitreo liquore

Descendit acris per medias faces

Sæuæ puelli matris, et igneos

Dulcis Iuuentæ secum Amores

Præteritos uacuis recenset.

Tunc omnis illi molliculus Iocis

Ridet uenustus in labiis Decor,

Et gratiæ ludis, et omni

Implicitæ Veneres Lepore.

O quanta puri pectoris est fides,

Quam non medelæ uulnificum patet

Telum, quod insedit medullis

Iam penitus teneris ab annis.

Sic quondam Erichthei filia coniugis

Hærebat ardor pectoribus sui

Semper, nec unquam corde Procrin

Aeolides Cephalus mouebat.

Quanuis Himeti uertice dum feros

Sectatur Apros, hunc male cognitum

Aurora, quadrigisq; raptum

In Gremio roseo Foueret;

AD IOANNEM REGIVM.

ODE. XV.

Sæpius Regi ueneratus æqua

p ii

C A R M .

Mente cœlestes precor , ut Benignum
Hunc diu uobis Dominum secundo
Sydere seruent .

Mox ut illius meritis honores
Debitos spectent semel , et fideli
Lancis æquata Trutina laborum
Præmia librent .

Nam quis , ut nosti , melius tot annos
Res piæ tantas fidei peregit ?
Dum Patris summi Venetas ad oras
Nomine degit .

Mitto quot Romæ uaria negotii
Sorte distractus tulerit , referre .
Sive quæ quondam residens Hiberis
Vrbibus egit .

Et tamen cessant Homines benigne ,
Quæ satis nunquam ualeant merenti ,
Reddere , Ingratum genus , atq; iniqua
Mente ferendum .

Auguror sed iam prope tempus esse ,
Si mouet ueris mihi Phœbus ora ,
Quo moræ hos tantæ pudeat , inuictq;
Damna rependi .

Namq; Iam pastor sapiens propinquat ,
Qui sacro longe remouens ouili
Desides , large pecus omne pascet
Frugiferentum :

AD

LIB. II.

AD INGENVOS ET DOCILES
ADOLESCENTES SVOS.

ODE. XVI.

Vam uirtus nihil ardui
q Præstet: ueridico discite Carmine:
Quod nunc Pieridum sacris
Vates ex Adytis profero uirginum.
H æc Fati horribilem metum
Instantis minuit: sternitur huic dolor:
H ac uincit labor omnia:
Nec feruens refugit tundere uiuidum
H ydræ multiplicis caput:
Sed qua se innumeris anguibus impeti
S entit: qui prope pullulant:
Hac instat penitus parte ferocior,
D onec iam fera sæpius
Victrix Herculeis concidat ictibus.
S ic uos o Iuuenes mihi
Intentis operam nunc date uiribus,
E t gratam sibi singuli
Partem Viperei uerticis amputent.
H ic Vatis subeat uicem,
Primas Syderei muneris occupans.
A lter Rhetoris impleat
Humano officium quolibet altius.
N ec qui lucida Sydera

C A R M .

Solers inspiciat, desit : at huc quoq;
Causas cum specularitur,
Hæc ad perveniat Munera particeps .
Recta pergite semita
Hæc omnes igitur, Dux ego sedulus
Vobis non abero uspiam,
Quo uirtus Hilaes unica Duxerit ;

CRETICVM CAMERTEM HOR-
TATUR, VT IN PATRIAM
redeat post perpeßos multos labores,
dum utranq; linguam, ac di
sciplinas perdiscit .

ODE. XVII.

Ebus hærendo propius, quid ipsæ
Polleant intus sapiens futurus
Discat, et vires utriusq; linguæ
Calleat, optas .
Quæ tibi quondam ratio ut suborta est,
Tum truces audes Pelagi procellas
Temnere, et Graias sitibundus urbes
Pergis adire .
Atq; iam dulci patria remotus
Hic uolens septem remoraris Annos,
Vnde quæsitum meritis reportas
Cretice Nomen .

Inde

LIB. II.

I nde sermonum rediens homustus
D otibus, doctos Patavi recessus,
E t penum rerum cupido beatam
    Pectore quæris.
C uius ut fias satur, ecce rursus
H ic tibi externa est domus, inq; cursus
A lteros septem melioris Aevi
    Ducitur Actas.
E rgo Iam plenus, patriæ ne curam
F orsan induces Animo? et subibit
I am tibi grato locus, unde primos
    Sumpseris ortus?
H ic suo nam te sibi iure sancta
A sserens dextra reuocat, quid ultra
T endis? incassum properas, et isthic
    Terminus hæret.
D ulcibus sic dum teneor potentum
I pse Musarum studiis, et ocii
D ebitus dudum patriæ duo bis
    Lustra reposcor,
H ic ubi leuam latus Urbis urgens
F ertur amœnæ prope littus oræ
C æsarum subter monumenta leni
    Ariminus unda;

CARM.

AD NICOLAVM PASSERVVM
DE THEODORO GAZA.

ODE. XVIII.

Oc quodcunq; uides , undiq; si caput
h Electas , Sydereo uertice contegi ,
Parcarum tenet arcto
Nodo serua necessitas .
N am qua Romulidas Albula perfluit ,
Illum , quem totiens laudibus omnium
Miramur , Theodorum
Audire hic memini senem .
I s rerum mihi tum perpetuis pares
Causas principiis dicere , sic nihil
Fati sorte potentis
Immune esse , sed omnia
A eternis superum obnoxia legibus .
Hinc solis uarios , et Triniæ graues
Defectus , et olympo
Certas Syderibus uias .
H inc quæ terribili sæua Iouis manu
Mittantur pluuia grandine fulmina ,
Terrarumq; tremorem , et
Nautis exitium insciis
I ncertis tumidum temporibus mare .
Hæc nanq; Aetherio mentis ab halitu
Diuinæ intus habere

Infusum

LIB. II.

Infusum, atq; per arduam
Molem sese agitantem undiq; spiritum,
Aiebat: tenues unde animantibus
Vitæ, quæq; sub altum
Marmor, quæq; uel Aetheris,
Vel terræ uario munere uescimur.
Quin inde ingenio, qua sapimus, Deum
Ipsoꝝ quoq; puram
Nobis particulam dari,
Quæ quondam in numerum syderis artubus
Terrenis resoluta euolet, et sua
Cœli parte residat
Simplex, nec tenebris, neq;
Iam tunc corporeo subdita carceri.
Sic nobis liquido Passere flumine
Verborum ille solebat
Qui iam cœlicola ante, quam
Humanum et male mortalibus additum
Torporem exueret, continue tamen
Versabatur in ipsis
Terris sydereum decus;

CLYCIE AD SOLEM, SED ME-
TAPHORICE AD MVSAM.

ODE. XIX.

Ertimur quo tu sacra lux perennâ

C A R M.

D uceris cursu, sequimurq; cunctis
P enè momentis, tua dum renident
Lumina terris.

E t tuos, donec superis aberras,
N octe, quam longa est, reditus moratæ,
M ane mox omnes iterum ad beatos
Flectimur Ortus.

V nde quod passis foliis uiremus,
Q uod comam grate uiolæ rubentis
A emulam passim gerimus, quod ipsæ
Viuimus abs te

P rouenit, quæ nos radiis superne
S uscitas tantis, et humo refotas
Q uantulas parua prohibes Iacentis
Vna perire.

F I N I S.

IOANNIS AVRELII AVGVREL
LI LIBELLVS IAMBI-
CVS SVPERAD-
DITVS.

ADMVSAS ACCEPVM EIS RE-
FERRE SOLIS, QVOD GRAN-
DIVS NESCIO QVID LV
SVRVS SIT.

CARMEN. I.

○ Implæus hic est collis? hunc
dulces habent

p Passim Camcenæ? Phœbus hunc
lubens petit?

Cum ponit arcum, cum Lyræ
manu caput?

Huc me quis ergo duxit? huc quo tramite
Pedem beatus intuli?

v Ili ne quicquam contigit felicius?

Quam sub uirente semper hac Lauru, sub hac
Pinu, uel intra myrteum hoc ferri nemus?

Vel ad scitantis puriter Lymphæ caput
Huius sedere fessulum?

Quis ò canoras ocyus mihi fides

Ferat? quis hic me cœpit ultro spiritus?

Auet latente mens furore percita,

IAMBICVS.

*Sequensq; gestit os, manusq; grandius
Nec usitatum ludere.*

*Duxistis hæc in alta uos me culmina
Musæ: rigastis ora uos puris mihi
Vndis: refectumq; excitastis optimæ:
Accepta uobis quæ frequenter unicus
Referre par est omnia;*

AD IVLIVM · II · PONTIFICEM
MAX · IN COMMVNI

*Omniuni summi eiusdem
Pontificatus plausu
Gratulatio.*

CARMEN · II ·

*Ecunde Iuli pōtifex Sanctissime,
Optate cunctis gentibus diu pater,
Electe summo nunc iubente coelitem,
Patrumq; uotis omnium fauentibus,
Iam quisq; pro se gratulantes offerunt
Tibi, quod esse deditæ signum queat
Mentis · Potentes urbium uolentium,
Rerumq; firma publicorum pectora
Legationibus datis frequentibus
Spondent, fidemq; dedicant læti suam:
Tanquam daturi prodeant maius nihil.
At qui minori sorte uictum temperant,*

LIBER.

Omnes opellam pollicentur uberem,
Præstare qualem diligens uirtus potest:
Quos ut tuorum scripseris semel gregi,
Dignere læto contueri lumine.
Spe cuius ultro motus ipse gratiæ
Ausim reposti collis ad cacumina
Repens anhelans ac laborans tendere.
Vbi sorores floribus sertum nouem
Texunt micantibus, æmulisq; syderum:
Quod inde mecum deferens tibi sacrum
Pergam superbis dedicare postibus
Templi, quod ulnis sustines unus tuis.
Ne prorsus ergo seduli Munusculum
Vatis, pusillum sit licet, despexeris.
Nec ille nanq; cuius hic uicem geris,
Rerum supernus fabricator omnium
Terris inhabitans paruulos contempserat;

IN EODEM PLAVSV. CESSATV
RAM SYDERVM MALIGNI
tatem, quam Vates minantur,
Principis pii guber
natione.

CARMEN EX SOLIS IAMBIS.
III.

m Inantur Astra quid tot imminentia?

IAMBICVS.

Famem'ne, Bellá ue, aërem'ue morbidum?
 An esse cuncta sic maligna credimus?
 Vt ulla prorsus haud queat benignitas
 Iouis innare, uel fauere Cypridis?
 Nihilq; cœtus orbis addet ultimi
 Fauoris? atq; nos relinquet inuidens
 Fauentium illa uis suprema syderum?
 Quid heu cauere cogitent homunculi,
 Quod imminere fata cuncta destinant?
 Dedit sed ipse Principem Polus pium:
 Secusq; forte res minata habebitur.
 Eo ferentur imperante rectius
 Iniquitate siqua uicta temporum
 Gradu labare de priore Cœperant.
 Eo regetur imperante iustus
 Id omne, cuius ipse iam potens, tenet
 Vicem suapte ui mouentis omnia.
 Redibit ergo seculum, quod artea
 Semel fuisse fabulantur Aureum.
 Vigeat omne protinus bonum: simul
 Scelus potenter æquitas fugauerit:
 Nec ulla nos tot impiis pios malis
 Premet leuata syderum malignitas;

LIBEI.

IN EODEM PLAVSV: SPERAN

*dum esse bonis omnibus omnia in melius
cessura sub frugifera almi
Principis quercu.*

CARMEN. IIII.

Vid non sub almo iam decebit Principe
q Sperare uos omnes bonos?
Sperate uestris apta uotis omnia
Iam iam futura proxime.
V irtus aperte uestra fiet amplior.
Crescent uicissim præmia.
P rostrata passim prauitas calcabitur.
Pœnæ sequentur crimina.
V t Roma priscis restituta moribus
Caput decenter efferet,
O rbis uerendum semper, et summum caput,
Fidei Caput sanctissimæ,
E xemplar huius prosequantur cæteri
Quacunq; parte Principes.
H orumq; tales protinus Ciues erunt,
Quales et ipsi principes.
G audete honestis qui ualeatis artibus,
Nec iam labori parcite.
M erces abunde præparatur omnibus
Hoc sub patente robore.
H æc quercus olim pauperat sub altero

IAMBICVS.

Pastore non paruum gregem.
At ipsa eundem pullulantis ambitu
Maiore nutrit Pabuli.
Creuere Ram, creuit et stipes, diu
Cultore cultus sedulo:
Cuius supremo defluet cacumine
Optata pax mortalibus.
Vescantur omnes glande, qua quondam ferunt
Auctum sub Auro Seculum;

IN EODEM PLAVSV: AD CIPPI-
CVM IADRIENSEM PRAESV
LEM GRATVLATIO.

CARMEN. V.

Am longa quamuis attulit secum dies
i Obluionem saepe rerum desidem
Antistes alme, uirq; quam doctissime,
Tui memoria pertinax semper tamen
Mihi resedit sede mentis intima.
Vt flore quondam te inuentæ in optimo
Vigere studiis litterarum uidimus.
Ac dehinc honesta prosequentem maximos
Et liberali seruitute Principes:
Vt mox adeptum te breui, percepimus,
Opes, honores, ac laborum præmia.
Tum gratulabar, sed tacens tamen, tibi:

Bonis

LIBER.

Bonis quod ultro sic fauerent sydera .
At nunc quid unus maximis in omnium
Tacere possim plausibus ? cum proxime
Tuus supremum Principum Princeps Decus
Domum reuertens expetitus omnibus
Insedit alto Principatus culmine :
Cui Christiana pareat Res publica :
Et Roma sanctum proferat uetus caput .
Frequensq; ad inferos Manus quirittum
Fama locati tam decenter muneris
Non usitato perfruantur gaudio .
At qui supernas incolæ sedes tenent ,
Nobis fauere iam libenter annuant :
Quod rite ducti legibus , tandem bono
Bonis uolentes degimus sub Principe ;

IN EODEM PLAVSV : TRES SUM-
MAS VIRTUTES AD TRIUM-
phum inuitat, quo uincula prauis-
tati iniiciuntur, atq; eadem in
seruitutem deducitur .

CARMEN EX SOLIS IAMBIS .
VI .

s Erena ueste candida nitens ueni
Piis uocata supplicum fides modis :
Opem tuis fer , ac tuere deditos

I A M B I C V S

Tibi benigna : Caritasq; prodeas
 Simul calente prosecuta spiritu .
 Nec excitata spes moreris amplius :
 Tuo sed ipsa cæteras gradu premas .
 Triumphus eæ iam paratur elegans
 Quibusq; , uestra qui instituta diligunt :
 Sequetur omnis hunc chorus fidelium :
 Amantium omnis , omnis et fouentium
 Cor insidente spe : sequetur expetens
 Honestæ quisquis improbum scelus fugat .
 Trophæi at ipse Pontifex uidebitur
 Locum tenere , parte qua micans Decus
 Honore complet omnium grauissimo .
 Virensq; laurus ac oliua uertici
 Sacro reuincta gloriæ satis datum
 Superq; prorsus approbabit omnibus .
 Dolusq; frausq; prauitasq; uincula
 Ferent , et ante currum agentur , et graui
 Prementur usq; seruitute pessima ;

A D . I V L I V M . I I . P O N T . M A X . I N
 eodem plausu , summopere letari : ut opina =
 tur , Vnctum Senatum , qui ita summæ se =
 di optat præstantiss . Principem , ut eius se
 dis protector extitit semper summus .

C A R M E N   V I I .

I   Egêre Patres Maximum boni Patrem :
Qualem

LIBER.

Qualem uolebat optimus legi quisq; :
 Qui pace primum candida suos donet ,
 Ut ille quondam , cuius is uices implet ,
 Pacem reliquit , dum polum subit , terris .
 Restinguat et qui Principum grauis iras
 Diri tumultum prôterens ferum Martis ,
 Ac triste det quo turpiter Sælus terga :
 Simulq; læta proferat caput Virtus .
 Quauisq; (ut aiunt) Syderum minis cuncta
 Feruent , quibus iam exhorret et pauet Mundus :
 Huic fata prorsus attamen statim cedant ,
 Prudentis est uis si potens magis fato .
 Diuina nanq; cæteris Dei Cultor
 Præfert , adorat et ueretur imprimis ,
 Mortaliumq; deinde res habet curæ .
 Et dexter æqua ponderans librat lance :
 Qui Christianæ publicæ rei præest ,
 Consentientibus ita nunc bonis cunctis .
 Et qui priorum memoriam nouans Patrum
 Nuper secundus Iulio quidem Magno
 Illi decenter additur pater summus .
 Honoribus complectitur bonos Iustis :
 Omnesq; caritate curat æquali .
 Sed nec fatigatur labore , nec cessat ,
 Vbi facultas , quo iunct suos , detur :
 Patris magis quam Principis putans nomen
 Decere se , qui Principum sedet princeps .
 Nec imperare gratia sui , præ se

I A M B I C V S .

Fert ille , sed sic omnium , ut sui nunquam
 Sit mentio , uel parua , sed gregis lecti ,
 Cuius fauente Pastor est datus cœlo .
 Reuerentiam inde non metum suis affert ,
 Ut qui colatur unice , nec optetur
 Vllus magis , qui sospes ac diu præsît .
 In ore simplex , Regum decus , semper
 Est ueritas illi , oris et lepor purus .
 At fraus abest , abest et astus , in quarum
 Vicem una Prudentia facessere has cogit :
 Seruilem ut alteram , alteram ut malâ trudens .
 Hæc eruditio omnia excolit mira :
 Certusq; rerum ac multus omnium sensus :
 Innata quando uis calescit , et mentis
 Doctrina uires interim mouet sacræ .
 Est huius etenim generis hoc quidem munus :
 Iam seminarium unde pullulat densum
 Antistitum atq; præsidum uirum semper .
 Hinc ille , reliquos ne simul tot attingam ,
 Qui iam beatæ dirigens Ratis clauum
 Hæreditario innuit Catus iure
 Deberi hunc olim Pontifex tibi summe ,
 Quem tu regendum assumeres , et hærentem
 Iam penè scopulis turbidi maris cymbam
 Potente dextra demeres : et in tutum
 Tandem reducens sisteres diu portum .
 Hinc gratulantes est uidere sic passim
 Cuiusq; cunctos ordinis , uelut quale

Aetate

LIBER.

*Aetate nostra gaudium fuit nullum .
Sed nullus æque , opinor , est tamen lætus :
Quantum Senatus Adria potens gaudet .
Qui sic supremæ Principem cupit Sedi
Adesse iustum prouidum grauem summum ,
Qualem'ue nunc te multiplex dedit Virtus :
Vt ipse semper illius fuit constans
Fortisq; et acer fautor , ac erit præsens
Protector usq; pro suo in Deum cultu ;*

IN EODEM PLAVSV: RESISTI

*Posse fato Prudentia Principis ,
    siquid sydera, ut Vates
    ferunt, minantur.*

CARMEN. VIII.

*Alete pestes intimæ mortalium
u Extrema vitæ Fraus scelusq; uulnera.
    Abite cuncta maximam in malâ crucē.
Redite uirtus ac honestas prospero
Gradu beatum centies consortium.
O ne minentur amplius Vates male:
Sæuire cessent iam maligna sydera.
Quid tam scelestæ cœlites admisimus ?
Vt tot supersint iugibus malis mala ?
Non uestra iam nos respicit clementia ?
Quæ sola labe pro graui præponderet ?*

IAMBICVS.

Atqui fauendi spem dedistis optimam.
 Electione patris hac summi data:
 Qui dum gubernet, arceat nobis procul
 Quæcunq; ferre fors iniqua quiuerit:
 Ut pastor æquus curat ac seruat gregem
 Sibi relictum, Dux ut abscedit prior.
 Latentur omnes ergo, præsertim boni.
 Speret bonarum cultor omnis artium,
 Rerumq; cultus augeatur omnium.
 Iam cuncta nanq; prospere tanti dabit
 Fato resistens Principis Prudentia;

AD MVSAS: VENISSE SE PARVA
 Vrna ad hauriendas ex earum fonte
 Lymphas, quibus pro uirili sua
 imas partes crescentis
 quercus irriget.

CARMEN. IX.

Ouis puellæ, quæ profanum limpidis
 i Arcetis omne fontibus:
 Solosq; Vates haustibus tantis pios
 Frequenter huc admittitis,
 S acras adorans, si licet, Lymphas peto
 Arcta pudenter Vrnula:
 V t rore ad imas irrigem partis leui
 Crescentis alte Roboris.

LIBER.

Maiore summas abluent aspergine,
Qui flumina ipsa exhauriunt.
Vos forte ad umbram sedulus tantæ semel
Quercus Camœnæ uisero.
Ac inde pastum glande me pingui Domum
Remittet hæc benignitas,
Qua me fouetis semper, et uestro simul
Completis almæ spiritu;

AD. PONTIFICEM.

h Acc tibi dudum reuerenter Alme
Pontifex tentis fidibus Camœna
Nescioquoddam meditata gestit
Ludere carmen,
Quod licet forsân minimum seueris
Auribus par sit, tamen iis lenamen
Mentis haud ab re fuerit Iocosus
Sumere rebus,
Atq; nonnunquam uariante crebris
Eximi curis uice, dum laboras
Pondere ex tanto super ipse sancta
Religione.

Vt solet nusquam renuisse nidos
Diues in summis Domibus lacunar,
Quos humo fingens modica sub illis
Aptat Hirundo,
Sic grauis laudum tua tot supellex
Haud opes Vatis tenues pusilli
Spernat, admittens operosa promptæ
Munera uocis,
Quæ, uelut magnos studiosa quondam
Cura formicæ cumulos oberrat,
Mox cauo lecti sibi farris arcto
Condit Aceruum,
Læta sic Campos tua per patentis
Quæq; delibans benefacta passim,
Vt potest, solers opus hoc ad unum
Vndiq; confert.
Non enim uox hæc aliò secât Spem
Credula, Spem, quæ miseros abunde
Sola mortales fouet, et fouebit
Tempus in omne,
Vna de cunctis simul ac in imo
Pyxidis fundo residens inhæsit,
Omne dum uirus scelerum ac laborum
Spargitur orbi.
O uigil semper nimium Promethen,
Qui Iouis munus sapiens, et ipsum
Nuncium, quanuis facilem puellam,
Te procul aufers.

Nec

Nec sinis nos ut minimo coacta
Vase perturbet Series malorum,
Illud imprudens nisi frater ægra
Mente recludat.

O leui quantum fatuoq; semper
Præstitit prudens, quid enim relictum
Iam foret nobis? nisi blanda nunc spes
Vna supersit.

Sive sic Divi voluere, sive
Restitit casu, tamen hæc aperto
Calle Mortalem poterat soluta
Linquere Coetum.

Nunc iter quando miserans morata est,
Sive quis Lætum cupiat quid: Vllo
Sive metu tristi teneatur, Acrem
Sive dolorem

Perferat quisquam, vario medetur
Omnibus cultu, modo mox putemus
Cuncta præsentis meliora cursu
Affore nobis.

Quin et iis, Quorum superi benignæ
Summa Fortunæ propius tuentur,
Spondet hæc, quanquam nihil ipsa possit
Addere maius.

Sed nihil tandem magis, ac inanes
Arte solatur propria labores,
Dulcibus docta illecebris opertum
Ducere finem.

Hæc mihi primum facilis, fauensq;
Suasit, ut parvam tibi iam dicarem
Hanc Lyram, et siquid foret huius unquam
Nobile uocis.

Hæc per accliuem tenuemq; raptans
Semitam, ascensuq; trahens Anhelum,
Alta Parnassi superare cogit
Culmina collis.

Hæc alit uires, quibus et minutos
Spernerem riuos, et auens adire
Te mihi plenum auxiliante fontem
Niterer uno;

AD BARTHOLOMAEVM AGO-
LANTVM TARVISINVM,
VTHOS, QVOS SECVM
VENETIAS FERT, LI-
BELLOS ACCVRA-
TISSIME IMPRI-
mendos Curet.

f Ers tecum studiose meos Agolante
Libellos:
Esse loco Fratrum tibi quos haud
haesito, quando

Es mihi tu Nati, Necnon me sæpe Parentis
Nomine dignaris: sunt at mihi mente Libelli
Hi Geniti, patrio quos & complector Amore.

S edulus his igitur Custos hærebis, Opinor.
A c nequa titubent illi, curabis abunde:
V t nihil admittant delebile, nil ue relinquunt
Q uod cultus, quod longa Dies, quod gratia præstet.
O fficio sed cum fueris me hoc ipse secutus,
M unera restituent olim tibi grata Minores.
N am cum peruenies, quo te nunc semita ducit,
L aurigeri qua tendit iter sub culmina collis,
H ic fas Aonidum tibi crit secreta tueri
A ntra procul primum Viridi arcundata Musco.
D ehinc Lauri Bacas inter, spissosq; Corymbos
H æc eadem Phæbi cœtu spectante subibis.
Q uin admiranti tibi præcinet una Sororum
C armina, quæ quondâ Calamis cū Lusere ipse,
Q uem mihi tu, tibi mox ætas præstabit honorem;

FINIS

a b c d e f g h i k l m n o p q

Omnes Quaterniones.

VENETIIS IN AEDIBVS ALDI
MENSE APRILI. M.D.V.

